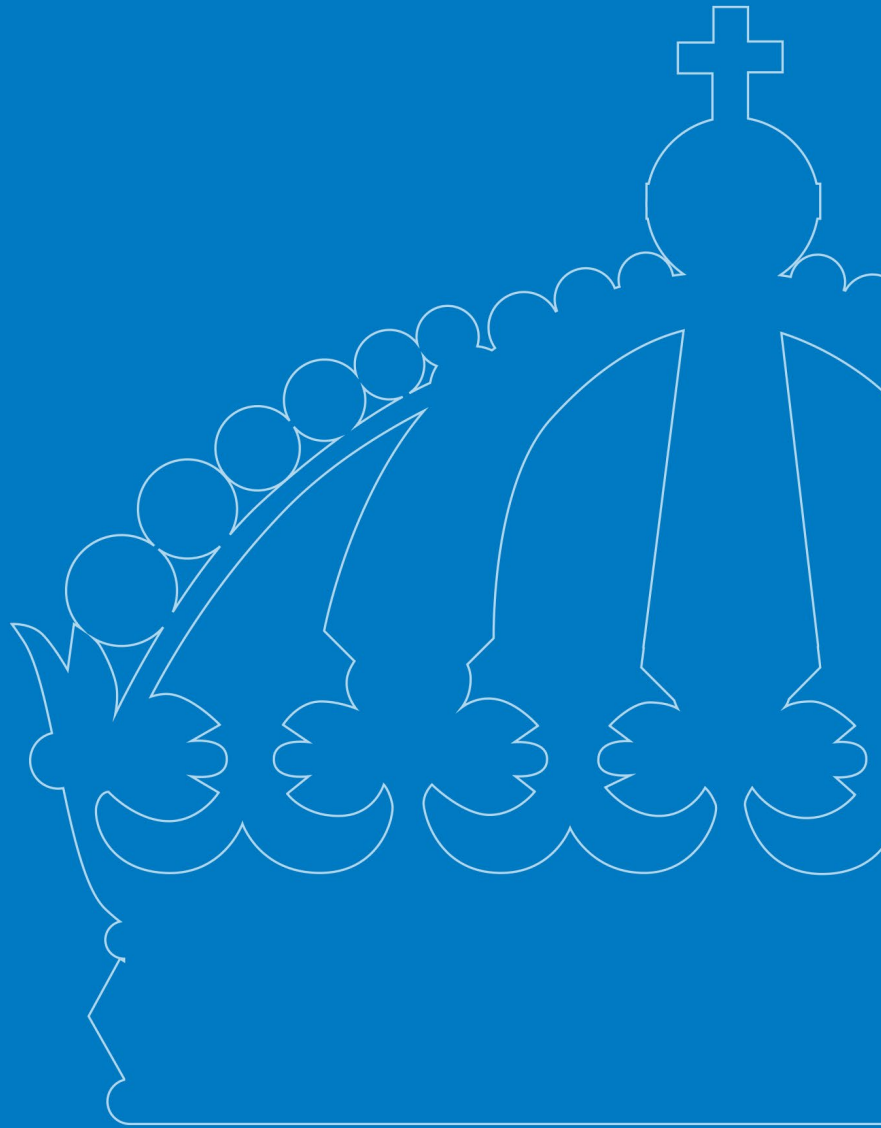

Fjällnära skogar med höga naturvärden - Åre kommun

Sammanställning av Länsstyrelsens naturvärdesinventeringar ovan och i nära anslutning till fjällnära gränsen

UTGIVEN AV: Länsstyrelsen i Jämtlands län, januari, 2024

HUVUDFÖRFATTARE: Linda Johannesson, Jesper Wadstein, Amanda Tas

MEDFÖRFATTARE: Steve Daurer, Pär Hedberg, Jan Henriksson, Erland Lindblad, Johan Råghall, Linda Spjut, Bjarne Tuttoren, Pontus Wallén,

FOTO OMSLAG: Länsstyrelsen

LÖPNUMMER: 2022:22

DIARIENUMMER: 511-1067-2022

PUBLIKATIONEN KAN LADDAS NER FRÅN VÅR HEMSIDA: www.lansstyrelsen.se/jamtland

Innehållsförteckning

INLEDNING	8
Syfte	8
ÅRE KOMMUN	10
Kälapannklumpen Valen	13
Valen Hemknulen.....	14
Åkroken-Kälapannklumpen.....	15
Finningsvalen – Gråvalen och Valltjärnen	16
Bränthön	17
Skultjärnen	18
Bräckrun	20
Bleckåsbodarna	21
Gästjärnvalen	22
Suljätten.....	24
Sjustensvalen-Berge.....	25
Suljätten	26
Sölvsved	27
Pauten	28
Krokssvalen.....	30
Krok.....	31
Högflon-Bäckmyren	32
Sösjöfjällen väster.....	33
Västra Sösjöfjällen	34
Sösjöån	34
Ytterängsvalen	35
Grimsåvallen – Björnberget.....	36
Germundtjärnhöjden.....	38
Kolåsböle.....	39
Germundtjärnen	40
Germundstjärnen.....	41

Kolåsen.....	42
Tjaajatjaeltjie-Nordfjällshöjden	43
Äcklingen	44
Anjetjärnen.....	46
Anjan – Stor-Rensjön	48
Anjan	49
Strysundet	50
Högsätklumpen–Spjötan	50
Väster-Kjolsjön	51
Långtjärnen	51
Väster Kallsjön	53
Krokängesbäcken-Tjärnhön.....	54
Öster-Kjolån.....	55
Goffaberget-Lillskutan	56
Fröå	57
Förberget.....	58
Tegefjäll	59
Häggsjön Nordhallsfjället.....	60
Hön.....	61
Nordhallen.....	61
Äggsjön.....	62
Medstugan – Skalstugan.....	63
Medstugurun	64
Skalsvattnet-Medstugusjön.....	64
Middagsfjället	66
Stalltjärnstugan	67
Nyvallen – Karlmyråsen.....	68
Goffarmyren	68
Öster Söner-Rensjön	69
Västra Söner-Rensjön.....	70
Harån.....	70
Hammarberget	71
Hammarberget-Storberget.....	72
Enafors – Storlien.....	73

Ånnsjön – Handöl.....	74
Snasahögarna	75
Hammerdalsfjället	77
Hammerdalsfjället	78
Rännberg - Kvarnhusberget.....	79
Renfjället.....	81
Renfjället	82
Värfjället.....	83
Värfjället	84
Edsåsdalen, södra	86
Ottsjö trillevalen	87
Välliste	88
Ottsjö – Nordbotten	89
Vitlingbäcken	90
Korpralshön	92
Tjärnbackhöjden	93
Brännvallknipparna-Sönerhön.....	94
Djupsjöarna.....	96
Djupsjön	97
Hottögrun.....	99
Bockskinnsfloarna	100
Björnberget	101
Vålådalen	103
Vålådalen–Vallbo.....	104
Härlighem	105
Häckren ekopark.....	107
Järvstugan.....	108
Holmtjärnen-Djupdalsbäcken.....	109
Järvstuga - Kiala	110

Järvdalen	111
Järvdalsbäcken-Mårdhundsbodarna.....	112
Järvdalsbodarna.....	113
Mårdsundsbodarna	114
Storostflon.....	115
Västerfjället.....	115
Fjälabodmyren.....	116
Bydalen	117
Höglekardalen.....	119
Höglekardalen	120
Utanför fjällskogsområde	121
Svenstahön	121
Saumyrhöjden	122
Hållandshön.....	123
Baksjöhallen	124

Inledning

Länsstyrelsen har under åren 2007–2008 och 2018–2020 genomfört ett stort antal fältinventeringar och naturvärdesbedömningar av skogar med höga naturvärden. I denna rapportserie presenteras de skogar med höga naturvärden utan formellt skydd som har identifierats ovan och i anslutning till gränsen för fjällnära skog. Resultatet från inventeringarna presenteras i separata rapporter efter den kommun de inventerades i.

Delområden: Presenteras i rapportserien och består av områden med höga naturvärden som fält- eller helikopterinventerades under åren 2007–2008 och 2018–2020.

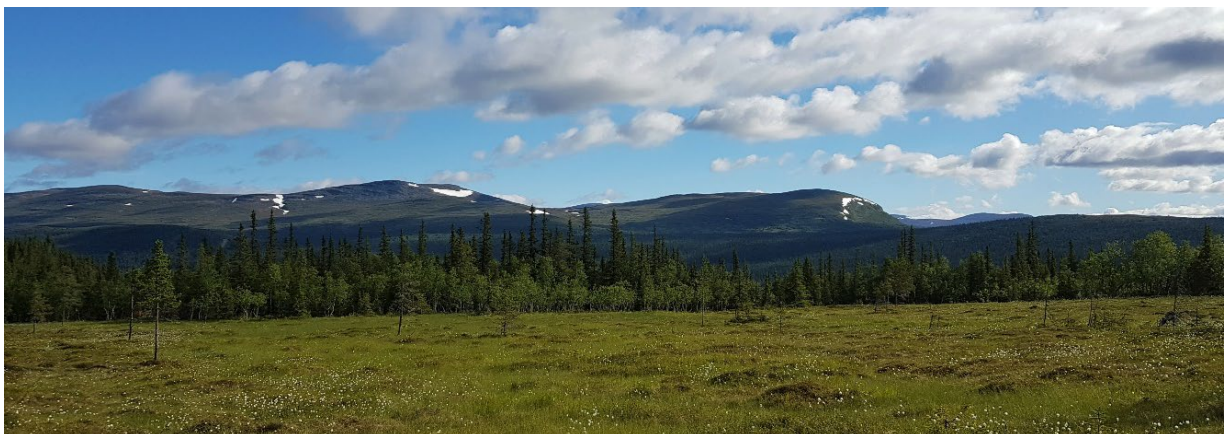
Fjällskogsområden: Presenteras i rapportserien och är en naturvärdesbedömning av nästan all skogsmark som ingår i större områden av potentiella kontinuitetsskogar ovanför eller i anslutning till den fjällnära gränsen^{1,2}. Bedömningarna grundar sig på den samlade information som Länsstyrelsen har om naturvärden i fjällskogslandskapet som 2020 har kompletterats med analyser av olika kartmaterial. Fjällskogsområdenas indelning har inte skett utifrån naturtypers utbredning, utan är snarare gjord för att områdena ska utgöra geografiskt praktiskt hanterbara enheter.

Syfte

- Sammanställa och tillhandahålla ett underlag för arbetet med bevarande av värdefull natur
- Sammanställa och tillhandahålla ett underlag för fysisk planering
- Att redovisa ett heltäckande kunskapsunderlag av de oskyddade större sammanhängande skogarna med höga naturvärden ovan och i anslutning till den fjällnära skogsgränsen

Användning av rapportserien

Rapportserien kan användas som ett underlag till bevarande av värdefull natur och fysisk planering. Inventeringarnas metodik, avgränsningar och bedömningar skiljer sig från Skogsstyrelsens nyckelbiotopsinventering och kan därför inte användas för att bedöma om ett område håller nyckelbiotopklass.

Figur 2. Myr, gammelskog och fjäll.

---

¹ Ahlkrona, E., Giljam, C., Wennberg, S., 2017. *Kartering av kontinuitetsskog i boreal region. Metria AB på uppdrag av Naturvårdsverket.*

² Metria, 2019. *Preciserad kartering av kontinuitetsskog i Jämtlands län. Metria AB på uppdrag av Naturvårdsverket*

Figur 3. Garnlav är en viktig karaktärsart i gamla skogar. Särskilt vanlig är arten i de västra nederbördsrika delar av länet där det går att hitta så kallade "gula skogar" med granar fullständigt draperade i garnlav.

Åre kommun

Figur 4 Kartan visar fjällskogsområden i Åre kommun: 38 = Långsådalen, 39 = Kälapanneklumpen - Valen, 40 = Finningsvalen - Gråvalen, 41 = Valltjärnen, 42 = Suljätten, 43 = Kroksvalen, 44 = Sösjöfjällen, väster, 45 = Germundtjärnhöjden, 46 = Germundtjärnen, 47 = Kolåsen, 48 = Anjan - Stor-Rensjön, 49 = Väster Kallsjön, 50 = Fröå, 51 = Tegefjäll, 52 = Häggsjön - Nordhalsfjället, 53 = Medstugan - Skalstugan, 54 = Middagsfjället, 55 = Hammarberget, 56 = Enafors - Storlien, 57 = Ånsjön - Handöl, 58 = Hammerdalsfjället, 59 = Renfjället, 60 = Vålfjället, 61 = Edsåsdalen, södra, 62 = Ottsjö-Trillevallen, 63 = Ottsjö-Nordbotten, 64 = Korpralshön, 65 = Djupsjöarna, 66 = Hottögsrun, 67 = Bockskinnfloarna, 68 = Vålådalen, 69 = Håckren Ekopark, 70 = Järvstugan, 71 = Järvdalen, 72 = Mårdsundsbodarna, 73 = Höglekardalen, och 74 = Gräftåvallen. Fjällskogsområdena Nr. 38, 64, och 65 beskrivs i Krokoms kommun och fjällskogsområde Nr. 74 beskrivs i Bergs kommun.

Tabell 1 Tabellen visar samtliga fjällskogsområden, med namn och nummer, som finns i Åre kommun. Ett fjällskogsområde kan överlappa flera kommuner. Kolumnen "kommun" visar vilken kommun-delrapport fjällskogsområdet beskrivs i. Kolumnen "inventeringsår" visar vilket eller vilka år fjällskogsområdet är inventerat. "Area (ha)" avser den yta av fjällskogsområdet som finns i aktuell kommun för denna delrapport, "Area överlapp i annan kommun (ha)" är den yta av fjällskogsområdet som sträcker sig över intilliggande kommuner.

Kommun	Överlappar kommun	Nummer	Namn	Inventeringsår	Area (ha)	Area överlapp i annan kommun (ha)
KROKOM	ÅRE	38	Långsådalen	2016, 2020	4764	4800
KROKOM	ÅRE	65	Djupsjöarna	2020	743	169
ÅRE	KROKOM	39	Kälapannklumpen - Valen	2007, 2008, 2020	3508	1163
ÅRE	KROKOM	40	Finningsvalen - Gråvalen	2007, 2020	9849	5286
ÅRE		41	Valltjärnen	2020	127	
ÅRE		42	Suljätten	2020	9449	
ÅRE	KROKOM	43	Kroksvalen	2007, 2020	5001	654
ÅRE		44	Sösjöfjällen,väster	2007,202	14 354	
ÅRE		45	Germundtjärnhöjden	2007, 2020	1164	
ÅRE		46	Germundtjärnen	2007	707	
ÅRE		47	Kolåsen	2007, 2020	5949	
ÅRE		48	Anjan - Stor-Rensjön	2018, 2020	28 566	
ÅRE		49	Väster Kallsjön	2007, 2018, 2020	9185	
ÅRE		50	Fröå	2020	444	
ÅRE		51	Tegefjäll		550	
ÅRE		52	Häggsjön - Nordhalsfjället	2007, 2018, 2020	8255	
ÅRE		53	Medstugan-Skalstugan	2020	12 151	
ÅRE		54	Middagsfjället	2007, 2018, 2020	18 195	
ÅRE		55	Hammarberget	2007	817	
ÅRE		56	Enafors - Storlien		8244	
ÅRE		57	Ånsjön - Handöl	2016, 2018, 2020	9176	
ÅRE		58	Hammerdalsfjället	2018, 2020	15 374	
ÅRE		59	Renfjället	2018, 2019, 2020	1642	
ÅRE		60	Välfjället	2019	274	
ÅRE		61	Edsåsdalen, södra	2018, 2020	1745	
ÅRE		62	Ottsjö-Trillevallen	2020	4115	
ÅRE		63	Ottsjö-Norrbottnen	2018, 2020	1193	
ÅRE	KROKOM	64	Korpralshön	2007, 2020	2002	27
ÅRE		66	Hottögrun	2020	235	
ÅRE		67	Bockskinnfloarna	2020	421	
ÅRE		68	Vålådalen	2020	3003	
ÅRE		69	Häckren Ekopark	2020	1663	
ÅRE		70	Järvstugan	2019, 2020	356	

ÅRE		71	Järvdalen	2019, 2020	979	
ÅRE		72	Mårdsundsbodarna	2018, 2020	1251	
ÅRE	BERG	73	Höglekardalen	2018	5870	3041
BERG	ÅRE	74	Gräftåvallen	2008, 2020	3799	379

Kälapannklumpen Valen Obj.nr: 39

Området är beläget strax söder om Offerdalsfjällen och består av ett 4 700 hektar (varav 2 200 hektar produktiv skogsmark) stort naturskogsområde med rikligt av gammelskog nedanför fjällnära skogsgränsen. Många av skogarna är urskogsartade med enstaka inslag av urskogar. Skogarna är ofta ganska lågproduktiva och består av både tall- gran och barrblandskogar med rikligt inslag av branta sluttningar, hållmarker och myrar.

Valen Hemknulen

Kommun: Åre

Area: 1 606 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Gran- och tallskog

Figur 1. Gammal gles höglägesskog

Området är beläget öster om sjön Juvuln och väster om samhället Olden och är beläget på bergen Valen och Hemknulen. Marken är mycket kuperad, med ett stort inslag av branta sluttningar och lodytor. Berget domineras av näringsfattiga glesa barrskogar med gamla granskogar i svackor och sluttningar samt blandbarr- och tallskog uppe på höjden, hällmarker och myrar.

Granskogarna är ofta glesa, näringsfattiga och domineras av granar över 150 år med inslag av grova granar över 200 år. Majoriteten av granskogarna är lågproduktiva men bitvis

finns inslag av diabasberggrund, rörligt markvatten och näringsrika granskogar med grova välväxta granar och grov död ved.

Tallskogarna är ofta olikåldriga mycket glesa och domineras av tallar 150-200 år, med sparsamt inslag av 200-300 åringar. I tallskogarna finns ofta allmänt med stubbar och senvuxen gammal gran. Det finns ofta måttligt med torrakor av olika grovlek och sparsamt men spritt med gamla tallågor. Flera fynd av gräddporing (VU) och fläckporing (VU) visar på att en god kontinuitet av tallågor³.

Fältskiktet i granskogarna domineras av näringsfattig vegetation med blåbär, lingon, kråkbär, vägg- och husmossa. Det finns även mindre inslag av näringsrik vegetation dominerat av låg- och högrörter. Tallskogarna domineras av tallvitmossa, odon, kråkbär, blåbär och lingon samt renlavar på hällmarken.

Området plockhöggs troligen runt 1920-30-talet och det finns även spår från tidigare dimensionshuggningar. Plockhuggningen är ofta sparsam i detta område och i vissa lågproduktiva miljöer finns endast spår av äldre dimensionsavverkningar från 1800-talet. Det var länge sen det brann i området, uppskattningsvis över 200 år sedan. I södra delen utmed Hästskotjärnen finns hällmålningar som föreställer älgar.

De många fynden av norsk näverlav (VU), visar på stort inslag av mycket gamla träd, särskilt granar och ett suboceaniskt präglat klimat. Fynden signalerar även att det kan finnas flera ovanliga kryptogamer.

Området bedöms ha mycket höga naturvärden kopplade till områdets orördhet, ett stort inslaget av gamla träd, död ved i alla olika former och att skogen är belägen i ett stort och sammanhängande naturskogsområde.

³ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), Blågrå svartspik (NT), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Gränsticka (NT), Harticka (NT), Kransrams (S), Kruskalkmossa (S), Kärrfibbla, Liljekonvalj, Lunglav (NT), Myrlilja, Nordisk stormhatt, Norsk näverlav (VU), Ormbär, Rödbrun blekspik (NT), Spillkråka (NT), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Trådticka (S), Ullticka (NT), Vedflamlav (NT), Vedskivlav (NT), Vedticka (S), Vitgrynig nållav (NT).

Åkroken-Kälapanntklumpen

Kommun: Åre

Area: 848 ha

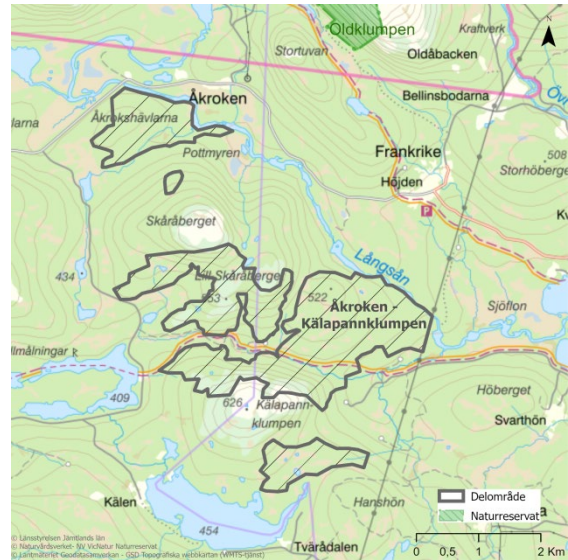
Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007, 2008

Dominerande skogstyp: Barrskog

Väster om Olden finns ett stort sammanhängande naturskogsområde med gamla barrskogar. Samtliga områden som besökts var urskogsartade och föga påverkade av skogsbruk. Medan Kälapanntans nordvända sluttning består av genuin urskog. Överlag är

området lågproduktivt och glesst med inslag av hållmark och myr. Vid bäckar, branta sluttningar med rörligt markvatten finns dock inslag av mer näringsrika granskogar med uppemot 30 meter höga granar.

Området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till ett stort sammanhängande område med urskogsartade skogar med höga kvaliteter kopplade till både tall- och granskogsmiljöer.

Finningsvalen – Gråvalen och Valtjärnen Obj.nr: 40–41

Finningsvalen – Gråvalen tillsammans med Valtjärnen är ett 15 300 hektar (varav 6 700 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarksområde nedanför den fjällnära skogsgränsen. Området är beläget öster om Kallsedet vid Kallsjön, och sträcker ca 3 mil öster ut, nästan hela vägen till Rönnöfors. Området är kuperat och består av fjäll, vidsträckta myrar och kontinuitetsskogar. Västra delen utmed Kallsjön består av produktiva granskogar och har ett speciellt klimat som gynnar flera ovanliga suboceaniska arter och har historiskt varit tämligen intensivt påverkat av skogsbruk under 1800–1900-talet. Medan östra delarna ofta är mer lågproduktiva områden med ett stort inslag av urskogsartade gran- och tallskogar.

Bränthön

Kommun: Åre

Area: 2 743 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: sep-okt 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

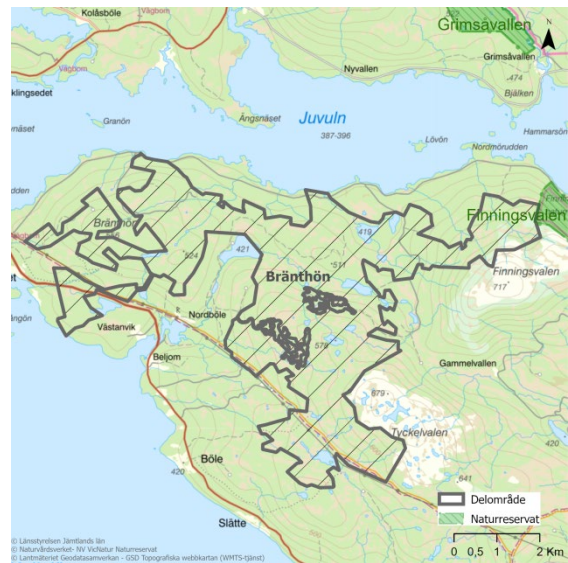
Figur 1. Näringsrik granskog. På torra grangrenar kring bäckar och sumpskogar växer flertalet ovanliga lavar så som amerikansk sönderfallslav (VU), rödbrun blekspik (NT) och liten sotlav (VU).

Området är beläget på en halvö nordöst om Kallsjön, söder om sjön Juvuln mellan bergen Finningsvalen, Tyckelvalen och Bränthön. Området är kuperat och består till stora delar av nordvända sluttningar med många mindre bäckraviner.

Området domineras av en luckig - tämligen sluten produktiv grannaturskog med granar runt 90-140år, 20-45cm i brösthöjdsdiameter. Det finns ofta ett allmänt inslag av grova granar, gamla björkar och sparsamt med äldre sålg. Delar av området har dock allmänt med gran över 150år och allmän förekomst av död ved. Utmärkande för området är ett stort inslag av näringsrik granskog, hög nederbörd, basisk jordmån och berggrund och rörligt markvattnen. Detta gör att området har en hög bonitet och ett särskilt stort inslag av grova granar. Här finns det tex. många granar över 70cm i brösthöjdsdiameter.

Fältskiktet domineras av frisk mark av en mosaik av blåbär, kruståtel och lågörter, med inslag av näringsrik granskog av lågört- och högörtstyp. Hela området har stort inslag av rikare fuktstråk, bäckraviner, skogsbäckar och medelrikkärr. Berggrunden består av basisk lättvittrad skiffer.

De produktivare delarna är oftast kraftigt påverkat av plockhuggning från 30-40-talet och har sedan dess fått stå orört från skogsbruksåtgärder. Lågproduktiva skogar och östra området nära Finningsvalen är mindre påverkat från plockhuggning och är bitvis urskogsartade. Flera gamla vallar och fåbodar har funnits i närområdet. Skogen har varit betydligt glesare under 1800-talet. Stora delar av området befinner sig i sen succession och håller på att övergå från granskog med stort lövinslag till rena granskogar. Stormarna 2013 har bitvis skapat rikligt med död ved.

I området finns måttligt med färsk till något nedbruten gran och måttligt med död björk i olika nedbrytning. Stora delar saknar någon större förekomst av gran i sen nedbrytning till följd av plockhuggningar i början av 1900-talet. Grov död ved och död sålg förekommer spritt i hela området. På landskapsnivå finns höga naturvärden kopplade till både död gran och lövträd. Det suboceaniska klimatet och norrvända sluttningen skapar en mycket hög luftfuktighet och gör att det finns rikligt med ovanliga arter på gran, så som rödbrun blekspik, gammelgranslav, norsk näverlav,

barkkornlav och sotlav men även mycket ovanliga arter som finns i boreal regnskog så som amerikansk sönderfallslav, kavernularia och skuggkraterlav. Området har även en värdefull marksvampfunga, kärleväxtsflora, kryptogamflora på lodytor, säl, rönn och asp. I sluttningarna finns en stor förekomst av ytligt grundvatten och översilad mark. Sådana miljöer har ofta en rik och värdefull fauna av ryggradslösa djur.

Länsstyrelsen bedömning är att området i sin helhet har höga naturvärden. Norrvända sluttningar, raviner, näringsrika granskogar och gransumpskogar har mycket höga naturvärden. Ur nationellt perspektiv kan dessa skogar vara av stor betydelse för möjligheten att bevara arter knutna till suboceaniska granskogar. Förutom att området har en hög årsmedelnederbörd så påverkas området av västliga vindar som samlar på sig fukt över Kallsjön, vilket skapar en hög och jämn luftfuktighet.

Artfynd

Amerikansk sönderfallslav (VU), aspegelav (VU), bäckbräsa (S), bårdlav (S), barkkornlav (S), Brudborste (S), brunpudrad nållav (NT), doftskinn (NT), dofttaggsvamp (NT), fjällig taggsvamp (S), flattoppad klubbsvamp (NT), gammelgranslav (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), gränsticka (NT), granriska (S), granticka (NT), grymig filtav (NT), gulnål (S), gytterlav (S), hässlebrodd, harticka (NT), hagvaxingar (S), kärffibbla, kambräken (S), kavernularia (NT), kopparspindling (VU), korallblylav (S), kransrams (S), kruskalkmossa (S), kryddspindling (S), liljekonvalj, liten sotlav (VU), luddlav (S), lunglav (NT), mjölig brosklav, mörk husmossa (S), nordisk stormhatt, nordlundarv, norsk näverlav (VU), purpurmylia (S), rödbrun blekspik (NT), rostfläck (S), rynkskinn (VU), skinnlav (S), skogshakmossa (S), skrovellav (NT), skuggkraterlav (VU), smalskaftslav (VU), sotlav (S), sotrisk (S), stjärntagging (NT), stor klockmossa, stuplav (S), svart trolldruva (S), svavelriska (S), tickmussling, torta, trådticka (S), ullticka (NT), västlig hakmossa (S), vågig sidenmossa, vedflikmossa (NT), vedticka (S), vitgrynig

nållav (NT), vitmosslav (S), äggvaxskivling (NT), ögonpyrola (S).

Skultjärnen

Kommun: Åre

Area: 870 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

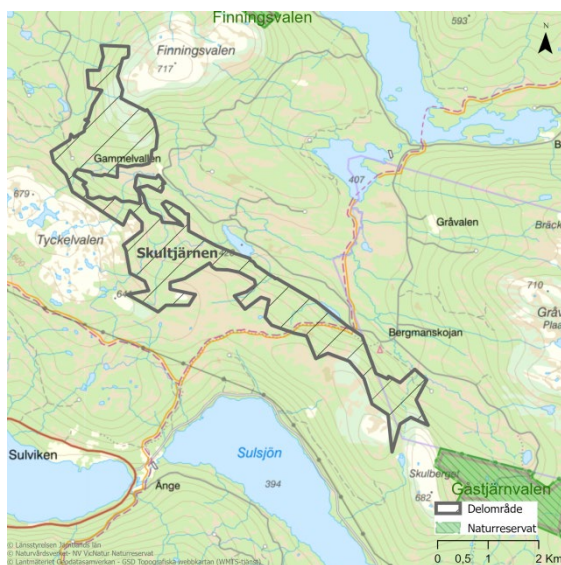

Figur 5. Grannaturskog med rikligt av död ved och hänglavar.

Sluttningarna mot Finningsvalen och Tyckelvalen utgörs av glesa äldre hänglavsrika grannaturskogar. Granarna är allmänt runt 200 år, enstaka granar uppemot 300år. Enstaka granar är mycket grova, runt 70–80 cm i diameter i brösthöjd. Högre upp i sluttningarna är andelen björk ofta stor. Bitvis finns inslag av yngre granskogar som domineras av granar runt 100–150 år. Söder om Finningsvalen finns tallhällmark och myrar med runt 200–300-åriga tallar. Längs med bäcken som rinner ner i Västra skultjärnen och i Styggdalsbäckens ravin finns det också inslag av frodvuxen granskog, med mycket grova granar. I övrigt består området till största del av en skog-myrmosaik mestadels dominerad av äldre gran, bitvis dominerar tall. Enstaka sälgar och rönnar finns i hela området.

Markskiktet är mycket variabelt och varierar kraftigt i fuktighet från torrt till blött. Där gran dominerar är fältskiktet mestadels av blåbärstyp med inslag av hönsbär och smalbladiga gräs. På höjderna mot Finningsvalen och Tyckelvalen domineras

fältskiktet ofta av ormbunkar. Bitvis finns i dessa sluttningar blöta stråk med bredbladiga gräs, ängsull, och kärffibbla. Längre ner i sluttningarna finns det partier med frisk näringsrik mark dominerad av lågörter. I sluttningarna finns även stråk med högörter såsom nordisk stormhatt och torta. Sådan högörtsvegetation finns även längs med bäcken som rinner ner i Västra skultjärnen och i Styggdalsbäckens ravin. Längs med bäcken som rinner ner i Västra skultjärnen och i Finningsvalens sluttning är fältskiktet delvis av fräkentyp. I anslutning till myrar är fältskikt fattigare och består av kråkbär, odon, tuvull.

I Finningsvalens sluttning finns det måttligt med granlåg, främst färsk till något nedbrutna rötlåg av gran men bitvis finns det stort inslag av granlåg i alla nedbrytningsgrader. Partier med riklig förekomst av färsk rotvältor och rötlåg förekommer. Längre ner i Finningsvalens sluttning finns det ett tydligt inslag av grova granlåg. I Tyckelvalens sluttning är mängden granlåg något mindre, men även här finns det ett tydligt inslag av grova låg. Mängden rötade granar är generellt måttlig. Enstaka högstubbar gran och björk förekommer i sluttningarna. I sluttningarna är mängden död ved av björk måttlig till allmän.

I tallmyrarna söder om Finningsvalen finns det rikligt med talltorrakor och allmän förekomst av tallhögstubbar. I tallområdet finns det

sparsamt spår av en äldre brand i form kolade tallåg och silverstubbar.

I myrmosaiken finns den döda veden främst i form av stående död ved. I myrkanterna står allmänt med klena torrträd av gran, medelgrova torrträd av gran och tall finns också bitvis allmänt. Mängden granlåg är desto mer sparsam, bitvis finns det måttligt med granlåg i olika nedbrytningsstadier. Även i myrmosaiken är mängden död ved av björk allmän.

Området är generellt rikt på garnlav, särskilt i Finningsvalens sluttning finns mycket rikligt med både mörka och ljusa hänglavar. Området har i sin helhet höga naturvärden. Naturvärdena är främst kopplade till mängden gamla granar och tallar. Särskilt värde har även förekomsten av de grova träden och den döda veden av hög kvalitet (olika grovlek, former och nedbrytning). De rika högörtsfuktstråken i sluttningarna mot Finningsvalen, Tyckelvalen, och Skulberget har bitvis höga värden för ryggradslösa djur och marksvampar. Längs med området bäckar finns det intressanta levermossklädda lodytor.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), Blågrå svartspik (NT), Brunpudrad nållav (NT), Bårdlav (S), Doftskinn (NT), Dofttaggvamp (NT), Fjällig taggvamp (S), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Granrisk (S), Granticka (NT), Gränsticka (NT), Gytterlav (S), Harticka (NT), Kambräken (S), Kejsarskivling (VU), Korallblylav (S), Korallfingersvampar (S), Koralltaggvamp (NT), Kransrams (S), Kötticka (NT), Liten blekspik (VU), Luddlav (S), Lunglav (NT), Mörk husmossa (S), Norsk näverlav (VU), Purpurmylia (S), Rödbrun blekspik (NT), Rynkskinn (VU), Skogshakmossa (S), Skrovellav (NT), Smalskaftslav (VU), Sotlav (S), Sotriska (S), Spindelblomster (S), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Trådticka (S), Ögonpyrola (S)

Bräckrun

Kommun: Åre

Area: 236 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog och granskog

Området är beläget väster om byn Olden och öster om Sjöarna juvuln och Kallsjön. Skogen domineras dels av brandrefugial näringsrik granskog, dels grannaturskog av blåbärstyp med ett stort inslag av lövträd. Två områden inventerades i fält, västra området och norra branten.

Figur 1. I norra branten vid Bottnen finns inslag av högproduktiv, urskogsliknande näringsrik granskog.

Norra branten: Området är beläget i en nordvärd bitvis brant sluttning med stort inslag av fuktig, översilad mark, bäckar, fuktstråk. Skogen består av urskogsliknande näringsrik gammal granskog väster om bäcken som rinner ut vid fastigheten Bottnen, och plockhuggen näringsrik granskog öster om bäcken. Båda områdena präglas av en hög produktivitet, stort inslag av grova granar, äldre björk och flera gamla sälgar och rönнар. Fältskiktet domineras av låg- och högörter längre ned i sluttningarna och ormbunkar; nordbräken och fjällbräken längre upp i sluttningen. Det finns inslag av kalkgynnade växter och arter knutna till källor och källkärr. Så som gullpudra, finbräken, kransrams, källmossor och strutbräken.

Väster om bäcken finns allmänt med död ved, där den stora mängden grov död ved från både gran och lövträd utmärker sig. Öster om bäcken finns allmänt av avverkningsstubbar och handgrävda vägar från plockhuggning som skedde under 1930-talet, måttligt av död gran och måttligt av död björk. Här finns även en gammal vall.

Västra området som gränsar till sjön Finningen: Området består till största del av frisk-fuktig tämligen sluten granskog med 100-150åriga granar, dominerad av blåbär med inslag av lågörter, allmänt med äldre björk, bitvis allmänt med grov gran och måttlig förekomst av död ved. Utmed Bräcktjärnbäcken finns näringsrika granskogar som domineras av 70-150år granar, rikligt med björk i olika åldrar och en allmän förekomst av död och rötad björk. Området kring bäcken är sparsamt plockhugget och har troligen växt igen från att tidigare varit en mer öppen kulturmiljö.

Flera ovanliga arter så som skäggvaxskivling, skorpigelélav, lunglavsknapp visar på att området har höga naturvärden knutna till både marksvampar och lavar. Här finns även ett av de nordligaste fynden av gullpudra.

Området bedöms ha mycket höga värden kopplade till den näringsrika granskogen och en fuktighetskrävande kryptogamflora och höga naturvärden kopplade till gran- och sumpskog i västra delen.

Artfynd

Dropplav, finbräken (S), fjällig taggsvamp (S), gammelgranlav (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granriska (S), granticka (NT), grov husmossa (S), gränsticka (NT), gullpudra (S), gytterlav (S), hagvaxskivlingar (S), korallblylav (S), kransrams (S), kärffibbla, kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), lunglavsknapp (VU), mörk husmossa (S), nordlundarv, norsk näverlav (VU), ormbär, grymig filtlav (NT), rostfläck (S), skinnlav (S), skogshaksmossa (S), skorpigelélav (NT), skrovellav (NT), skållav, skäggvaxskivling (VU), smörbollar, strutbräken (S), svavelriska (S), trådticka (S), vedflikmossa (NT), vågig sidenmossa, västlig hakmossa (S).

Bleckåsbodarna

Kommun: Åre

Area: 2 359 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Skog-myr-mosaik

Figur 6. Fotot är taget i närheten av Höbäcken. Här är mängden död ved allmän, och granarna är bitvis draperade i garnlav

Området utgörs av skog-myrmosaik omgiven av produktiv äldre grannaturskog. Stickprov har gjorts på tre ställen i detta område. I de två stickproven i södra delen av området är granarna allmänt över 150 år. Ofta domineras trädskiktet av gran 130–170 år. Grova granar runt 40 cm i diameter är vanligt förekommande.

Bitvis domineras trädskiktet av yngre gran runt 80–120 år, äldre träd finns i måttlig mängd, med rikt markskikt och höga lövvärden. Enstaka äldre sälgar finns spritt i området. Andelen björk ligger runt 1–5%. Marken är frisk-fuktig och oftast är fältskiktet av blåbärstyp, i detta förekommer stråk med högörter. Mindre partier där fältskiktet är av fräkentyp förekommer.

Oftast finns måttlig mängd med granved, främst relativt färsk sådan, men den finns i alla former av nedbrytning. Mängden björklågor är bitvis allmän. Delar av området är garnlavsrikt. Sparsamt finns basiska lodytor med kruskalkmossa.

I stickprovet som gjorts i norra delen av området finns gammal grannaturskog med inslag av gransumpskog där granar runt 200 år finns allmänt. Granlågor i olika nedbrytningsstadier förekommer allmänt. Björkar över 100 år är allmänt förekommande. Mängden äldre sälg är anmärkningsvärt stor. Spritt i området har det funnits flera fåbodar och vid Bleckåsbodarna finns det fortfarande kvar öppna marker.

Baserat på ovan beskrivna stickprov och karttolking bedöms området ha höga och mycket höga naturvärden. Höga naturvärden är knutna till mängden gamla granar, mängden äldre sälg, samt mängden död ved.

Artfynd

inslag av basiska lodytor. Det finns även måttliga värden kopplade till gammal björk, sälg och asp.

Artfynd i övriga ej besökta områden, så som liten blekspik (VU), läderlappslav (VU) och liten hornfliksmossa (VU) visar på det finns höga värden kopplade till kryptogamfloran på lövträd och en god lågakontinuitet⁴. Berggrunden väster om Gåstjärnsvalen består av delvis av kalksten.

De besökta områdena har höga naturvärden med inslag av mycket höga naturvärden som framförallt är kopplat till gammal granskog och lövträd. Ej fältbesökta områden bedöms efter karttolkning och av fältinventerarens erfarenhet ha höga naturvärden. Området är beläget i ett större sammanhängande naturskogsområde där det finns många ovanliga arter och värdefulla naturskogsområden.

Artfynd

Bårdlav (S), Doftskinn (NT), Gammelgranslav, Garnlav (NT), Granticka (NT), Grynig filtlav (NT), Gytterlav (S), Kambräken (S), Korallblylav (S), Kransrams (S), Kraterlavar, Kruskalkmossa (S), Liljekonvalj, Luddlav (S), Lunglav (NT), Mörk husmossa (S), Nordlundarv, Norsk näverlav (VU), Skogshakmossa (S), Skrovellav (NT), Skållav, Strätta, Stuplav (S), Svart trolldruva (S), Svavelriska (S), Taggbräken (S), Tretåig hackspett (spår, NT), Trådticka (S), Vedflikmossa (NT), Vedticka (S), Vitgrynig nållav (NT), Vågig sidenmossa, Västlig hakmossa (S).

---

⁴ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

Suljätten Obj.nr: 42

Suljätten består av 9 500 hektar (varav 4 000 hektar produktiv skogsmark) stort naturskogsområde, beläget uppe på höjden, öster om Kallsjön mellan Sulviken och Kall. Området har ett suboceaniskt präglat klimat med flera förekomster av arter förknippade med boreal regnskog. Området består till största delen av lågproduktiv granskog i en mosaik av myrar och sluttningar med högörtsgrenskog. Området är präglade av den rika förekomsten av basiska berggrunder och därför finns det gott om rikkärr och skogar med kalkgynnade arter.

Sjustensvalen-Berge

Kommun: Åre

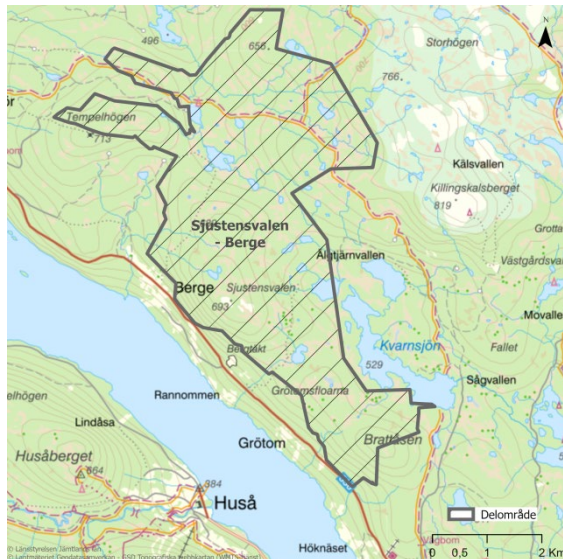
Area: 2 189 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: myr- och skogsmosaik

Sydvästra kanten av området är besökt. Längs med sydvästra kanten utgörs området av produktiv grannaturskog i en brant sluttning. De flesta granarna här är runt 100-130 år, få träd är äldre. I söder finns yngre partier där få träd är över 100 år. Några stråk som helt domineras av ung björk förekommer. Enstaka sälgar och aspar finns i sluttningen.

Fältskiktet är mestadels friskt och av blåbärstyp, med inslag av lågört. Mindre stråk med inslag av högört förekommer. Bottenskiktet domineras oftast av vägg- och husmossa, bitvis finns ett stort inslag av kransmossa. Kransmossa tillsammans med fjällig taggsvamp, korallfingersvamp, liljekonvalj, och ormbär indikerar att marken är något basisk.

Mängden död ved är allmän, dock främst i form av nyligen rötbrutna träd, mycket få lågor är äldre.

Där sluttningen är som brantast finns ett litet inslag av mindre lodytor och ett bitvis är det något blockig terräng. Hela sluttningen är hårt

plockhuggen i äldre tid. Förekomsten av mossklädda stubbar är riklig. Större delen av sluttningen klassas som utvecklingsmark med inslag av höga naturvärden.

Figur 1. Gransumpskog med gamla granar

Över sluttningen består området av en myrmosaik med senvuxen barrnaturskog. Gran dominerar de sammanhängande skogspartierna. Gran runt 150 år förekommer allmänt. Granarna kläs ofta av mörka hänglavar. Här finns även större områden med tallklädda myrar, och myrholmar. Tallarna är allmänt 150 år. Bitvis allmänt 200 år. Mängden död ved är allmän, främst i form av talltorrakor. Området är plockhugget i mindre utsträckning. Myr och skogsmosaik på höjden har höga naturvärden. I myrmosaiklandskapet har det funnits flera fåbodar där djur och människor satt sin prägel på skog och myrar.

Baserat på kartanalys utgörs området främst av myrmosaik. Baserat på ovanstående fältobservationer och kartanalys tillsammans är myrmosaikens påverkad i mindre grad av tidigare plockhuggningar. Området bör därför ha höga naturvärden. Dock vore ytterligare fältbesök önskvärt. Naturvärden är främst knutna till kontinuiteten av gamla barrträd, områdets storlek och en bitvis kalkgynnad och näringsrik flora.

Artfynd

Bårdlav (S), Doftskinn (NT), Fjällig taggsvamp (NT), Granticka (NT), Grynig filtlav (NT), Gytterlav (S), Korallblylav (S),

Korallfingersvampar (S), Kransrams (S), Luddlav (S), Skrovellav (NT), Spindelblomster (S), Stuplav (S), Tvåblad (S), Vitgrynig nållav (NT)

Suljätten

Kommun: Åre

Area: 163 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Detta område omfattar de kontinuitetsskogar som finns kvar i sluttningarna omkring Suljätten och Storvalen. Huvudsakligen handlar det om nord- eller nordostvända sluttningar som bitvis är rejält branta. De domineras av granskog med hög och jämn luftfuktighet och suboceanisk prägel som under lång tid förskonats från brand. Vanligen finns rikligt inslag av björk medan inslaget av andra lövträd (främst sälg och rönn) samt tall är mer lokalt. Området har fältbesökts endast genom instick i de nedre, produktiva delarna.

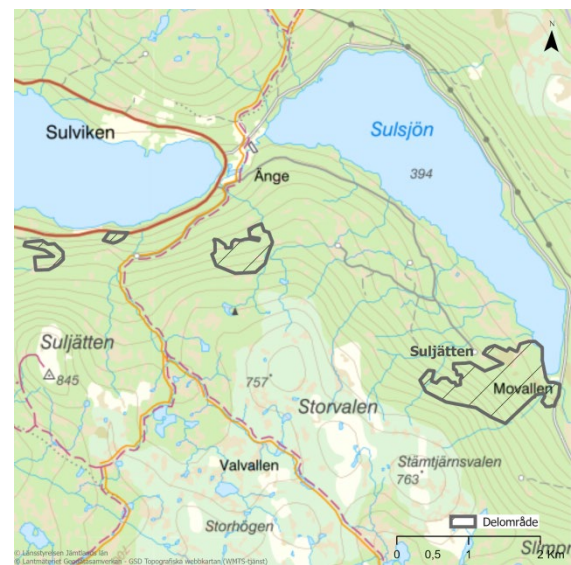
Figur 7. Gles naturskog snitslad för avverkning

Dels finns här relativt slutna, flerskiktade skogar med medelålder omkring 100–140 år och måttligt inslag av granar övre 150 år. Dels finns öppna eller glesa delar med en mer ålderdomlig prägel, där en högre andel av granarna är 150–200 år och många även äldre än så. På flera håll är skogarna hänglavsrika. Både bördiga delar med gott om grova träd och lågproduktiva delar med stor andel senvuxna träd förekommer. I de delar som

besökts finns spår efter plockhuggning i äldre tid som på flera håll sannolikt inneburit en ganska kraftig påverkan.

Sluttningarna är inte sällan påverkade av marknära grundvatten och vegetationen präglas av detta. Fältskiktet domineras av olika bärris, men ofta finns inslag av låg- eller högrörter. På fuktig mark är starr-fräkentyp vanligt förekommande, ibland med rikt inslag av gräs och örter.

Död ved förekommer normalt allmänt-rikligt, men variationen är stor vad gäller sort och kvalitet. Rötllågor av gran och björk dominerar vanligen, ofta i olika nedbrytningsstadier och grovlek. Lokalt finns ett tydligt inslag av vindfällen. Den stående döda veden domineras av högstubbar av björk och gran. Här och var finns även inslag av hård och torr så kallad silverved av gran.

I detta vidsträckt område finns oftast en tydlig kontinuitet av gamla barrträd och björkar. Detsamma gäller för förekomsten av död ved. Tillsammans med variationen i struktur, den höga och jämna luftfuktigheten, den bitvis kalk- eller källpåverkade marken och kontinuiteten av lövträd som sälg och rönn i vissa delar gör Länsstyrelsen bedömningen att området har höga eller mycket höga naturvärden.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), knottrig blåslav (NT), korallblylav (S), kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), norsk näverlav (VU), rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), stjärntagging (NT), stuplav (S), tretåig hackspett (NT), ullticka (NT)

Sölvsved

Kommun: Åre

Area: 1 400 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: september 2020

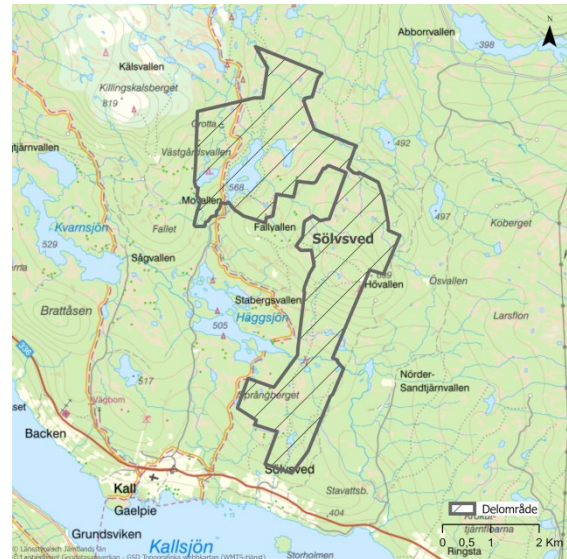
Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget nordost om Kall i en sydvästvärd sluttning ner mot Kallsjön och består av ett varierat område som domineras av granskogar med stort lövinslag. Speciellt med området är även den rika berggrunden av amfibolit, kalksten och ultrabasisk intrusivbergart och det rikliga inslaget av rikkärr. Två mindre delar besöktes i fält, södra och sydvästra området.

Södra delen består av en mosaik av både granskog på mager, näringsrik och kalkrika mark. Granskogen är till stora delar gles med senvuxen gran och ett stort inslag av lövträd, rikkärr och näringsrika fuktstråk. I området noterades ovanligt mycket äldre och medelålders (ca 60-80 år) asp och sälg och allmän förekomst av björk. Området har allmänt inslag av gran över 150 år men består bitvis av yngre skog. I de lite brantare sluttningarna och kring bäckar finns näringsrik högörtsdominerad granskog med allmänt av grova granar och lövträd. Bitvis är skogen kraftigt plockhuggen.

Sydvästra delen består av en mosaik av näringsrika granskogar och granskogar av blåbärstyp. Näringsrika granskogen är mycket högproduktiv, bottenskikt av brunjord, med allmän förekomst av grov gran och domineras av granar runt 70-100 år. Det finns en måttlig

förekomst av gran över 120 år och flera grova sälgar och mycket grova granar över 60 cm i diameter. Granskogen av blåbärstyp är äldre och domineras av granar runt 100-180 år med inslag av gamla lövträd och näringsrika fuktstråk.

Generellt sett finns en sparsam-måttlig förekomst av död gran främst i tidigt nedbrytningsstadium, allmän förekomst död björk i olika nedbrytning och sparsamt med asp, sälg och död rönn i olika former och nedbrytning. Bitvis, till exempel i näringsrika granskogar, finns allmänt med död gran och allmänt av grov död ved.

Figur 1. I Kallbygdens kalkrika granskogar trivs många ovanliga marksvampar. Här finns bland annat det enda fyndet av porlinsblå spindling (VU) i länet och dessutom flera fynd av den stora och ovanliga svampen kejsarskivling (VU).

Plockhuggning har framförallt skett under 20-40 talet och var på sina håll kraftig. Därför finns skogar som domineras av 70-80 åriga träd med överståndare. Här finns även gamla vallar som nu har växt igen med lövträd. I och utanför området har det funnits rikligt med vallar och fåbodar och därför är skogens historia starkt präglad av betesdjur, slätter och vedhuggning för hushållsbruk.

Artfynd från inventering och från artportalen visar att området har en mycket hög diversitet och många skyddsvärda arter och miljöer. Trots de många artfynden bör det nämnas att endast små delar av området inventerats. Det är möjligt att de starkt hotade lavarna blylav (EN) och grynlav (EN) finns på fler ställen i området.

I området finns det mycket höga värden kopplade till marksvampar, gamla granar, gamla lövträd och en värdefull kryptogamflora. Det stora inslaget av kalkrika miljöer skapar viktiga livsmiljöer för många ovanliga och hotade djur och växter. Området är komplext och varierat och av de besökta delarna bedöms skogen ha höga och mycket höga naturvärden med inslag av utvecklingsmark.

Artfynd

Aspgelélav (VU), Bitter taggsvamp (VU), Blå slemspindling (S), Brudsporre, Dofttaggsvamp (NT), Fjällig taggsvamp (S), Gammelgransskål (NT), Granrisk (S), Granticka (NT), Gytterlav (S), Hagvaxingar, Harticka (NT), Kattfot, Kejsarskivling (VU), Korallblylav (S), Korallfingersvampar (S), Kransrams (S), Kryddspindling (S), Kärrfibbla, Liljekonvalj, Luddlav (S), Lundelm (S), Orange taggsvamp (NT), Ormbär, Rosa vaxskivling, Skinnlav (S), Skogshakmossa (S), Skrovellav (NT), Spindelblomster (S), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Trådticka (S), Tvåblad, Vitgrynig nållav (NT), Äggvaxskivling (NT).

Pauten

Kommun: Åre

Area: 423 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget i berget Slimprans östsluttningar, sydöst om Stjärntjärnvalen. Dels består området av en gles senvuxen grannaturskog med ett stort inslag av myrmark, dels av en brant sluttning som omväxlande utgörs av näringsrik granskog, blåbärsgranskog, gransumpskog och lövrik granskog. Granarna är allmänt 150 år. Mängden sälg är utmärkande för området. I den näringsrika granskogen finns det allmänt med grov och gammal gran och stort inslag av björk, asp, sälg och rönn. Bitvis orört men inslag av områden med allmänt av gamla stubbar.

Skogsmarken är mestadels frisk. Fältskiktet domineras av blåbär med inslag av hönsbär, ekbräken, och smalbladiga gräs. Öster om sjöarna Pauten och Gravatjärnen finns det inslag av stenbär, liljekonvalj, torta, och bergslok. I branten finns det, förutom skogar av blåbärstyp, näringsrika låg- och högtörtsskogar med inslag av kalkrika (fukt)stråk med bland annat lundelm, finbräken, tvåblad, gullbräcka, ängsnycklar, brudsporre, Liljekonvalj, Kransrams, och

Tibast. Här finns också inslag av kalkrika lodytor med bland annat kruskalkmossa, grönbräken, och platt fjädermossa. I branten finns det också blöta stråk med vegetation av fräkentyp. Det finns även otillräckligt stora storblockiga rasbranter.

Figur 8. I branten i Norra delen av området finns det örtrik grannaturskog med rikligt av död ved.

I branten är det även ofta allmänt-rikligt med död ved av gran. Ovanför branten och i myrmosaiken, finns det måttligt med torrträd och granlågor i olika nedbrytningsstadier. Mängden björklågor är måttlig, flera asp-, sälg- och rönnlågor förekommer. I anslutning till de små sjöarna Pauten och Gravatjärn finns det rikligt med död ved av både gran och sälg. Även i branten finns det gott om lövved. Mängden död ved av björk är allmän, och det finns flertalet döda sälgar, aspar, och rönnar. I väster är området kraftigt plockhugget, här är det bitvis sparsamt med död ved.

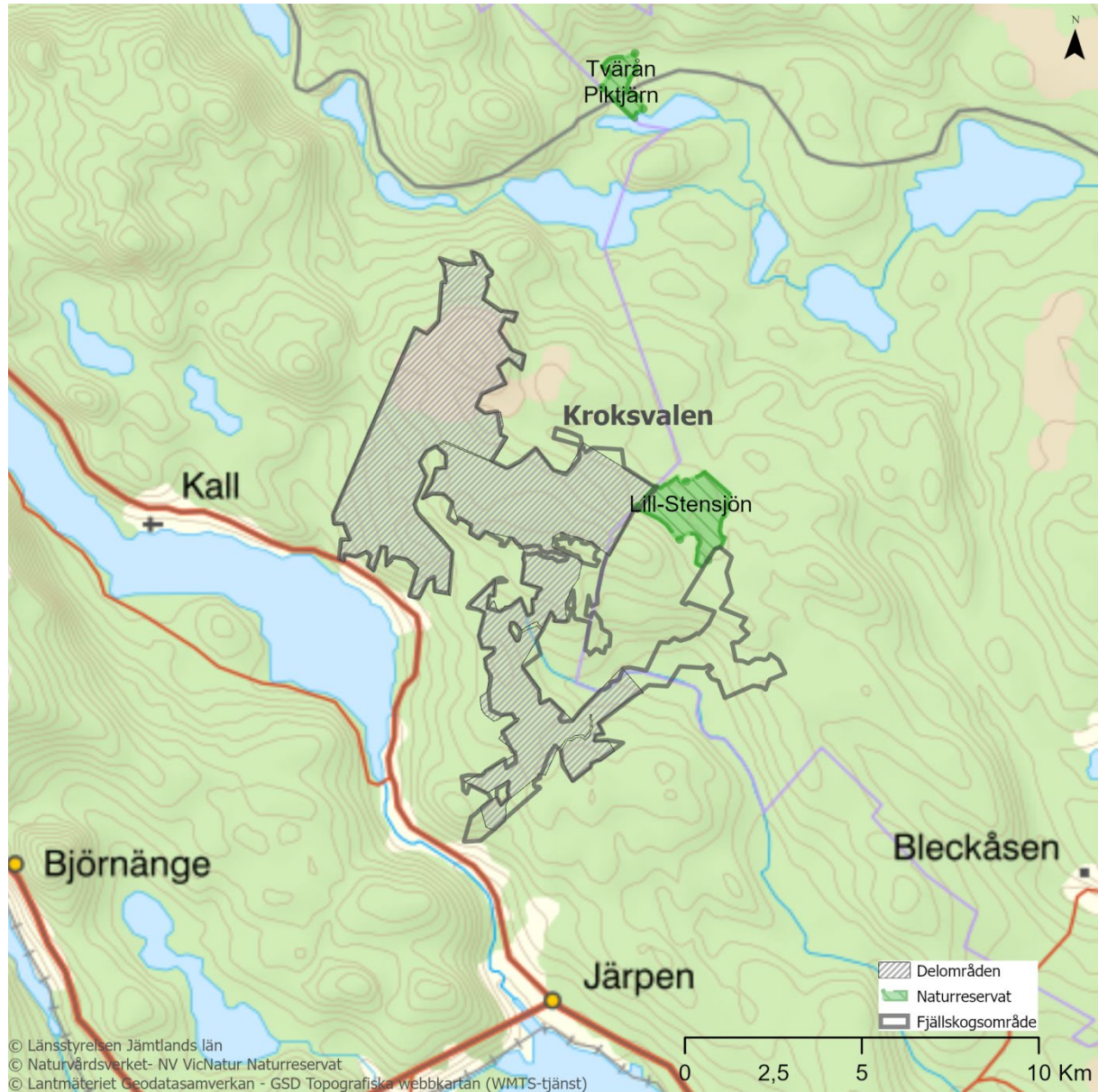
Området har höga naturvärden med stort inslag av mycket höga naturvärden i branten som är mycket artrik och variationsrik miljö med stora rikligt av fuktiga mikrohabitat, och hög luftfuktighet. Höga naturvärden knutna till kontinuiteten av gammal gran, mängden äldre lövträd, och mängden död ved i olika nedbrytningsstadier.

Artfynd

Barkkornlav (S), Blå slemspindling (S), Bårdlav (S), Finbräken (S), Fjällig taggsvamp (S), Flattoppad klubbsvamp (NT), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Granrisk (S), Granticka (NT), Gränsticka (NT), Gytterlav (S), Harticka (NT), Kambräken (S), Korallblylav (S), Korallfingersvampar (S), Kransrams (S), Kryddspindling (S), Kötticka (NT), Luddlav (S), Lunglav (NT), Platt fjädermossa (S), Purpurmylia (S), Rynkskinn (VU), Rödbrun blekspik (NT), Skinnlav (S), Skrovellav (NT), Sotlav (S), Spindelblomster (S), Stuplav (S), Svart trolldruva (S), Svavelrisk (S), Tibast (S), Tretåig hackspett (häckning, NT), Trådticka (S), Tvåblad (S), Vedticka (S), Vedtrappmossa (NT), Vitgrynig nållav (NT), Västlig hakmossa (S), Ögonpyrola (S)

Krokswalen Obj.nr: 43

Krokswalen är ett 5 700 ha (varav 2 800 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarksområde öster om Krok, ca 1 mil norr om Järpen. Området domineras av granskogar i en mosaik av myrar med inslag av barrblandskogar och bitvis talldominerade myrområden. Det finns även inslag av kalkbarrskog och rikkärr i östra delen utmed Skåhällbäcken. Flera artfynd i området är knutna till skogar präglade av en mycket hög luftfuktighet och bitvis ett suboceaniskt präglat klimat.

Krok

Kommun: Åre

Area: 2 195 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Myr och skogsmosaik (granskog)

Figur 9. Näringsrik granskog i slutning

Östra kanten av området är besökt. Denna del av området utgörs av en myrmosaik med senvuxen barrnatturskog som domineras av gran med ett stort inslag av tall. Norra spetsen av området är också besökt och utgörs av sluten produktiv grannatturskog. I södra delen av området finns det ett litet inslag av tallhällmark. Granarna håller allmänt en ålder på 150 år. På myrholmarna finns det granar runt 200 år. Längs med östra kanten av området finns det partier där granarna är runt 120–150 år. Gammal björk är vanligt förekommande. Andelen björk är mestadels 1–5%. Sparsamt inslag av sälg och rönn finns i hela området. Enstaka sälgar och rönnar är grova. Hela området är fläckvis garnlavsrikt.

Längs med östra kanten består fältskiktet av gles risvegetation med blåbär, lingon, hönsbär, smalbladigt gräs, blandad dominans av väggmossa, husmossa, vitmossa i bottenkiktet. Marken är frisk-bitvis blöt. I norra delen av området är marken frisk och fältskiktet av blåbärstyp med inslag av hultbräken, ekbräken, träjon, gullris, hönsbär, och skogsstjärna. Sparsamt finns inslag av högrörter som torta.

Mängden lågor av gran i olika nedbrytningsstadier är sparsam, bitvis måttlig. Mängden björklågor är allmän. Längs med de mer produktiva delarna i östra kanten är området relativt kraftigt plockhugget i äldre tid. Myrholmarna och lågproduktiva miljöer är plockhuggna i något mindre utsträckning.

Baserat på ovan beskrivna fältbesök, karttolkning och artfynd⁵ av flera mycket ovanliga lavar och inslag av vedsvampar som indikerar god trädkontinuitet och kontinuitet av granlångor; bedöms de mer produktiva västra delarna hysa höga naturvärden. Flera av artfynden är knutna till skogar präglade av en hög luftfuktighet och ett suboceaniskt klimat, tex. amerikansk sönderfallslav (VU), skrovellavsknapp (EN) och kavernularia (NT) och *Cliostomum piceicola* (VU). Dessa arter är i princip unika för västra Jämtland och förekommer endast med enstaka fynd i andra landskap. Baserat på myrmosaikens goda förekomsten av gamla träd och förekomst av naturskogsstrukturer bör även de oinventerade lågproduktiva myrholmarna i stor utsträckning hysa höga naturvärden. Området bedöms därför i sin helhet hysa höga naturvärden. Naturvärden är främst kopplade till mängden gamla barrträd, en värdefull

⁵ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

kryptogamflora, inslaget av sålg och rönn, samt områdets storlek och variation.

Artfynd

Bårdlav (S), Fjällig taggsvamp (S), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Granrisk (S), Granticka (NT), Gränsticka (NT), Gytterlav (S), Korallblylav (S), Kransrams (S), Luddlav (S), Lunglav (NT), Rödbrun blekspik (NT), Skrovellav (NT), Spindelblomster (S), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Trådticka (S), Ullticka (NT), Vedflikmossa (NT), Vitgrynig nållav (NT).

Högflon-Bäckmyren

Kommun: Åre

Area: 2 605 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Myr och skogsmosaik

Figur 10. Naturskog med gran i sydöstra delen

Högflon är beläget norr om Järpen i Åre kommun och utgörs av en myr- och skogsmosaik med barrblandskog. Det finns även tjärnar och mindre bäckar i området. Gran dominerar men med inslag av tall, björk, sålg, asp och rönn. På flera av myrholmarna och i myrkanterna växer det tall, varav en del av träden är mycket gamla. Skogen är huvudsakligen under 150 år gammal, men det finns även äldre träd.

Markvegetationen varierar från frisk mark med blåbärsris till fuktiga och blöta partier med vitmossor och björnmossor. I sydvästra

delen av området finns det inslag av kalkgynnade växter som blåsippra, kransrams, tvåblad och nordisk stormhatt.

Mossbeklädda stubbar vittnar om det tidigare skett plockhuggning och avverkning i området. Förekomsten av död ved är måttlig men bitvis finns det partier med allmän till riklig förekomst av rötbrutna granar, enstaka granlångor är mycket grova.

Områdets naturvärden är främst knutna till kontinuiteten av gamla träd samt förekomsten av död ved och naturvårdsarter. Utifrån strukturer, landskapssammanhang och artfynd, bedöms området ha höga naturvärden.

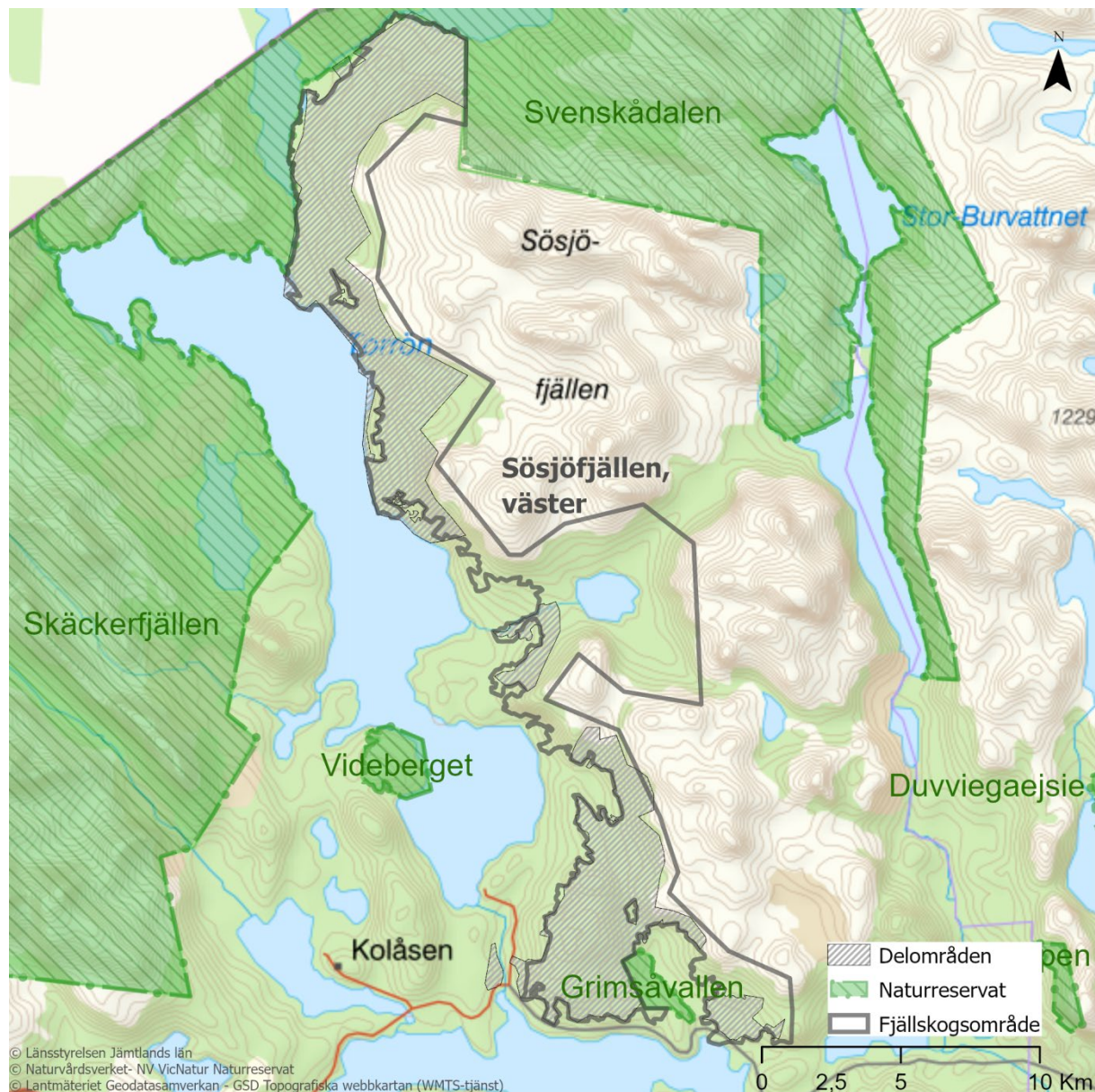
Artfynd

Blåsippra, bårdlav (S), dalripa, dropptaggsvamp (S), dvärglumner, fjällig taggsvamp (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granrisk (S), granticka (NT), gränsticka (NT), grönkulla (S), gulnål (S), harticka (NT), kambräken (S), kransmossa, kransrams (S), kryddspindling (S), kötticka (NT), lavskrika, liljekonvalj, luddlav (S), lunglav (NT), nordisk stormhatt, orange taggsvamp (NT), orre, plattlumner (S), skinnlav (S), skrovellav (NT), spillkråka (NT), stuplav (S), svavelrisk (S), talltita (NT), tjäder, tretåig hackspett (NT), tvåblad, ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), vedticka (S), vispstarr, vågbandad barkbock (gnagspår, S).

Sösjöfjällen väster Obj.nr: 44

Området är ett 14 400 hektar (varav 4 600 hektar produktiv skogsmark), beläget utmed Sösjöfjällens västra sluttningar, ner mot sjön Torrön. Skogen är varierad och präglas starkt av de många branta sluttningarna med rikligt av små bäckar och domineras till stora delar av gammal granskog. Längre upp i sluttningarna är skogen ofta urskogsartad med många 200 - 300 åriga granar. I Norra delen finns det även gott om gamla tallskogar och myr och skogsmosaiklandskap.

Västra Sösjöfjällen

Kommun: Åre

Area: 4 937 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Tallskog

Norra halvan av området består mestadels av talldominerad skog, delvis gles, med gamla träd och en del död ved. I den lite brantare nordvästsluttningen öster om sjön Holderns södra del är skogen grandominerad med äldre träd och ganska allmänt med död ved, delvis registrerad som nyckelbiotop. Liknande skog finns i Näverhöns branta sydvästsluttning och i mellersta delen av området.

Södra halvan av området, söder om Näverhön, täcks till stor del av äldre barrblandskog med varierande naturvärden och förekomster av död ved. På Stygghögen närmast söder om Näverhön bedömdes skogen ha höga naturvärden. Finast barrblandskog sågs nordväst om Sandviksknulen i en skogsmymosaik med gott om gammeltallar och en del död ved. Mer ren granskog finns i Sandviksknulens och Grönfjällets västsluttningar med ett fältskikt av högörtstyp eller inslag därav med äldre gran och ganska allmänt med död ved. Sydväst om Flestjärnen växer äldre granskog med ganska god förekomst av död ved, likaså strax nordväst om Fleshöjden. Öster om Flestjärnen finns granskog med till synes något lägre kvaliteter.

Nära Sandnäset i söder finns ett mindre område med gammal tall och en del död ved. Sydligaste delen av området består av äldre granskog med förekomst av död ved. Spritt över hela området finns skogar med stort björkinslag. I de högre liggande delarna av Jåvnjuenies sluttningar i norra delen av området ingår en del björkdominerad skog.

Området har höga naturvärden och till stora delar mycket höga naturvärden. Särskilt höga naturvärden finns nordväst om Sandviksknulen med sin goda förekomst av gammeltallar. Det suboceaniska klimatet gör också att arter så som kavernularia och norsk näverlav som annorstädes är ovanliga här finner viktiga livsmiljöer och förekommer mer frekvent.

Figur 11. *Kavernularia* (NT) är en karaktärsart i norsk boreal regnskog men förekommer även i västra Jämtland.

Sösjöån

Kommun: Åre

Area: 317 ha

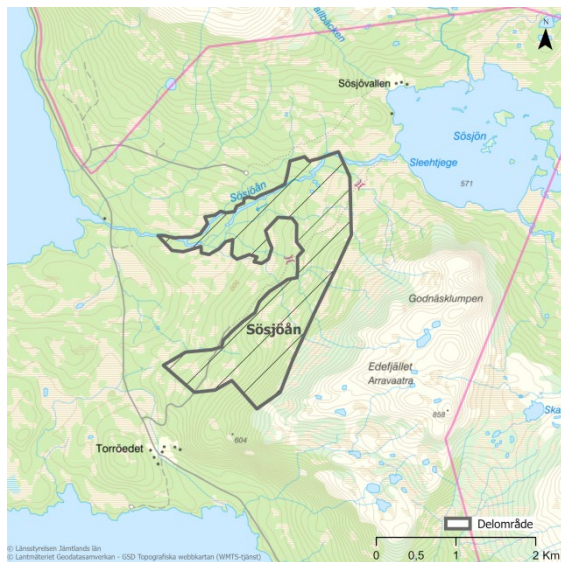
Inventeringsmetod: Fältingventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget väster om Sösjöfjällen, norr om Kolåsen. Skogen domineras av urskogsartad granskog med inslag av björk. Det finns stor förekomst av död ved och rötbrutna träd. Södra delen av området består produktivare mer högväxt granskog med allmänt av grova granar. I norra delen finns

den naturligt forsande Sösjöån. De naturliga vattenståndsvariationer och det forsande vattnet skapar livmiljöer för många hotade arter och möjliggör en rik förekomst av fuktighetskrävande kryptogamer. Området är nederbördsrikt med relativt milda vintrar vilket skapar förutsättningar för ovanliga västliga arter så som amerikansk sönderfallslav (VU) och kavernularia (NT).

Området bedöms i sin helhet ha höga till mycket höga naturvärden kopplade både till den urskogsartade skogen, döda veden och en värdefull kryptogamflora.

Ytterängsvalen

Kommun: Åre

Area: 2 986 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: juli 2020

Dominerande skogstyp: Skog-myr-mosaik

Detta stora sammanhängande naturskogsområdet är beläget väster om fjället Naehpietjahke, mellan sjöarna Ängsfjärden och Juvuln. De sluttande delarna av området utgörs av äldre grannaturskog, bitvis näringsrik sådan, med en allmän förekomst av grova granar. I de flackare delarna av området breder stora sammanhängande myrmosaiker ut sig. Granarna håller allmänt en ålder på 150 år, högt upp i sluttningarna ej ovanligt 200 år. Längst i sydväst är området nyligen

plockhugget, här är granarna runt 130år. Granarna bär ofta spår av tidigare bete, mindre delar av området betades av kor fram till för 50 år sedan. Enligt generalstabskartan har det funnits en fåbod vid Stortjärnen, och en vid Sandtjärnen, alldeles i utkanten av området. Enstaka rönnar och sälgar finns i hela området.

Figur 12. Garnlavsrik skog i sluttning

Skogsmarken utgörs av en mosaik av torr-fuktig mark. Frisk mark av blåbärstyp, med inslag av hönsbär, ekbräken, ekorrbar, skogsstjärna och smalbladiga gräs dominerar. Bitvis finns stråk som helt domineras av gräs och lågörter. I sluttningarna finns ofta inslag av rikare fuktstråk och stråk med rörligt markvatten som har kalkgynnad flora med bland annat Ängsnycklar, Tvåblad, Brudsporre, Gräsull, Grönbräken, Kransrams och Liljekonvalj. Även stråk med högrötsvegetation förekommer frekvent i sluttningarna. På högre höjd finns det partier som domineras av ormbunksvegetation. Bottenskiktet består ofta av vägg- och husmossa, arter som mörk husmossa och västlig hakmossa är vanliga i de näringsrika stråken. När det kommer till myrmarker finns det ett påtagligt inslag av intermediära-medelrikkärr med arter som Stor skedmossa, Svanmossa, Piprensarmossa och Guldspärrmossa, men det finns även fattiga myrliljekärr. I sluttningarna finns det ofta öppna luckor med näringsrika fuktängar med högörter.

Branterna är ofta blockiga. I hela området finns inslag av basiska lodytor med

kalkgynnade kryptogamer. Berggrunden består till stor del av basisk amfibolit vilket ligger till grund för områdets bitvis rikare markflora.

Mängden gränlågor är måttlig, bitvis allmän. Längst i söder och väster är mängden död ved bitvis sparsam till följd av tidigare plockhuggningar. I nordväst finns mindre urskogsartade partier med riklig mängd död ved. Mängden grova gränlågor utmärker området. Längst upp i sluttningarna mot Naehpietjahke finns bitvis grova gränlågor allmänt, en del av dem mäter runt 60 cm i diameter. Mängden björklågor är måttlig-allmän.

Närheten till Norge gör att området har oceanisk prägel. Här finns den näst högsta årsnederbördsmängden i Sverige. Områdets fuktighet i kombinationen med mängden gamla träd ger speciella förutsättningar för många rödlistade kryptogamer som Norsk näverlav, Skuggkraterlav, Liten sotlav och Smalskaftslav. Mängden gränlågor skapar goda förutsättningar för arter som Lappticka, Rosenticka och Vedsäckmossa. Området har varierande höga och mycket höga naturvärden.

Artfynd

Aspgelelav (NT), Blanksvart spiklav (NT), Blågrå svartspik (NT), Brunpudrad nållav (NT),

Bårdlav (S), Daggskein, Doftskinn (NT), Dofttaggvamp (NT), Doftticka (VU), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Granrisk (S), Granticka (NT), Gräsull (S), Grönkulla (S), Grynig filtlav (NT), Gränsticka (NT), Gulnål (S), Gytterlav (S), Harticka (NT), Järpe (NT), Kambräken (S), Korallblylav (S), Korallfingersvampar (S), Korallrot (S), Kornig nållav (S), Kransrams (S), Källmossor (S), Källpraktmossa (S), Kötticka (NT), Lappticka (VU), liten revmossa, Liten sotlav (VU), Luddlav (S), Lunglav (NT), Månåsbräken (NT), Mörk husmossa (S), Nordlig nållav (NT), Norsk näverlav (VU), Plattlumner (S), Purpurmylia (S), Rosenticka (NT), Rynkskein (VU), Rödbrun blekspik (NT), Slanklav (S), Skinnlav (S), Skogshakmossa (S), Skrovellav (NT), Skuggkraterlav (VU), Smalskaftslav (VU), Sotlav (S), Spillkråka (NT), Spindelblomster (S), Stjärntagging (NT), Stor revmossa (S), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Tretåig hackspett (NT), Trådticka (S), Tvåblad (S), Ullticka (NT), Vedflamlav (NT), Vedflikmossa (NT), Vedskilav (NT), Vedsäckmossa (VU), Vedticka (S), Vitgrynig nållav (NT), Vitskaftad svartspik (NT), Vitterspindling (NT), Ögonpyrola (S).

Grimsåvallen – Björnberget

Kommun: Åre

Area: 292 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget en västvärd sluttning nedanför Östra Storbjället som ligger mellan Kolåsen och Olden. Naturen är mycket varierad och här finns allt öppna myrar till hållmarker med krumma tallar och örtrika bäckmiljöer klädda med högresta grova granar.

Södra halvan av området domineras av äldre lågproduktiv blandbarrskog i myrmosaik med stort inslag av glesbevuxna talldominerade hållmarker. I svackorna mellan de näringsfattiga markerna kommer det fram

rörligt markvatten med produktivare granskog.

Norra halvan består till största del av granskogar med ett stort inslag av lövträd. Särskilt anmärkningsvärda är de glesa näringsrika höglägesskogarna med stort inslag av grova granar upp till 30 meter höga.

Länsstyrelsen bedömer att området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till kontinuiteten av gamla träd, och mängden död ved i olika nedbrytningsstadier. Närheten till kusten i Norge gör att nederbördsmängden här är stor och har relativt milda vintrar med arter som är gynnade av oceanklimatiska betingelser. I den näringsrika granskogen är höga naturvärden kopplade till mängden grova granar och grov död ved.

Germundtjärnhöjden Obj.nr: 45

Området består av 1 200 hektar (varav 690 hektar produktiv skogsmark) stort naturskogsområde beläget strax öster om Kolåsen. Västra delen består av en höjd med sluttningar präglad av rörligt markvatten medan övriga delar består av skog- och myrmosaik. Skogen består till stora delar av högvuxen näringsrik granskog med inslag av mer senvuxen gran- och tallskog på höjden och kring Ängsfloarna.

Kolåsböle

Kommun: Åre

Area: 124 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Området är beläget i en öst- och sydvänd sluttning nära kolåsen. Naturtypen domineras av ängsgranskog med stort inslag av grova granar och rikligt med lågor.

Markvegetationen varierar mellan frisk blåbärstyp, lågörtstyp och högörtstyp.

Området bedöms ha höga till mycket höga naturvärden framförallt kopplade till högproduktiv granskog med grov död ved och ett värdefullt fältskikt. Det suboceaniska

klimatet gör också att arter som annorstädes är ovanliga här finner viktiga livsmiljöer och förekommer mer frekvent.

Germundtjärnen Obj.nr: 46

Området är beläget strax norr om Kolåsen nära Skäckerfjällens naturreservat. Området består av ett 710 hektar (varav 230 hektar produktiv skogsmark) stort område med flera sjöar i en sänka mellan Bergtjärnhön och Nordfjärdshöjden. Skogen består av gammal granskog med inslag av öppna myrar med gamla tallar.

Germundstjärnen

Kommun: Åre

Area: 229 ha

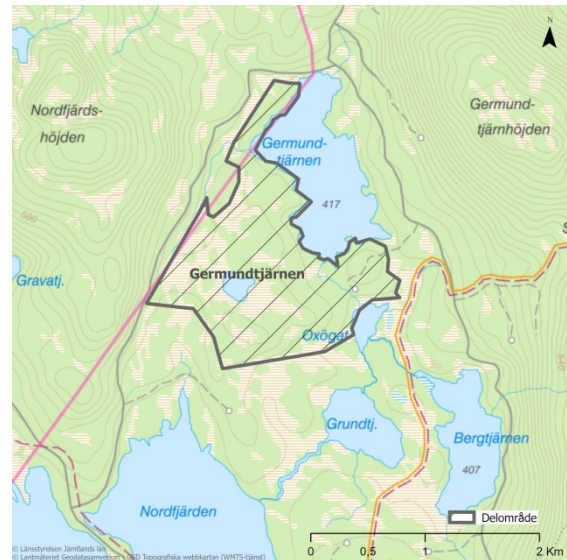
Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget öster om Skäckerfjällens naturreservat nära Kolåsen och består av ett flackt område med stort inslag av myrar och myrholmar. Skogen domineras av äldre granskog på mestadels frisk mark med mindre inslag av gransumpskogar. Runt myrarna finns även stort inslag av gamla tallar som håller en ålder på ca 150-250år.

Granskogen är till stora delar gles och spår finns från äldre plockhuggningar. Trots detta finns det mycket död ved i hela området och granarna håller en hög ålder runt 150 år med spridda inslag av ännu äldre granar. I norra spetsen av området samt en mindre del i sydligaste delen finns inslag av produktivare granskog med gott om grova granar upp till 50-60cm i brösthöjddiamter och fläckvis allmänt med grov död ved. I de produktivare skogar finns även ett ovanligt stort inslag av grövre björk. Hela området har ett stort lövinslag.

Området håller i sin helhet höga till mycket höga naturvärden framförallt kopplade till den goda förekomsten av gamla barr- och lövträd samt den stora mängden död ved. Landskapet har rikligt med högproduktiva ängsgranskogar som varit hårt plockhuggna under tidigt 1900-tal. Skogar som varit mindre påverkade av plockhuggningar, likt detta område kan därför vara viktiga för arter som inte klarade de hårda plockhuggningarna och kan åter sprida sig till ängsgranskogarna.

Kolåsen obj.nr: 47

Området är beläget öster om Skäckerfjällens naturreservat och sträcker sig från Kolåsen i söder upp längs med sjön Torrön, upp till den lilla halvön Stor-Sandnäset. Området är beläget nära, nederbördsrika Skäckerfjällen, och har därmed ett mer oceaniskt klimat med inslag av arter som är förknippade med boreal regnskog. Skogen består av en blandning av näringsrika högrötsgranskogar med rikligt av grova granar, tallklädda myrar med gott om torrakar och senvuxen gammal granskog. Området är nästan 6 000 hektar stort (varav 2 600 hektar produktiv skogsmark).

Tjaajatjaeltjie-Nordfjällshöjden

Kommun: Åre

Area: 2 624 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: juni-juli 2020

Dominerande skogstyp: Myr och skogsmosaik

Figur 1. I området finns gott om grova kjolgranar och öppna högrötsängar

Området är beläget i sluttningarna öster om Skäckerfjällen mot sjön Torrön. Större delen av området utgörs av en myr- /skogsmosaik och domineras av gles gammal granskog, med allmän förekomst av granar över 150 år, ibland håller granarna en ålder runt 200 år. Granskogen i närheten av Hobergsvalen är ofta hänglavsrik. Kring Hobergsvalen finns det också områden dominerade av lågproduktiv tallskog med rikligt av tall runt 200–300 år och inslag av senvuxna kläna granar. I dessa tallområden förekommer tallar med brandljud och kolade stubbar sparsamt. Överallt finns ett tydligt inslag av björk runt 100år. Södra delen av området domineras av en näringsrik granskog med rikligt inslag av grova betesskadade granar, enstaka uppemot en meter i diameter, och gamla grova björkar. Inslag av sådan näringsrik granskog finns även runt Hobergsvalen och längs med sjön Torrön i norra delen av området. Längs med Torrön är denna näringsrika granskog hårt plockhuggen i äldre tid. Detta gör att få granar är över 130år. Runt storvallen är den näringsrika granskogen också hårt plockhuggen, men något äldre. Vid Nordfjärdshöjden finns det relativt orörd

näringsrik granskog. I hela området finns ett sparsamt inslag av sälg och rönn.

Särskilt sydvästra delen av området är starkt präglad av tidigare utmarksbete och slåtter, vilket skapat en luckig skog med grova träd. Betet upphörde troligen för en längre tid sedan. I området har det enligt generalstabskartan funnits en fåbod vid Storvallån, i sydvästra delen av området, och en fåbod nedanför Grönvallen, ett par km väster om området.

Skogsmarken är mestadels frisk och fältskiktet dominerat av blåbär, med inslag av hönsbär och andra lågörter. Bitvis stort inslag av, ibland helt dominerat av lågörter som ekbräken, hönsbär, hultbräken, och smalbladiga gräs. Myrmosaik med kärrvegetation och fattigmyrvegetation. Inslag av högrötsängar. Där marken sluttar förekommer mindre stråk med rörligt markvatten och högrötsvegetation. I sydvästra delen av området består marksiktet av mullrik brunjord med en mosaik av låg- och högörter på ett tunt eller ibland obefintligt mosstäck som ofta domineras av hakmossor och mörk husmossa men som på fuktigare mark domineras av vit- prakt- och rundmossor. I Hobergsvalens sydbrant finns en relikartad sydbergsflora med stinksyska, fjällnässla och hägg. Områdets berggrund utgörs till största del av sandsten och fyllit. Skäckerfjällen utgörs till största del av intermediär amfibolit. Detta skulle kunna förklara inslaget av den något kalkgynnade floran, med arter som Grönbräken, Tvåblad, Tibast och Kransrams.

I myrmosaikerna är mängden död ved av gran måttlig, bitvis allmän. Både i form av torrträd och lågor i olika stadier av nedbrytning. Främst rötbrutna träd. Även murkna björklågor förekommer allmänt. I myrkanterna är mängden torrträd riklig. I den näringsrika granskogen är mängden död ved mestadels måttlig, bitvis riklig. Särskilt anmärkningsvärd är den goda förekomsten grova gran- och björklågor. Det finns död ved i alla olika

nedbrytningsgrader men mest nydöd ved. En stor del av granarna är här rötade. I tallområdena finns rikligt med torrträd och högstubbar av tall.

Länsstyrelsens bedömning är att detta område har ett starkt bevarandevärde till följd av områdets storlek och variationen av naturtyper. Totalt är höga naturvärden kopplade till kontinuiteten av gamla träd, och mängden död ved i olika nedbrytningsstadier. Närheten till kusten i Norge gör att nederbördsmängden här är stor. Därför är området viktigt för arter som är knutna till granskogar med oceanisk prägel. I den näringsrika granskogen är höga naturvärden kopplade till den rikliga mängden grova innanrötade granar, grova björkar, och grov död ved. Höga naturvärden är här även kopplade till det artrika botten- och fältskiktet, med rörligt markvatten.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), Blågrå svartspik (NT), Brunpudrad nållav (NT), Bårdlav (S), Doftskinn (NT), Duvhök (häckning, NT), Dvärgbägarlav (NT), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Granrisk (S), Granticka (NT), Gränsticka (NT), Grönkulla (S), Gulnål (S), Gytterlav (S), Harticka (NT), Kambräken (S), Kavernularia (NT), Knottrig blåslav (NT), Kolflarnlav (NT), Korallblylav (S), Korallrot (S), Kransrams (S), Källmossor (S), Källpraktmossa (S), Kötticka

(NT), Liten sotlav (VU), Luddlav (S), Lunglav (NT), Mörk husmossa (S), Mörk kolflarnlav (NT), Nordlig nållav (NT), Nordtagging (NT), Norsk näverlav (VU), Parknål (NT), Purpurmylia (S), Rostfläck (S), Rödbrun blekspik (NT), Skogshakmossa (S), Skrovellav (NT), Skuggkraterlav (VU), Smalskaftslav (VU), Sotlav (S), Spindelblomster (S), Stinksyska, Stor revmossa (S), Strutbräken (S), Stuplav (S), Svart trolldruva (S), Svavelrisk (S), Taggbräken (S), Tibast (S), Tretåig hackspett (häckning, NT), Trådticka (S), Tvåblad (S), Ullticka (NT), Vedflamlav (NT), Vedflikmossa (NT), Vedskivlav (NT), Vedticka (S), Vitgrynig nållav (NT), Vitplätt (NT), Västlig hakmossa (S).

Äcklingen

Kommun: Åre

Area: 979 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Figur 1. I området finns allmänt med granlågor i olika nedbrytningsstadier. Fältskiktet utgörs ofta av örtvegetation, med bland annat Torta och Nordisk Stormhatt.

Området domineras av äldre grannaturskog av hög bonitet i nordöstsluttning sydöst om Skäckerfjällens naturreservat. Granarna här är grova, ofta 40 cm, ibland så grova som 60-100cm i brösthöjdsdiameter. En stor andel av granarna över 100år är rötade och få träd är över 130år. Längst i sydöst finns det partier med magrare mark där granarna allmänt är 180 år. Ett mindre område i sydöst är kraftigt plockhugget under 90-talet och består

mestadels av naturligt föryngrad ungskog samt sparsamt med överståndare av gran och björk.

Fältskiktet i sluttningen består till stora delar högt med nordisk stormhatt och torta. Ofta kransmossa, västlig hakmossa, skogshakmossa, mörk husmossa i bottenkiktet. Den dominerande jordmånen är brunjord. Längre upp i sluttningen är fältskiktet omväxlande av blåbärs-/ormbunkstyp. Här finns inslag av rikare fuktstråk, med kalkgynnade arter som ängsnycklar, tvåblad och svanmossa. Nedanför sluttningen och i södra delen av området är fältskiktet mestadels blåbärsdominerat med inslag av ekbräken och hönsbär. I nordväst finns ett område med gransumpskog där fältskiktet är av fräkentyp. Högre upp i sluttningarna finns det inslag av fattigmyrar, och torra hållmarker med fattigris, renlavar och tallvitmossa,

I området finns sammantaget allmänt med granlåg i olika nedbrytningsstadier. I sydöst är mängden död ved av gran måttlig. I nordväst är mängden död ved av gran riklig. Grova granlåg förekommer sparsamt i hela området. Bitvis finns det gott om grova låg. Död ved finns i olika nedbrytningsstadier, dock företrädesvis relativt nydöd ved. Bitvis är lågakontinuiteten bruten. Måttligt-allmänt med torrträd av gran.

Mängden hänglavar är generellt måttlig i granskogen. Bitvis finns riklig förekomst av mörka hänglavar på högre höjd där granskogen går över i björkskog.

Klimatet med oceanisk prägel och den nordöst-vända sluttningen skapar en mycket hög luftfuktighet och gör att det finns rikligt med ovanliga arter på gran, så som norsk näverlav, liten sotlav, amerikansk sönderfallslav, och skuggkraterlav. I sluttningarna finns en stor förekomst av ytligt grundvatten och översilad mark. Sådana miljöer har ofta en rik och värdefull fauna av ryggradslösa djur.

Länsstyrelsen bedömning är att området i sin helhet har mycket höga naturvärden. Dessa skogar har ur ett nationellt perspektiv en mycket stor betydelse för att bevara arter knutna till oceaniska granskogar.

Artfynd

Bårdlav (S), Blanksvart spiklav (NT), Brunpudrad nållav (NT), Doftskinn (NT), Dofttaggvamp (NT), Fjällig taggvamp (S), Gammelgranskål (NT), Garnlav (NT), Granrisk (S), Gränstikka (NT), Granticka (NT), Grönkulla (S), Gytterlav (S), Harticka (NT), Kambräken (S), Korallblylav (S), Kransrams (S), Liten sotlav (VU), Luddfingersvamp (NT), Luddlav (S), Mörk husmossa (S), Norsk näverlav (VU), Ögonpyrola (S), Purpurmylia (S), Rynkskinn (VU), Skogshakmossa (S), Skrovellav (NT), Skuggkraterlav (VU), Sotlav (S), Spindelblomster (S), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Trådticka (S), Tretåig hackspett (spår, NT), Tvåblad (S), Svart trolldruva (S),

Vedflamlav (NT), Vedflikmossa (NT), Vedticka (S), Vitgrynig nållav (NT), Västlig hakmossa (S).

Anjetjärnen

Kommun: Åre

Area: 86 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området, som sträcker ut sig i öst-västlig riktning norr om Kallsjön och väster om Kallsedet, har fältinventerats endast i sparsam omfattning med instick i östra och västra delen. De suboceaniskt präglade skogarna består av en mosaik av naturtyper i en småkuperad topografi med rikt inslag av myrar. Gran är det dominerande trädslaget men i kärvare lägen på höjder och kring myrar är tall vanligare. Lövinslaget är mestadels rikligt. Björk dominerar stort men sälg och rönn förekommer här och där.

I produktiva delar är träden vanligen mellan 100–140 år med sparsam–måttlig förekomst av äldre träd. I lågproduktiva delar är det vanligare med gamla träd och framför allt är inslaget av flerhundraåriga martallar påtagligt kring myrar och på vissa höjder. Även björken uppnår i många fall en ansevärd ålder i området. Grova granar förekommer måttligt–allmänt i vissa sluttningar. Skogen är mestadels öppen eller gles men i mer skyddade delar något mera sluten. Spår av

äldre tiders plockhuggning förekommer oftast allmänt–rikligt i produktiva delar men annars mera sparsamt.

Frisk mark har vanligen fältskikt av ristyp, ofta blåbär eller lingon. På torrare mark och impediment dominerar kråkbär och ljung. En suboceaniskt gynnad art som kambräken förekommer påtagligt allmänt i området.

Mängden död ved varierar kraftigt mellan olika delar. Störst är mängden i de produktiva delarna där det finns allmänt–rikligt med både röt- och vindfällid björk och gran som åtminstone lokalt också har viss grovlek. I den västra delen är mängden ofta påtagligt sparsam. I lågproduktiva delar finns inte så mycket lågor (med lokala undantag) men desto stående död ved.

Figur 1. På de utsatta höjderna växer ofta glesa tallbestånd med inslag av flerhundraåriga, lågväxta träd.

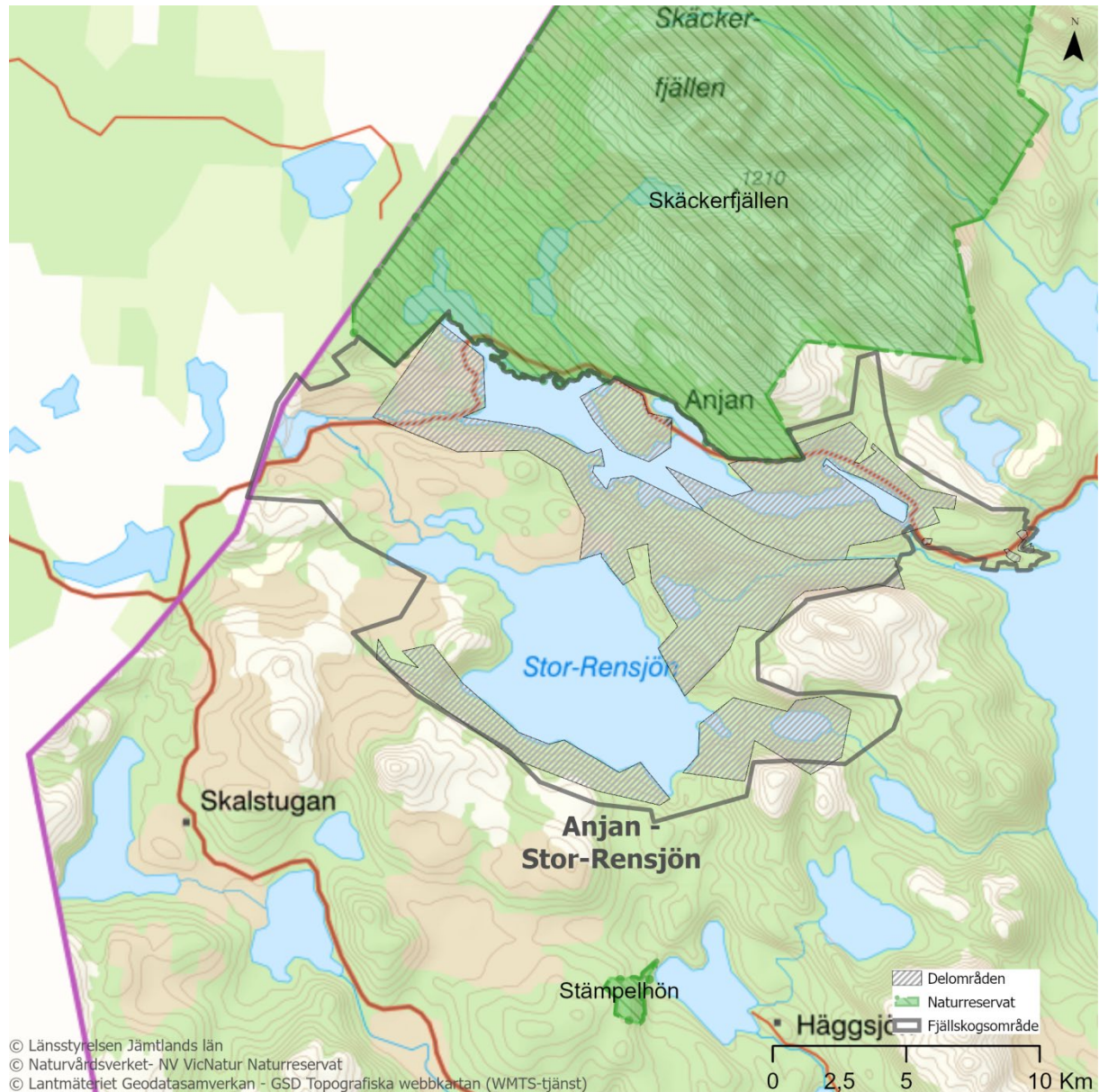
Skogarna i de delar av området som fältbesökts förefaller ganska kraftigt påverkade av plockhuggningar med visst kontinuitetsbrott av död ved som följd, och når därför inte upp till högsta naturvärdesklassning. Området utgör ändå värdekärna med höga naturvärden, där det sannolikt inte brunnit under mycket lång tid, finns en kontinuitet av gamla träd och bitvis rikligt med hänglavar. Det suboceaniska klimatet gör också att arter som annorstädes är ovanliga här finner viktiga livsmiljöer och förekommer mer frekvent.

Artfynd

Gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), luddlav (S), norsk näverlav (VU), skrovellav (NT), stuplav (S), trådticka (S), ullticka (NT)

Anjan – Stor-Rensjön Obj.nr: 48

Kring Anjan, söder om Skäckerfjällen finns ett stort vidsträckt vildmarksområde på 28 700 hektar (varav 6 100 hektar produktiv skogsmark). Området är ett av de regnigaste barrskogsområdena i hela Sverige och har därför inslag av både suboceanisk gran- och tallskog. Skogen består till stor del av gles lågproduktiv tall och granskog med inslag av högörtsgrenskogar i många av sluttningarna. Västra halvan av området har stort inslag av basiska bergarter.

Anjan

Kommun: Åre

Area: 6 030 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Kring sjön Anjan finns en mosaik av myrmarker och äldre grannaturskog, äldre tallskog, och lövblandad barrskog. Skogsområdet gränsar i de nordligaste delarna till Skäckerfjällens naturreservat. Hela området ligger ovan fjällnära gränsen bortsett från en liten del av den östligaste spetsen på området. Området utmärker sig som ett av de regnigaste barrskogsområdena i Sverige och arter med suboceanisk utbredning som nationellt är mycket ovanliga, förekommer här frekvent.

I den västra halvan av området finns framför allt lågproduktiv och gammal tallnaturskog. Förekomsten av död ved, och då framför allt stående död ved, är god. Det finns mindre partier med grannaturskog i den västligaste delen av området samt i slutningen mellan Middagsvalen och Anjan. En del av granskogarna hyser ett fåltskikt med högorter. Det finns även ett stort område med en mosaik av myrmarker i den västra delen av området vid Hävlarna. Nordost om Stor-Rensjön är förekomsten av lågor riklig.

I den östra delen dominerar grannaturskog med inslag av urskogsartad skog där det finns en hel del högorter i fåltskiktet. I sydost blir skogsmarken något mer lågproduktiv.

Figur 13. I de nederbördsrika skogarna nära Skäckerfjället är det inte ovanligt att hitta korallav växandes på gran.

Norr om sjön Anjan ligger Kohkerenjuana och här dominerar grannaturskog, särskilt i de centrala och västra delarna. Delar av fåltskiktet utgörs av högorter. Därutöver finns omväxlande partier med myrmarker varvat med tallskog, lövblandad barrskog och triviallövskog.

Berggrunden i den västra halvan av området är basisk och domineras av amfibolit medan det längre österut domineras av surare bergarter. Det finns flera tjärnar i varierande storlek, bland annat de stora Bergtjärnen i sydväst, liksom flera bäckar i skogsområdet.

Skogsområdet Anjan hyser till stora delar höga och mycket höga naturvärden. Här finns ett flertal värdefulla natursskogsstrukturer såsom gamla träd, måttlig till riklig förekomst av död ved samt en lång skoglig kontinuitet. Baserat på det speciella klimatet och artfynd i angränsande områden har området mycket höga naturvärden kopplade till en värdefull kryptogamflora. Ur ett nationellt perspektiv kan dessa skogar vara av stor betydelse för möjligheten att bevara arter knutna till suboceaniska skogar och myrar.

Strysundet

Kommun: Åre

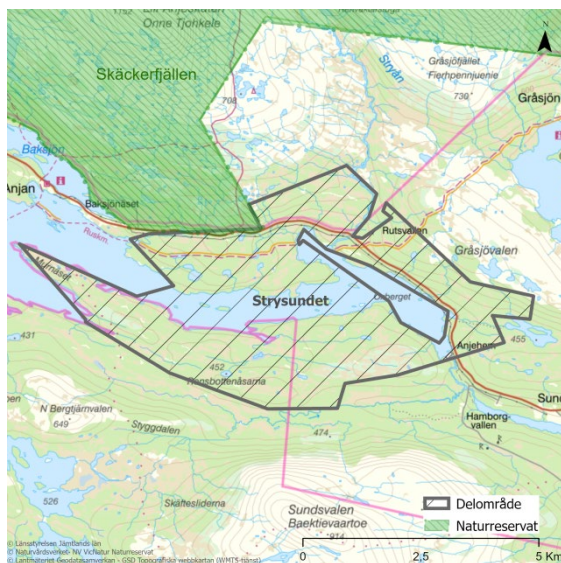
Area: 2 620 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Hela området ligger ovan fjällnära gränsen. Höjden över havet varierar från cirka 420 meter vid Anjans strandkant till cirka 590 meter sydost om Gråsjövalen. Skogsområdet gränsar i den norra centrala delen till Skäckerfjällets naturreservat.

Vid Oxberget finns ett variationsrikt område med en mosaik av myrmarker, särskilt i den sydvästra delen, grannaturskogar, tallskogar och lövblandade barrskogar.

Skogen söder om Anjan domineras av tallskog och myrmarker. Glesa impedimentsartade tallskogar växer på hållmarker och kring myrmarkerna. I den sydöstra delen av området finns grannaturskog med inslag av högorter. Grannaturskog finns även längs med Anjans sydöstra strandkant. Allra längst i öster finns äldre tallskog med mycket höga naturvärden. Längs med Gråsjövalens sluttningar finns inslag av högorter.

Norr om sjön Anjan i den västra delen dominerar äldre grannaturskog med inslag av högorter, bland annat kring Sundtjärnarna där det även finns rikligt med hänglavar. Överlag är skogen norr om Anjan variationsrik och

omfattar både tallskog, granskog och lövblandad barrskog.

Skogsområdet Strysundet hyser till stora delar höga naturvärden. Här finns ett flertal värdefulla natursskogsstrukturer såsom gamla träd, måttlig till riklig förekomst av död ved samt lång skoglig kontinuitet. Det suboceaniska klimatet gör också att arter som annorstädes är ovanliga här finner viktiga livsmiljöer och förekommer mer frekvent.

Högsätklumpen–Spjötan

Kommun: Åre

Area: 1 314 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Högsätklumpen–Spjötan ligger söder om sjön Stor-Rensjön. Höjden över havet varierar från cirka 500 meter vid både Vallviken och Nästviken till cirka 665 vid både Högsätklumpen och Rensjöklumpens sydostsluttning. Terrängen är mestadels kuperad och utgörs till stora delar av en vidsträckt fuktig nordost sluttning med ett rikt inslag av små bäckar. Hela området ligger ovanför den fjällnära gränsen.

Vid Rensjön Syd finns ett variationsrikt område med ömsom lågproduktiv gammal granskog ömsom tallskog samt inslag av lövblandad barrskog och triviallövskog. Enstaka spridda tjärnar finns i området. Ett

flertal bäckar rinner genom området ut i Stor-Rensjön. I mitten av området har det funnits en fåbod och skogen är troligen mer kulturpåverkad i närheten av byarna Storrensjön och Rensjönäset. Berggrunden är basisk och domineras av kalkförande skiffer.

Skogsområdet Högsätklumpen–Spjötan hyser höga naturvärden kopplade till en lång skoglig kontinuitet, den goda förekomsten av gamla träd och att området är beläget i ett stort och sammanhängande naturskogsområde.

Väster-Kjolsjön

Kommun: Åre

Area: 1 290 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet vid Väster-Kjolsjön ligger öster om Stor-Rensjön. Höjden över havet varierar från cirka 500 meter vid Bottenviken till cirka 740 meter nordost om Flanderstöten. Hela området ligger ovan den fjällnära gränsen.

Vid Väster-Kjolsjön finns ett variationsrikt område som domineras av äldre grannaturskog med partier av lövblandade barrskogar och tallnaturskog. Större myrmarker finns särskilt i anslutning till den västra och östra delen av Väster-Kjolsjön. En stor andel av grannaturskogen har hög bonitet och hyser högorter i fältskiktet. I delar av grannaturskogen finns även inslag av tall och

lövträd såsom exempelvis rönn. Förekomsten av död ved är god. Vid berget Flanderstöten nordsluttningar finns många miljöer med mycket hög och jämn luftfuktighet så som bäckraviner och lodytor. Luftfuktigheten förstärks ytterligare av att området är nederbördsrikt med milda vintrar, ett så kallat suboceaniskt präglat klimat.

Skogsområdet Väster-Kjolsjön hyser till stora delar höga och ibland mycket höga naturvärden. Här finns ett flertal värdefulla natursskogsstrukturer såsom gamla träd, god förekomst av död ved samt en lång skoglig kontinuitet.

Långtjärnen

Kommun: Åre

Area: 42 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: oktober 2020

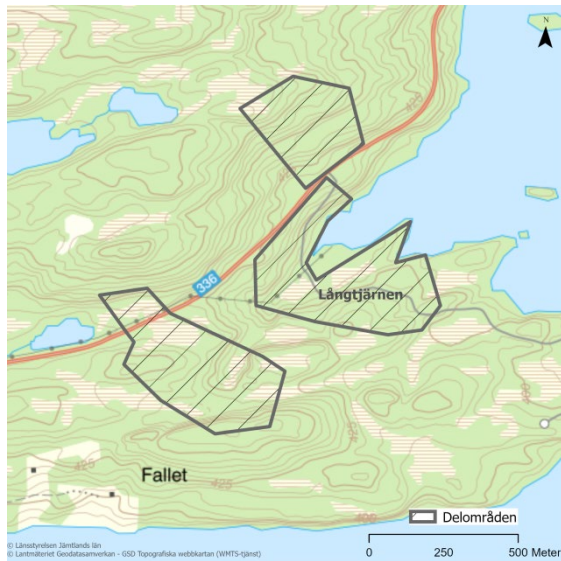
Dominerande skogstyp: Granskog

Förekommande skogstyper: Myr och skogsmosaik (tallskog)

Området är beläget utmed vägen mellan Kallsedet och Anjan och består av små höjder och sluttningar ner mot Kallsjön i söder har inventerats med kortare instick i valda delar. Produktiva granskogar dominerar på lägre nivåer och i sluttningarna, men uppåt höjderna och kring de talrika små myrarna är skogen glesare och stundom impedimentartad med stort inslag av tall. Björk förekommer allmänt medan sälj och rönn hittas mer lokalt i branterna.

De näringsrika granskogarna är ofta slutna, tydligt flerskiktade och olikåldriga, medan lågproduktiva delar är öppnare eller stundom glesa. Skogens medelålder varierar något inom området men ligger vanligen mellan 100–130 år. Träd över 150 år förekommer i varierande omfattning – söder om landsvägen mest enstaka–måttligt men norr om densamma måttligt–allmänt. Både tall och gran över 200 år förekommer lokalt, mest på impediment. Den småkuperade terrängen bidrar till ett variationsrikt lokalklimat som gör att vissa delar är hänslavsrika. Omfattande plockhuggning har förekommit i stora delar,

allra mest omkring den skans i mitten av området som var i bruk under 1940-talet.

Markvegetationen domineras ofta av bottenkiktets mossor, men fältskiktet utgörs vanligen av bärris som lingon eller blåbär, ibland med tydligt inslag av lågörter och ormbunkar. Uppåt höjderna finns inslag av hållmark och här dominerar fattigris fältskiktet.

Mängden död ved varierar ganska mycket inom området, från måttlig till lokalt riklig.

Bitvis saknas nästan rötlågor av gran och där mängden är sparsam finns mest lågor i tidiga nedbrytningsstadier. På andra ställen finns en tydligare kontinuitet och lokalt även en del grova rötlågor. Död björk förekommer måttligt–allmänt, både stående och liggande men mest i klena eller medelgrova dimensioner. På tallmarker finns allmänt–rikligt med torr, hård silverved, mest som stående högstubbar eller torrakor.

Länsstyrelsen bedömer att området har höga naturvärden. Bitvis är skogen förvisso kraftigt påverkad av plockhuggning i äldre tid och kontinuiteten av död ved är långt ifrån intakt överallt, men här finns likväl mer opåverkade delar med en mångfald av naturtyper på grund av den varierade topografin, allmän förekomst av gamla träd och en diversitet av död ved.

Artfynd

Doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), lavskrika, luddlav (S), norsk näverlav (VU), skrovellav (NT), spillkråka (spår, NT), stuplav (S)

Väster Kallsjön Obj.nr: 49

Väster om Kallsjön finns en lång 9 200 hektar (varav 4 900 hektar produktiv skogsmark) stort område som till stora delar består av flera mil lång, västvänd sluttning med kontinuitetskog som sträcker sig från Åre till Norra delen av Kallsjön. Området är dominerat av granskogar med stort inslag av högtgranskogar i södra delen medan i den norra delen är marken surare med gamla granskogar i svackorna och tallskogar på höjderna. Området är nederbördsrikt vilket skapar suboceaniska skogar med flera arter som är förknippade med boreal regnskog.

Krokängsbäcken-Tjärnhön

Kommun: Åre

Area: 786 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Figur 1. I de norra delarna av området, och högt upp i sluttningen mot Sundsvallen är träden senvuxna och gamla.

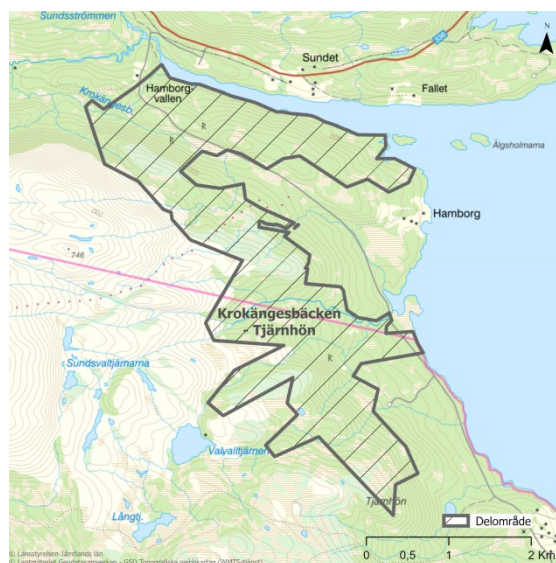
Området domineras av senvuxen grannaturskog med ett stort inslag av fuktig högbonitetsgranskog beläget i Sundsvallens östsluttning mot Kallsjön. Hela området rikt på 150-åriga granar, granar över 200 år är allmänt förekommande högt upp i sluttningen.

Södra delen av området består utgörs av högproduktiv fuktig grannaturskog. I södra delen av området är granarna är allmänt grova, enstaka av dem mäter 60 cm i diameter i brösthöjd. Långt upp i sluttningen och i nordöstra delen av området finns partier med tall, vilka är 200 år eller äldre. Mot vattnet mellan Hamborgvallen och Hamborg är området kraftigt plockhugget och få träd är över 100 år. Norra delen av området utgörs av senvuxen grannaturskog. Här är skogen glesare och mängden grova granar måttlig. Enstaka sälgar och rönnar finns i hela området. En del av dessa sälgar är grova. Högt upp i sluttningarna är träden ofta draperade i garnlav.

Marken är mestadels frisk och fältskiktet dominerat av blåbär, med inslag av lingon och

stort inslag av smalbladigt gräs. Uppslag av rönn är rikligt förekommande. Högt upp i sluttningen består fältskiktet av omväxlande av blåbär, hönsbär, smalbladigt gräs, omväxlande av ormbunkar.

Mängden död ved är mestadels måttlig och i form av granlågor i olika nedbrytningsstadier, längre upp i sluttningen allmänt, bitvis rikligt med granlågor i olika nedbrytningsstadier. Enstaka granlågor är grova. Granarna är ofta rötade, mängden torrträd är måttlig, men högre upp i sluttningen finns rikligt med gran med döda toppar. Sparsamt förekommer grova granhögstubbar. Björklågor är allmänt förekommande. I de lågproduktiva tallmiljöerna förekommer högstubbar och torrträd allmänt. Hela området är plockhugget i äldre tid, kraftiga plockhuggningar har förekommit nära Kallsjön. Av denna anledning är mängden död ved mellan Hamborgvallen och Hamborg sparsam-måttlig.

Norr om sundsvallen har forskare nyligen hittat en ny naturtyp som kännetecknas av en stor förekomst av levermossor med en oceanisk utbredning. Miljön liknar naturtypen: *Atlantic hepatic mat* (naturtypen saknar svenskt namn) som framförallt återfinns i Skottland men även i västra Norge och Färöarna.

Länsstyrelsen bedömning är att området i sin helhet har höga naturvärden. Speciellt är förekomsten av flertalet skiffriiga

lodytor/överhäng. På dessa lodytor och överhäng hittas naturvårdsarter som smalskaftslav och sotlav, vilka normalt växer på ved. Kombinationen av basisk berggrund och områdets höga fuktighet gör att sådana arter här kan växa på sten. Flera bäckraviner löper genom området, lodytorna längs med dessa är extra fuktiga och intressanta ur krypogamperspektiv. Även mängden död ved i olika nedbrytningsstadier är betydelsefull. De partier som har sparsamt med död ved har istället höga naturvärden kopplade till mängden gamla träd och hög luftfuktighet. Området har ur ett nationellt perspektiv en stor betydelse för att bevara arter knutna till granskogar med oceaniska prägel.

Artfynd

Bårdlav (S), Diskvaxsskivling (S), Doftskinn (NT), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Granticka (NT), Gränsticka (NT) Gytterlav (S), Korallfingersvampar(S), Kambräken (S), Kavernularia (NT), Kransrams (S), Källmossa (medelgott signalvärde), Liten sotlav (VU), Luddlav (S), Lunglav (NT), Mörk husmossa (S), Norsk näverlav (VU), Purpurmylia (S), Rödrun blekspik (NT), Skrovellav (NT), Skuggkraterlav (VU), Smalskaftslav (VU), Sotlav (S), Spillkråka (spår, NT), Stuplav (S), Svavelrisk (S), Tretåig hackspett (spår, NT), Trådticka (S), Vedflikmossa (NT), Vedskivlav (NT), Vitgrynig nållav (NT), Vitskaftad svartspik (NT), Västlig hakmossa (S), Ögonpyrola (S),

Öster-Kjolån

Kommun: Åre

Area: 389 ha

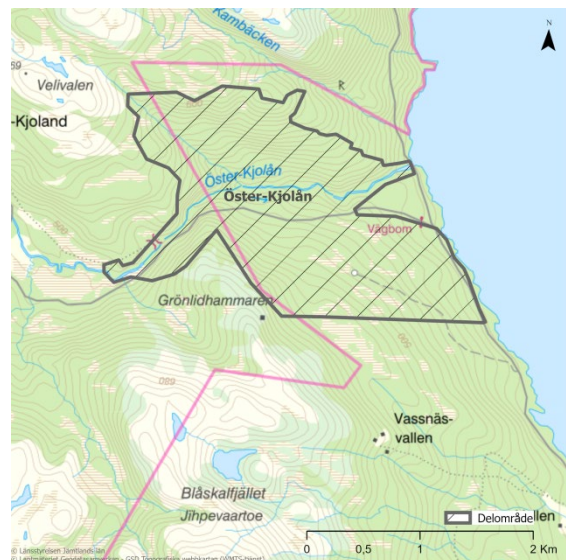
Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog

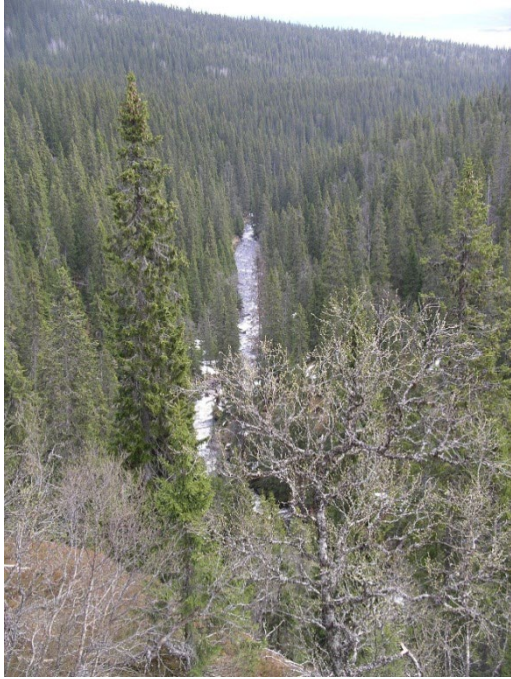
Området är beläget i ett större sammanhängande naturskogsområde vid Kallsjöns östvända sluttningar. I dalgången slingrar sig Öster-kjolån fram och har skurit fram en djup ravin med branta sluttningar. I övrigt är området starkt kuperat med inslag av lodytor, mindre bäckar och källflöden.

I dalgången och de nordvästra delarna domineras skogen av högproduktiva ängsgranskogar med rikligt av grova granar och ett frodigt fältskikt av låg- och högorter. Det finns även inslag av mer lågproduktiva granskogar högre upp i sluttningarna med ett särskilt stort inslag av asp. Med undantag för den sydöstra delen har området allmänt-rikligt med död ved och urskogsartade strukturer. Den sydöstra delen har till större del blivit påverkat av äldre plockhuggningar än den övriga skogen.

Den djupa ravinen med en forsande å skapar forsdimma och ett mycket fuktigt klimat. Här finns därför många ovanliga och hotade arter så blekskaftad nållav (EN), blylav (EN), kavernularia (NT) och mjölig dropplav (NT).

Området har höga och mycket höga naturvärden kopplade till rikedom av grova granar både levande och död, en mycket värdefull kryptogamflora kopplad till både gran, lodytor och lövträd och ett värdefullt mark- och fältskikt. Till följd av den rika mängden nederbörd och Kallsjön som skapar ett mildt och fuktigt lokalklimat, är området viktigt för arter knutna till suboceaniska skogar. Dessa nordliga regnskogsliknande skogar har mycket högt bevarandevärde ur nationell synpunkt då dessa skogar endast finns här och i nordvästra Jämtland.

Figur 14. I Kjolåns ravin finns många mycket ovanliga lavar beroende av hög och jämn luftfuktighet

Goffaberget-Lillskutan

Kommun: Åre

Area: 4 733 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Väster om Kallsjön från Blåskalfjället i norr och Åre i söder sträcker sig en ca 3 mil lång östsluttning med gammal skog. Området domineras av äldre granskog med en del död ved, generellt finns det gott om torrgran i hela området.

Särskilt i norra halvan av området finns inslag av högrötsvegetation. I nordvästligaste delen av området är det gott om lövträd, mest björk och även lite sälg. Örtrika delar med lite finare naturskogsstrukturer och mer död ved finns bland annat i Goffabergets branta nordsluttning och längst västerut i Husådalen

väster om Goffaberget, samt i den branta nordostsluttningen söder om Huså.

I sydligaste delen av området, sydväst om Byxtjärnen ligger en sydsluttning med gott om lågor i granskogen. Nordost om Byxtjärnen ligger en lövrik sluttning där lövet mest består av björk. Söder om Huså finns bitvis ett stort inslag av kalksten i berggrunden vilket skapat en intressant geologi med bland annat ett grottområde. I Området finns många mindre bäckraviner, vattenfall och branter med mycket höga naturvärden. Den basiska berggrunden skapar goda förutsättningar för en värdefull kärlväxtflora och kalkgynnade marksvampar.

Området har höga naturvärden med inslag av mycket höga naturvärden. Områdets har en stor variation med allt från stora myr- och skogsmosaiker med senvuxna gamla träd till högproduktiva näringsrika granskogar med högväxta grova granar till fuktiga ravinskogar och nordöstvända lodytor. Sammantaget förväntas det finnas en rik biologisk mångfald med många rödlistade arter särskilt knutna till äldre gran i fuktigt läge.

Fröå Obj.nr: 50

Området är 450 hektar (varav 270 hektar produktiv skogsmark) stort, beläget strax öster om Åre, nära Fröå. Området är kuperat och varierat och består dels av högvuxen näringsrik granskog vid Förbergets nordsluttning och blåbärsgranskog med inslag av kalkrik flora kring gruvområdet.

Förberget

Kommun: Åre

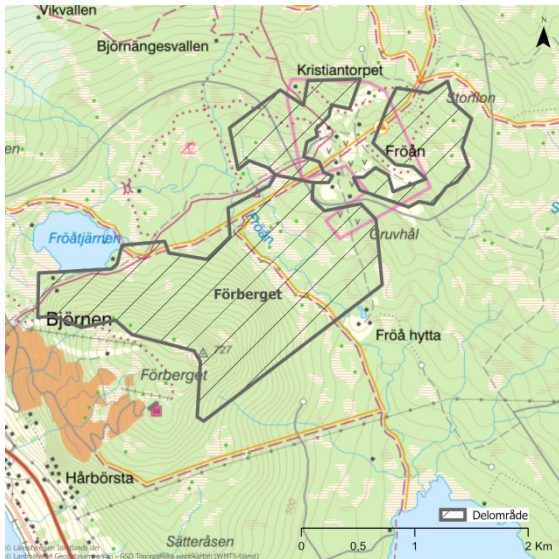
Area: 422 ha

Inventeringsmetod: Fältingventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget mellan Åre Björnen och Fröån, strax öster om Åreskutan och består huvudsakligen av en nord- till ostsluttning med rejäl lutning samt en flackare, myrrik del nere i Fröåns dalgång. Förbergets topp når 727 m.ö.h. medan områdets lägsta punkt vid Fröå hytta är omkring 480 m.ö.h. Skogen utgörs nästan uteslutande av grannaturskog med rikligt inslag av björk, lokalt en del sälg och rönn samt enstaka tallar invid myrar.

I nordsluttningen med kärva klimatologiska förhållanden är skogen bitvis gles och senvuxen, men med god åldersspridning. I den mer skyddade ostsluttningen samt nere i Fröåns dalgång är förhållandena annorlunda. Skogen är här tätare och inslaget av grova granar rikligt. Gemensamt är dock att tillgången både på gamla granar över 150 år och hänglavar är riklig. Gamla plockhuggningsstubbar finns allmänt i områdets västra del samt öster om Fröån. I övrigt är påverkansgraden relativt låg förutom utmed vägen till Fröå hytta längst i öster där smärre partier utgörs av trivial, skött skog.

Den mestadels friska marken domineras av blåbärsris, här och var med rikligt inslag av hög- eller lågörter i fältskiktet. I fuktigare partier övergår det till starr-fräkentyp med rikt örtinslag. På myrarna växer många rikkärsarter som visar på den kalkrika berggrunden.

Figur 1. Örtrik grannaturskog med rikligt inslag av garnlavsdraperade björkar.

Död ved förekommer mestadels i allmän-riklig mängd men lokalt mer sparsamt. Granlågor dominerar stort även om död björkved också är vanligt förekommande och lokalt dominerande. På många håll finns rötad ved i olika nedbrytningsstadier, men på vissa håll saknas en äldre succession av lågor. Främst i östra delen är tillgången på grova lågor god.

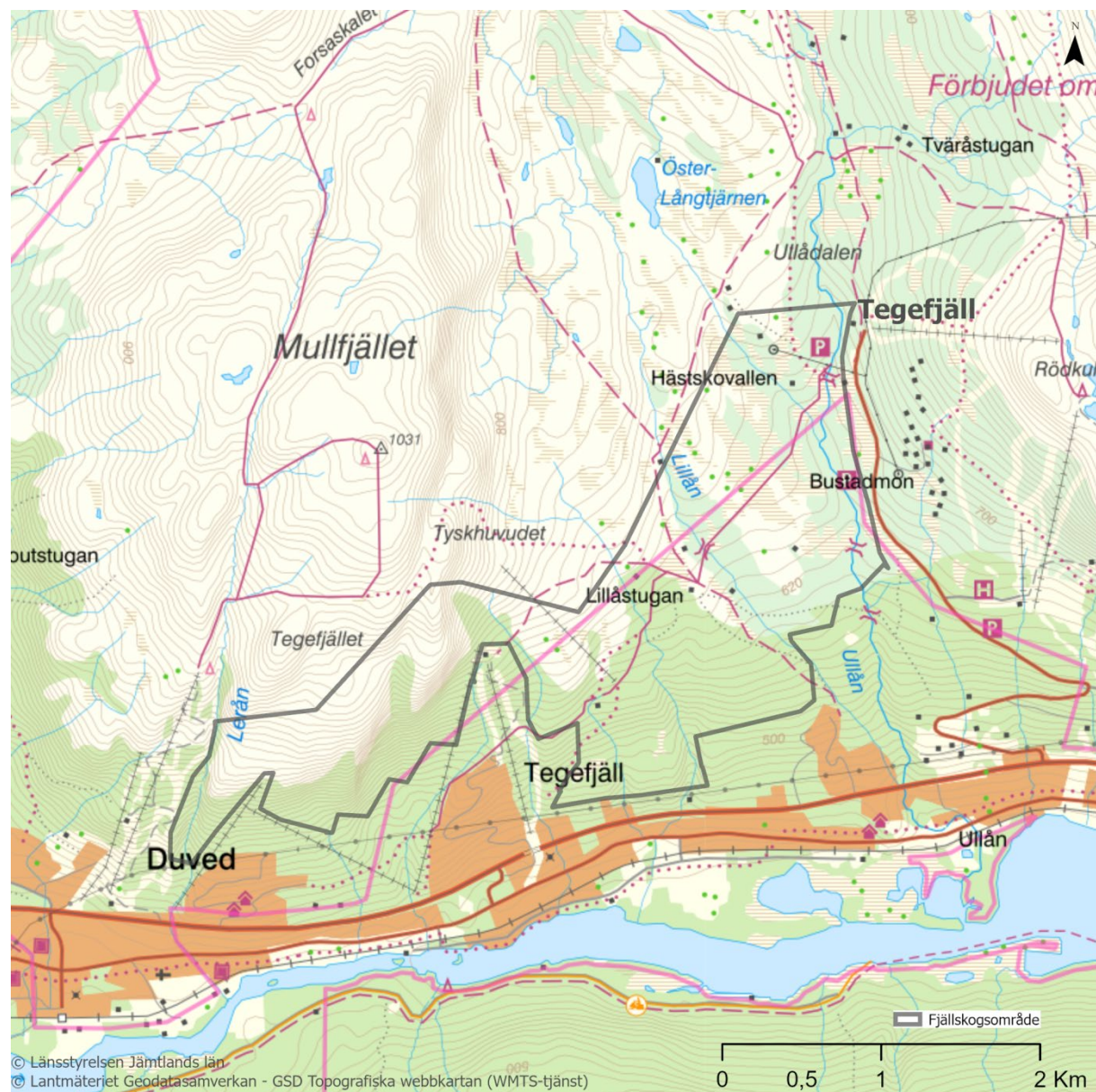
Länsstyrelsen bedömer att merparten av området har mycket höga naturvärden med sin rika tillgång på död ved i olika successioner och gamla, bitvis grova träd som ofta är draperade med garnlav. Dessutom har skogarna endast i måttlig omfattning påverkats av plockhuggningar och andra ingrepp.

Artfynd

Bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), kötticka (NT), orange taggsvamp (NT), skrovellav (NT), spillkråka (NT), stuplav (S), svavelrisk (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT)

Tegefjäll Obj.nr: 51

Området är 550 hektar (varav 180 hektar produktiv skogsmark) stort och är beläget i Mullfjällets och Tegefjällets, sydvända sluttningar och sträcker sig från Duved i väst till Ullådalen i öster. I och med sin närhet till större bebyggelse har området mycket höga värden kopplade till friluftslivet. Skogen består till stora delar av näringsrik granskog kring de många små bäckarna. Marken är påverkad av rörligt markvatten. I den bördiga sluttningen finns många grova granar som är över 30 meter höga.

Häggsjön Nordhallsfjället Obj.nr: 52

Området är ca 8 300 hektar (varav 3 700 hektar produktiv skogsmark) stort beläget i en lång västvärd sluttning som sträcker sig från Duved, längs med Mullfjället och Nordhallsfjället vidare till Häggsjön. Skogen består till stora delar av näringsrika granskogar präglad av en basisk berggrund och rörligt markvatten, vilket gör att granarna växer snabbt och blir riktigt grova.

Hön

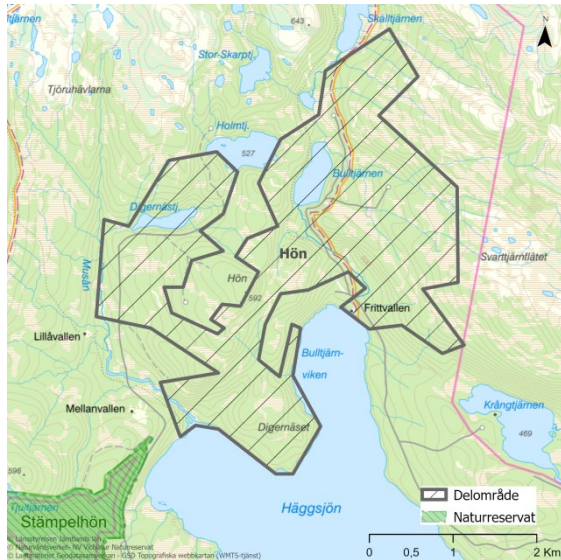
Kommun: Åre

Area: 996 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget norr om Haggsjön och nordväst om byn med samma namn. Terrängen är kuperad med flera mindre branter och enstaka raviner. Skogen är grandominerad med gott om gamla träd och en del död ved. I berget Höns ostsluttning finns skog med mycket gott om död ved och delvis högörtsinslag. Mer produktiva områden finns även öster om Frittvallen i östra delen av området samt på udden Digernäset i Haggsjön.

Området har höga naturvärden med inslag av mycket höga naturvärden i Höns ostsluttning. Även östra delarna av området har något högre naturvärden.

Nordhallen

Kommun: Åre

Area: 2 808

Inventeringsmetod: Helikopter- och fältinventering

Besökt: 2007 och 2018

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Cirka en mil nordväst om Åre, söder om Äggsjön och strax norr om Duved, ligger Nordhallen. Skogsområdet utgörs till stora delar av en vidsträckt västsluttning som sträcker sig från Nordhallsfjället i norr till Mullfjället i söder. Norr om Hästfjället ingår en nordlig sluttning mot Äggsjön och VackermovalLEN. Terrängen är mestadels kuperad, ibland brant. Höjden över havet varierar från cirka 470 meter norr om Haggsjön och cirka 500 meter strax norr om Duved till cirka 770 meter vid Mullfjällets västsluttning. Hela området ligger ovanför den fjällnära gränsen.

Området domineras av grandominerad naturskog med stort inslag av lövträd. Stora delar av skogen är örtrik och består av naturtypen näringsrik granskog. Förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier är i regel god.

Norr om byn Haggsjön uppvisas en stor variationsrikedom i den kuperade terrängen i skogen. Längst upp i sydsluttningen norr om Krångtjärnen finns tallhällmark som övergår i

högbonitetsskog mitt i branten. Här finns många grova granar, enstaka träd är upp till 80 centimeter i diameter. Det finns rikligt med lågor och måttligt med torrträd och högstubbar. Många av granarna är förrötade. Längre ner mot Krångtjärnen blir skogen glesare men stora träd finns fortfarande liksom en hel del död ved. Längst västerut blir terrängen mer blockig och i de brantaste delarna finns enstaka lodytor. Öster om Svartån dominerar björken upp mot kalfjället norrut och österut medan granen dominerar längre ner i sluttningen. Flera granar är grova och upp mot 180 år gamla, enstaka är äldre. Även en del björkar är grövre och inslaget av rönn är stort. Förekomsten av död ved är riklig i varierande nedbrytningsstadier. Hänglavar förekommer rikligt, speciellt på björk. Även kring Fjällbodarna finns det gott om lövträd, både levande och som död ved. Flera vattenfall och forsar finns längs med Svartån. Även kvarlämnat virke från forna tiders flottning finns kvar i forsarna liksom murar för att leda timret i ån.

Figur 1. Äldre grannaturskog i sydsluttningen norr om Krångtjärnen.

I Mullfjället och Nordhalsfjällets västsluttningar domineras skogen av näringsrik granskog på rörligt markvatten med ett rikt inslag av små bäckar, källflöden och översilad mark. Längre ned i sluttningen finns inslag av mycket högväxta grova granar, medan lägre upp i sluttningen upp mot kalfjället blir granskogen mer senvuxen, gles och lövrik. Bitvis finns det stora inslag av äldre sälg och asp.

Skogsområdet Nordhallen hyser höga naturvärden. Här finns ett flertal värdefulla natursskogsstrukturer såsom gamla träd, grova granar, stort inslag av lövträd, bitvis hög bonitet, måttlig till riklig förekomst av död ved samt en lång skoglig kontinuitet.

Äggsjön

Kommun: Åre

Area: 499 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

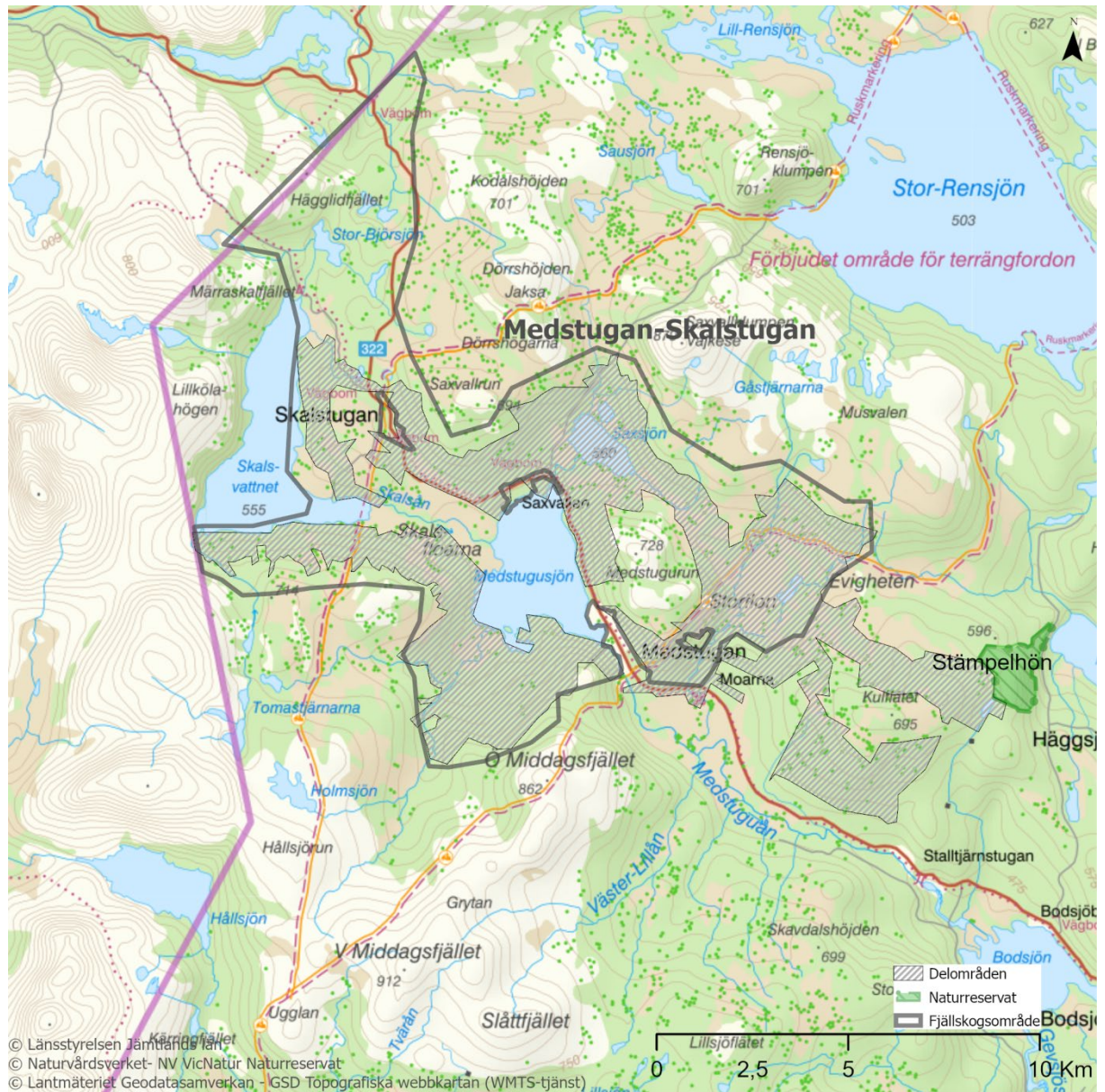

Området är beläget i en dalgång mellan Blåskalfjället och Nordhalsfjället ca 2 mil nordväst om Åre. Skogen är grandominerad och gammal med inslag av mycket björk och ganska allmänt med död ved, bl a. torrgranar. Området är generellt ganska lågproduktivt och glest men har inslag av mer produktiv ängsgranskog i den nordvästra delen. I Blåskalfjällets branta sydsluttning finns lövrika miljöer med rikligt av sälg. Strax söder om Äggsjövalen ligger en gammal gård vid namn Äggsjön.

Området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till skogens höga ålder och kontinuiteten och mängden av död ved. I Blåskalfjällets sydsluttning finns även höga värden kopplade till lövträd.

Medstugan – Skalstugan Obj.nr: 53

Medstugan – Skalstugan är ett 12 300 hektar (varav 3 000 hektar produktiv skogsmark) stort område som sträcker sig från Medstugan till den norska gränsen. Det är ett variationsrikt område med basisk berggrund som skapar ett rikligt inslag med högörtgranskogar, i den annars senvuxna och glesa höglägesgranskogen. På några ställen förekommer också talldominerad skog och fjällbjörksskogar.

Medstugurun

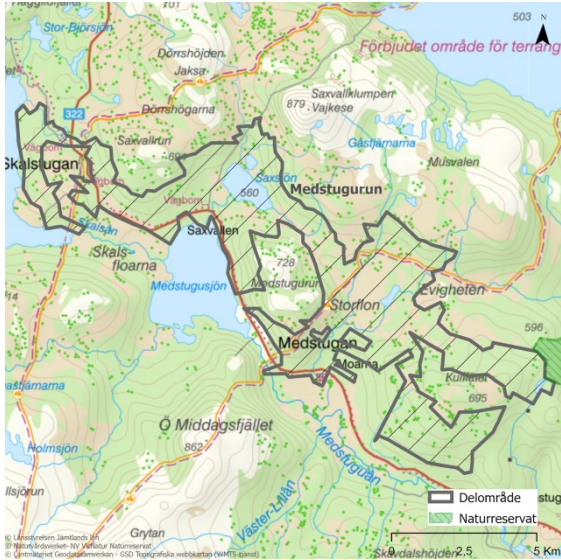
Kommun: Åre

Area: 5 631 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog (närlingsrik)

Området är beläget ca 4 mil nordväst om Åre och består av ett ca 20 km avlångt skogsbälte från Skalstugan i väst till Kullflädet i väst i närheten av Häggsjön. Området är ett helt grandominerat område som innehåller en hög andel våtmark och större skogsmyrmosaiker. Stora delar av skogsmarken är vegetationsklassad som mer eller mindre rik på högorter, men det syntes inte riktigt från luften. Omkring hälften av skogen är bedömd ha mycket höga naturvärden med gott om gammal gran och mer eller mindre allmänt med död ved, resten har höga naturvärden med mindre död ved. Den största området med mycket höga naturvärden utgörs av den västligaste delen av området fram till ca 1 km väster om Saxvallen. I detta område är skogen ganska gles med allmänt med gammal gran, granlågor och stående döda eller döende granar samt gott om lövträd (mest björk). Mer produktiva delar med inslag av högorter som kunde ses från luften är Medstuguruns sydsluttning och västsluttning (ned mot sjön), samt i östligaste delen av området: ostsluttningen ned mot Tomttjärnen. I sydsluttningen av Kullflädet i sydligaste delen

av områden bedömdes skogen till stor del innehålla lågorter. Bergarten är basisk och domineras av kalkförande skiffer.

Området har blandat höga och mycket höga naturvärden kopplade till ett stort och sammanhängande naturskogsområde med gott om gamla träd och död ved. Området har troligen höga botaniska värden kopplade till den kalkhaltiga bergarten.

Skalsvattnet-Medstugusjön

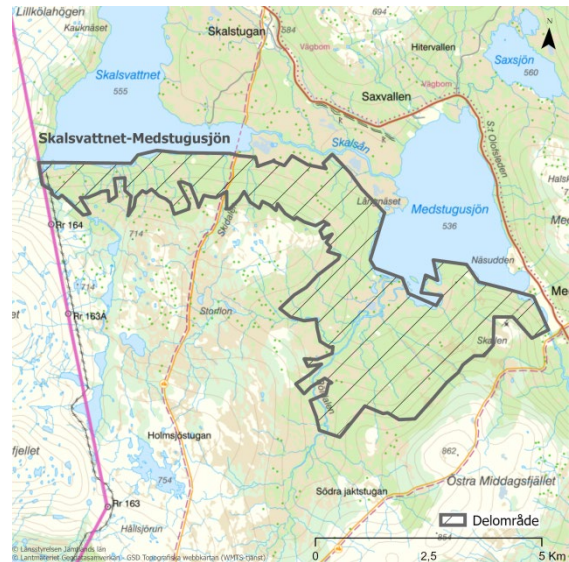
Kommun: Åre

Area: 2 032 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Närlingsrik granskog

Området gränsar till norska gränsen strax söder om sjön Skalsvattnet och sträcker sig ca en mil österut till Medstugan. Skogen är helt grandominerad där stora delar av skogsmarken är vegetationsklassad som mer eller mindre rik på högorter, vilket inte riktigt syntes från luften. Omkring hälften av skogen är bedömd ha mycket höga naturvärden med gott om gammal gran och allmänt med död ved, resten har höga naturvärden med mindre död ved. Hela nordsluttningen ned mot Skalsvattnet täcks av ganska gles lövblandad granskog med allmänt med gammal gran, granlågor och stående döda eller döende granar samt en hel del lövträd (mest björk). I delar av ostsluttningen och nedre

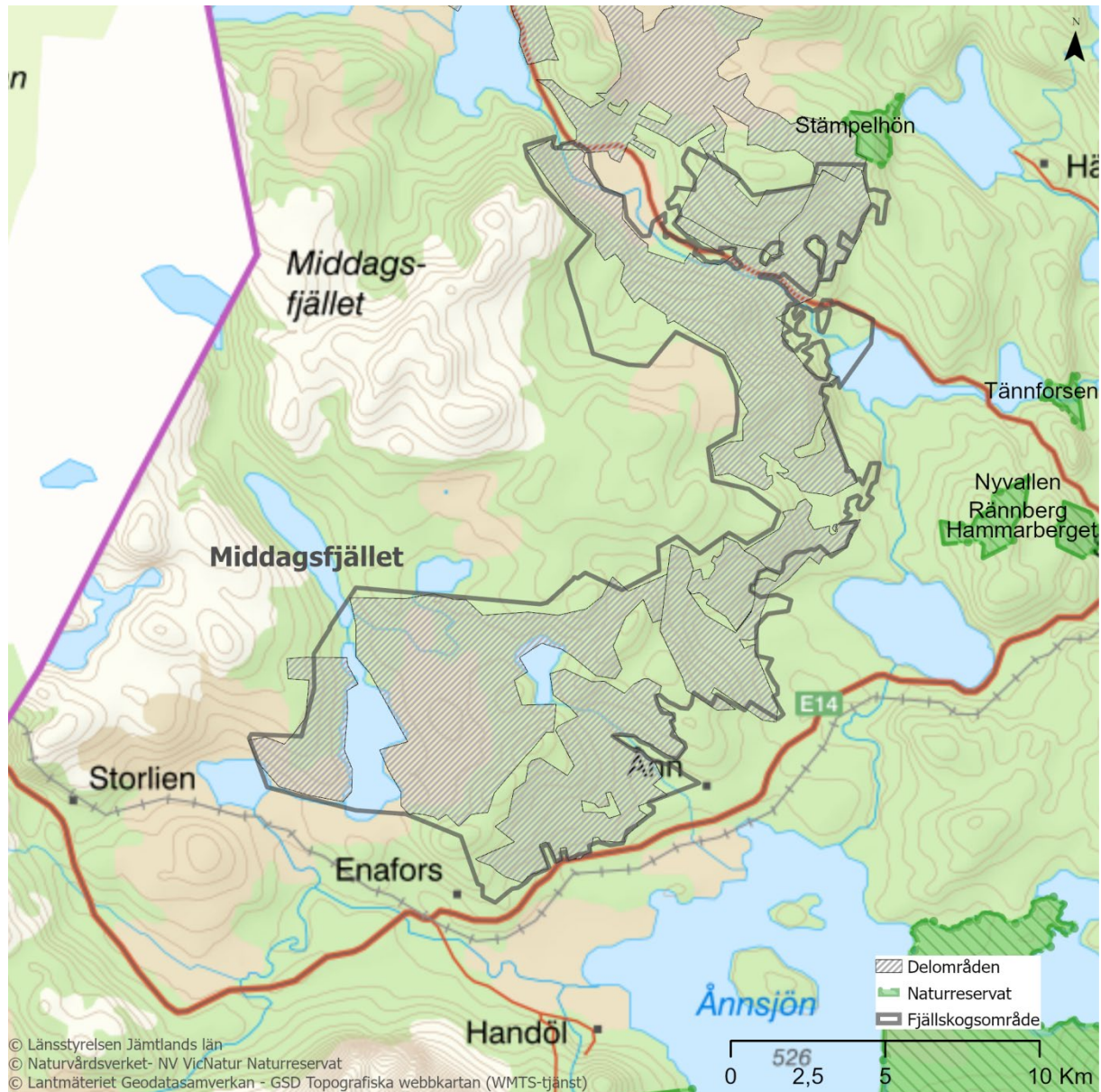

nordsluttningen ned mot Medstugussjön finns skogar med mycket höga naturvärden med gott om torrgranar och lågor. Rätt stora delar av Röldalen söder om samma sjö är lite mer produktiv med en del död ved. På den norra udden i sjön är skogen lövrik av björk.

Sammantaget har området höga naturvärden i sydöstra halvan och mycket höga naturvärden i västra halvan.

Middagsfjället Obj.nr: 54

Öster om Middagsfjället sträcker sig ett 18 200 hektar (varav 6 000 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarksområde, från Enafors i söder upp längs med Gevsjön, Bodsjön och Medstugeån i norr. Området har rikligt inslag av basisk berggrund och trots att området är högt beläget finns ett stort inslag av bördiga högörtgranskogar, främst i sluttningar och längs med de många små vattendragen. I övrigt består området av ganska senvuxna granskogar med lövinslag i en mosaik av myr och fjäll.

Stalltjärnstugan

Kommun: Åre

Area: 3 976 ha

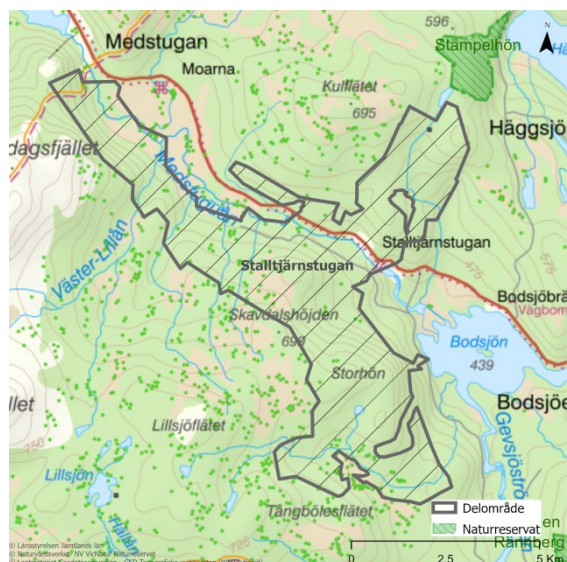
Inventeringsmetod: Helikopter- och fältinventering

Besökt: 2007, 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Förekommande skogstyper: Lövblandad barrskog, näringsrik granskog, myr och skogsmosaik, barrblandskog, tallskog

Stalltjärnstugan ligger nordväst om Bodsjön, cirka tre mil nordväst om Åre. Höjden över havet varierar från cirka 485 meter längs med Medstugeån längst i öster till cirka 680 meter norr om Tångbölesflätet i sydväst. Terrängen är bitvis kuperad i stora delar av området.

Skogen är till stora delar grandominerad med inslag av lövrikare och mindre talldominerade partier. Vissa partier är mer bördiga medan andra partier är mer lågproduktiva. I flera delar av området finns en mosaik av myr- och skogsmarker. Längs med Medstugeån i nordväst dominerar myrmarkerna. Här är även grannaturskogen bördig med högorter i fältskiktet. Förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier är i regel god och ibland riklig i vissa partier.

Kring Storhön är förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier överlag riklig varav en del granar är förrötade. Öster om storhön finns en brant östlig sluttning med riktigt

grova och gamla granar. Även mindre lodytor finns på en del platser i området.

Förekomsten av död ved i hela branten är riklig, även i grova storlekar efter rötbrutna granar. Fältskiktet domineras av lågorter men i vissa partier finns högorter. Väster om Storhön växer gles granskog med stort inslag av björk. Gamla och grova granar är jämt spridda över hela området. Många av granarna är runt 160-220 år. Även ett flertal grova björkar finns. Framför allt björkarna är draperade med hänglavar men även en del av granarna. Skogen är påverkade av dimensionsavverkningar. Även i södra delen av området vid Bäverbäcken, NäsvalLEN finns en riklig förekomst av död ved i olika nedbrytningsstadier.

Figur 1. Vy från Storhövalltjärnen

I mitten av området vid Lillhön och i områdets nordöstra del finns inslag av områden som är mer påverkade av skogsbruk och ett par gamla hyggen.

Området bedöms ha omväxlande höga och mycket höga naturvärden särskilt kopplade till områdets storlek, gamla träd samt näringsrika granskogar med grova granar och grov död ved. Det finns även inslag av utvecklingsmark i de områden som är mer påverkade av skogsbruk.

Nyvallen – Karlmyråsen

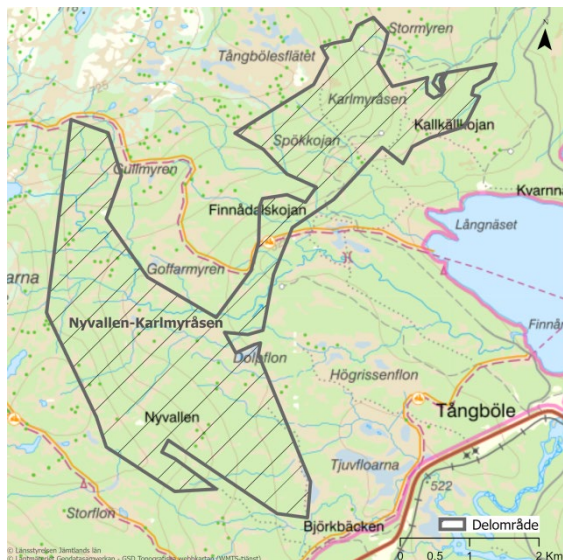
Kommun: Åre

Area: 1 466 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Nyvallen - Karlmyråsen ligger väster om Tångböle och Gevsjön, cirka 25 kilometer väster om Åre. Höjden över havet varierar från cirka 520 meter sydväst om Finnådskojan norr om Finnådalen till 710 meter nordväst om Gullmyren. Terrängen är bitvis kuperad i hela området. Det finns flackare partier kring Dolpflon och Finnån.

Vid skogsområdet vid Nyvallen - Karlmyråsen växer framför allt grandominerad naturskog med inslag av lövblandad barrskog som omges av en mosaik av myrmarker. I både nordvästra och nordöstra delen av området vid Gullmyren och Karlmyråsen växer bördig grannaturskog med stort björkinslag, där fältskiktet domineras av högrörter och ormbunkar. Det finns även inslag av högrörter bland annat öster och sydost om Nyvallen. Vid Karlmyråsen ökar andelen lövblandad skog. Förekomsten av död ved är måttlig till riklig i den nordöstra delen av området där det även finns ett flertal mossbevuxna lågor. Det är i regel måttligt med död ved längs med Finnån, även en del mossbevuxna lågor.

Vid Dolpflon finns en mindre tjärn som omges av myrmarker. Ett flertal bäckar i varierande storlekar rinner genom området. De centrala delarna av skogen norr om Dolpflon längs med Finnån är sedan tidigare kraftigt påverkade av skogsbruk.

Skogsområdet Nyvallen - Karlmyråsen har höga naturvärden bortsett från den skogsmark som tidigare påverkats av modernt skogsbruk i de centrala och nordöstra delarna, norr om Dolpflon upp till Kalkkällkojan.

Goffarmyren

Kommun: Åre

Area: 372 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: augusti 2020

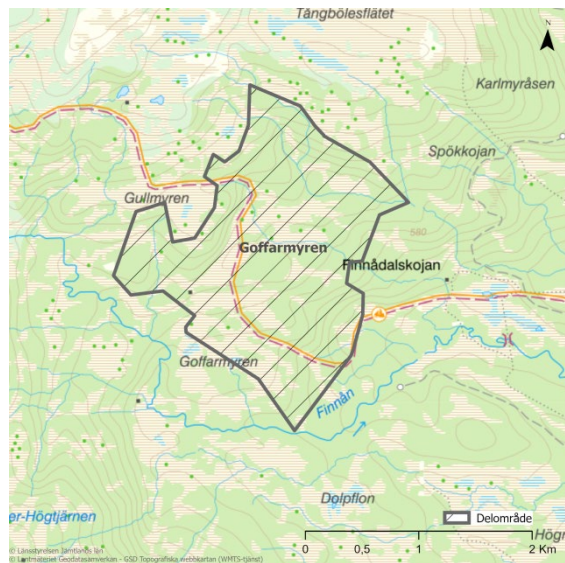
Dominerande skogstyp: Myr-skog-mosaik

Väster om Gevsjön ligger detta område på omkring 530–670 m.ö.h. som helt domineras av granskogar med rikligt inslag av björk. Talrika myrar av mestadels intermediär eller rikare typ breder ut sig mellan skogspartierna. Området består av omväxlande kortare slutningar som huvudsakligen vetter åt sydost avlöst av planare partier däremellan.

På skogsholmar med plan mark är inslaget av senvuxna granar och hänglavar stort. I slutningarna är det näringsrikare och inslaget av grova granar ökar. Skogen är ofta öppen eller småluckig och har stor åldersspridning. Medelåldern torde ligga på mellan 120–140 år. Granar över 150 år förekommer mestadels allmänt-rikligt, främst i de mer lågproduktiva delarna. Här finns även en del granar över 200 år. Hela området har påverkats av plockhuggningar under 1900-talet, bitvis troligen vid flera tillfällen. Påverkansgraden är som allra högst i nordöstra delen, där skogen skötts även i senare tid och granarna endast är 50–100 år. Längst i väster har fåbodrifft förekommit och skogen är bitvis något präglad av bete.

I flacka delar är marken torr-frisk med risvegetation, t.ex. kråkbär, odon, ljung, lingon och blåbär. Där marken sluttar dominerar örtrik starr-fräkentyp eller ren låg-/högrörttyp,

ibland med större inslag av risvegetation. Bitvis finns ett tydligt buskskikt av småbjörkar och viden.

I de mest påverkade delarna i öster är mängden död ved sparsam–måttlig och består till stor del av björk. Längre västerut ökar mängden till måttlig–riklig och här överväger rötbrutna granar i olika nedbrytningsstadier. Klena eller medelgrova lågor dominerar men grövre stammar finns sparsamt. Inslaget av död björk, både högstubbar och lågor är fortsatt stort. Vindfällan förekommer sparsamt.

Trots tydlig påverkan av skogsbruk – både äldre och mer sentida – främst i östra delen har skogen aldrig kalhuggits. Som helhet bedömer Länsstyrelsen därför att området har höga naturvärden med en kontinuitet av gamla träd och död ved i stora delar. Denna kontinuitet är delvis bruten i de mest påverkade partierna, som därför utgör smärre inslag av utvecklingsmark.

Artfynd

Gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), järpe (NT), korallblylav (S), knottrig blåslav (NT), lavskrika, luddfingersvamp (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), spillkråka (NT), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT)

Figur 1. Öppen, äldre granskog på fuktig mark.

Öster Söner-Rensjön

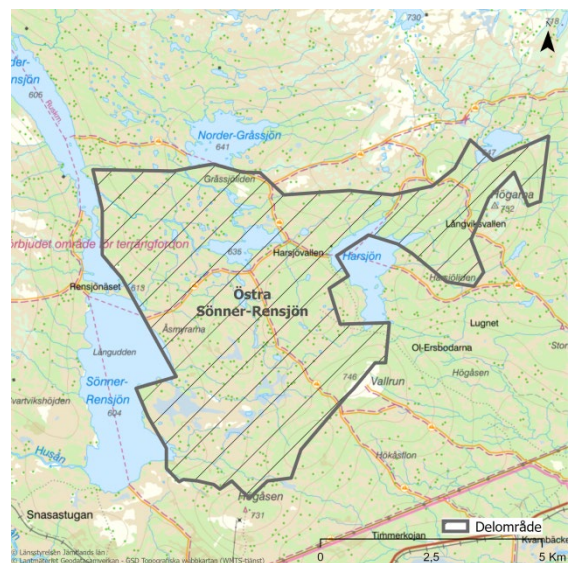
Kommun: Åre

Area: 3 871 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog/näringsrik granskog

Området är beläget strax norr om Enafors och består av ett storslaget och vidsträckt skogs- och myrmosaiklandskap med grandominerad äldre skog med en del död ved. Vid det flacka berget strax väster om Harsjön, i nordvästsluttningen av Högarne i nordost och i nordvästsluttningen av Vallrun i sydost finns något fina naturskogsstrukturer med god förekomst av död gran och björk. En stor del av objektet består av myr. Berggrunden består av kalkförande skiffer och därför finns det

troligen bitvis inslag av kalkgynnad vegetation. I området finns ett stort inslag av ängsgranskog med låg/högörtsflora.

Området har höga bitvis mycket höga naturvärden. Generellt har den östra halvan högre naturvärden, särskilt kopplade till mängden och kontinuiteten av död ved. Området är beläget i ett stort naturskogslandskap, föga påverkat från rationellt skogsbruk.

Västra Söner-Rensjön

Kommun: Åre

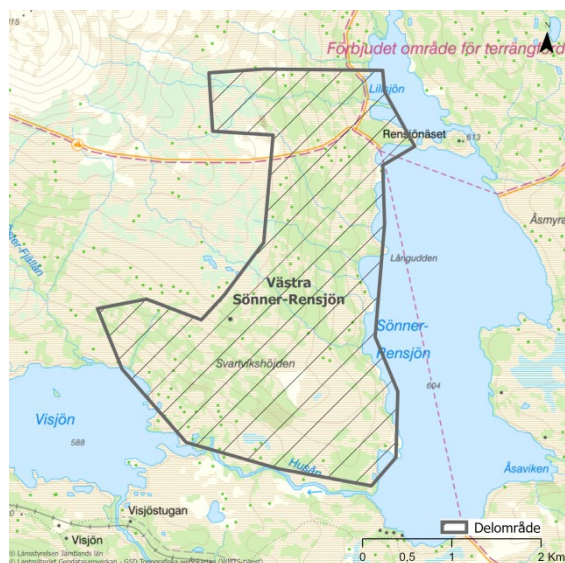
Area: 922 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog/näringsrik granskog

Området är beläget ca 5 km nordväst om Enafors och består av skogsmyrmosaik med lövrik skog, äldre gran och mycket björk. Död ved av gran och björk förekommer allmänt. En stor del av objektet består av myr. Berggrunden består av kalkförande skiffer och därför finns det troligen inslag av en bitvis kalkgynnad vegetation. I området finns ett stort inslag av ängsgranskog med örtrik vegetation av låg/högörtstyp.

Området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till den goda

förekomsten och kontinuiteten av död ved, gamla granar och björkar.

Harån

Kommun: Åre

Area: 2176 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

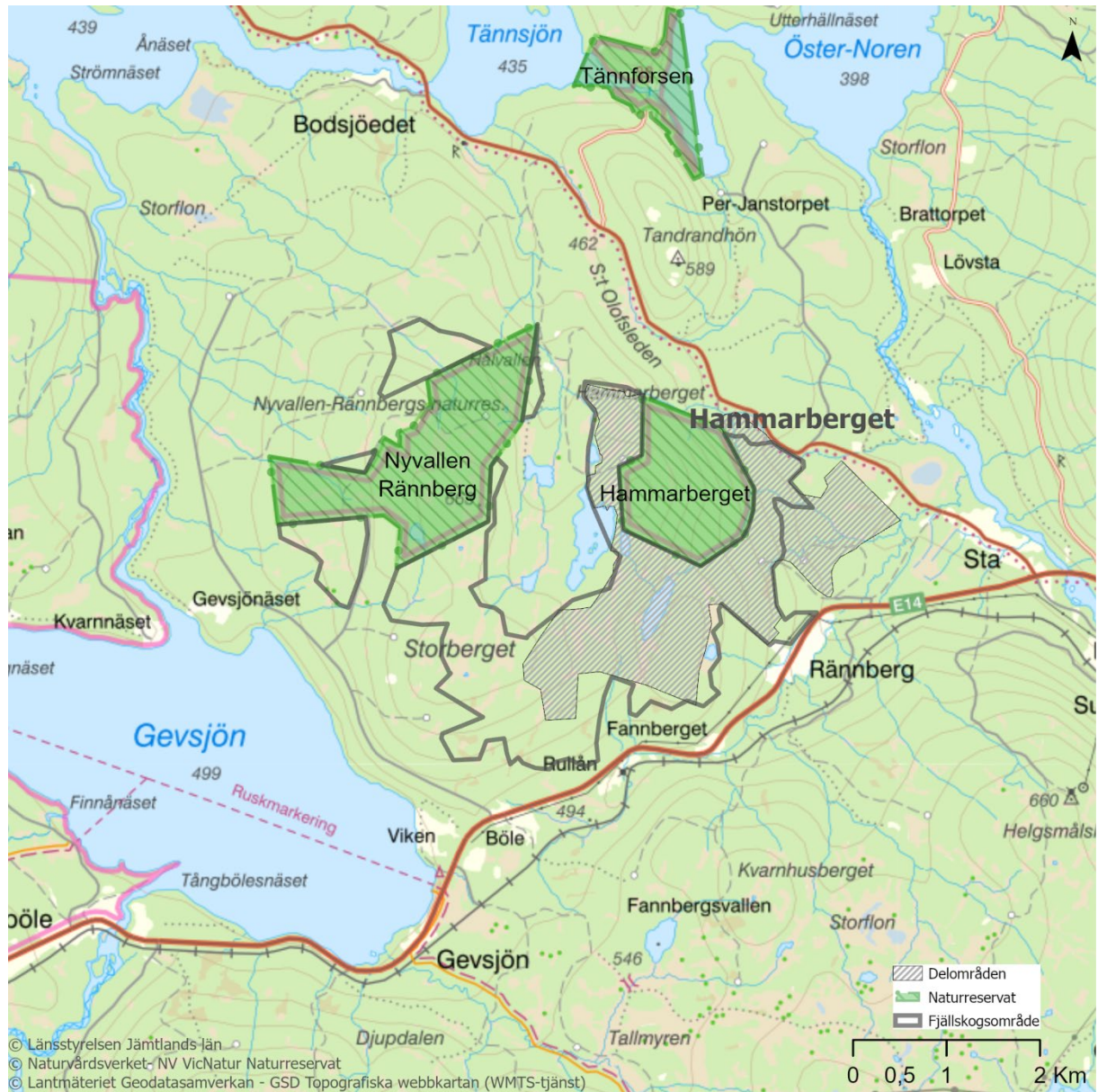
Området är beläget mellan Ånn och Enafors och består av ett vidsträckt skogs- och myrmosaikkomplex med grandominerad äldre skog med inslag av död ved och delvis rätt mycket björk. En stor del av objektet består av myr. I området finns stort inslag av ängsgranskog med låg-/högörtsvegetation. Berggrunden består av kalkförande skiffer vilket bitvis skapar ett rikare fältskikt med kalkgynnade arter. Området präglas av de många små bäckarna som avvattnar området, det finns även enstaka ravinliknande bildningar. Flera fåbodar har funnits i området som troligen satt sin prägel på skogen och myrarna.

Området har i sin helhet höga naturvärden kopplade till ett stort naturskogsområde med god förekomst och kontinuitet av gamla granar och björkar. Troligtvis finns det även inslag av höga botaniska värden kopplade till en kalkgynnad flora. Området är även av riksintresse för det rörliga friluftslivet.

Hammarberget Obj.nr: 55

Hammarberget är ett ca 820 hektar (varav 610 hektar produktiv skogsmark) stort område beläget ca en mil väst om Duved, strax norr om orten Rännberg. Området ligger kring naturreservaten Hammarberget och Nyvallen Rännberg och består av gammal granskog, bitvis näringsrik granskog och senvuxen löv- och barrblandskog uppe på höjderna.

Hammarberget-Storberget

Kommun: Åre

Area: 498 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog

Förekommande skogstyper: Näringsrik granskog, Fjällbjörkskog

Figur 1. Gammal näringsrik granskog med grov död ved

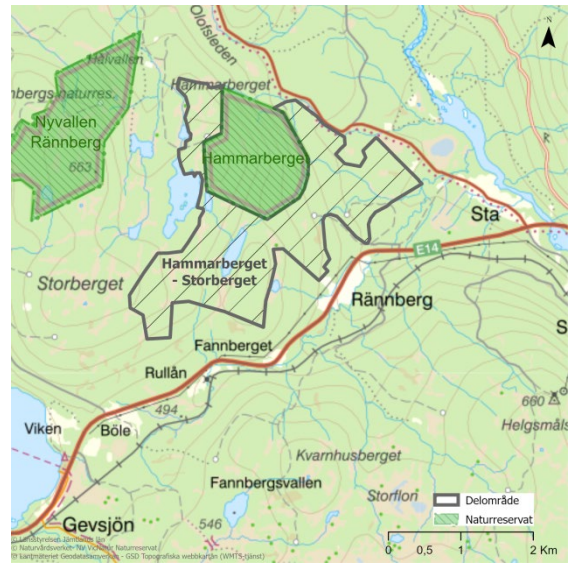
Området är beläget öster om Duved, precis norr om det lilla samhället Rännberg. Terrängen är kuperad med flera branter, lodytor och många små bäckar och fuktiga skogskärr.

Öster om naturreservatet Hammarberget utgörs skogen av högvuxen bitvis näringsrik granskog med stort inslag av fuktig mark, rörligt markvatten och inslag av kalkhaltig jord och en berggrund av kalkfylit. Granarna är gamla och grovbarkiga. Vissa bestånd är granarna relativt grova, enstaka upp till 60 cm i brösthöjdsdiameter och över 30 meter höga.

Västra halvan av området består av glesare och näringsfattigare urskogsartad granskog i en mosaik av myrar och lågproduktiva bergknallar med fjällbjörkar.

Delar av området plockhöggs någon gång under mitten av 1900-talet vilket under en period bidragit till en låg tillförsel av död ved i området. Mängden död ved är därför varierad men för det mesta måttlig och består av både stående och liggande död ved av gran.

Hammarbergets omgivning har historiskt nyttjats i jordbruket främst genom fåbodbruk. Skogen betades och våtmarkerna slåttrades. Det finns också fångstgropar i området som inte är daterade.

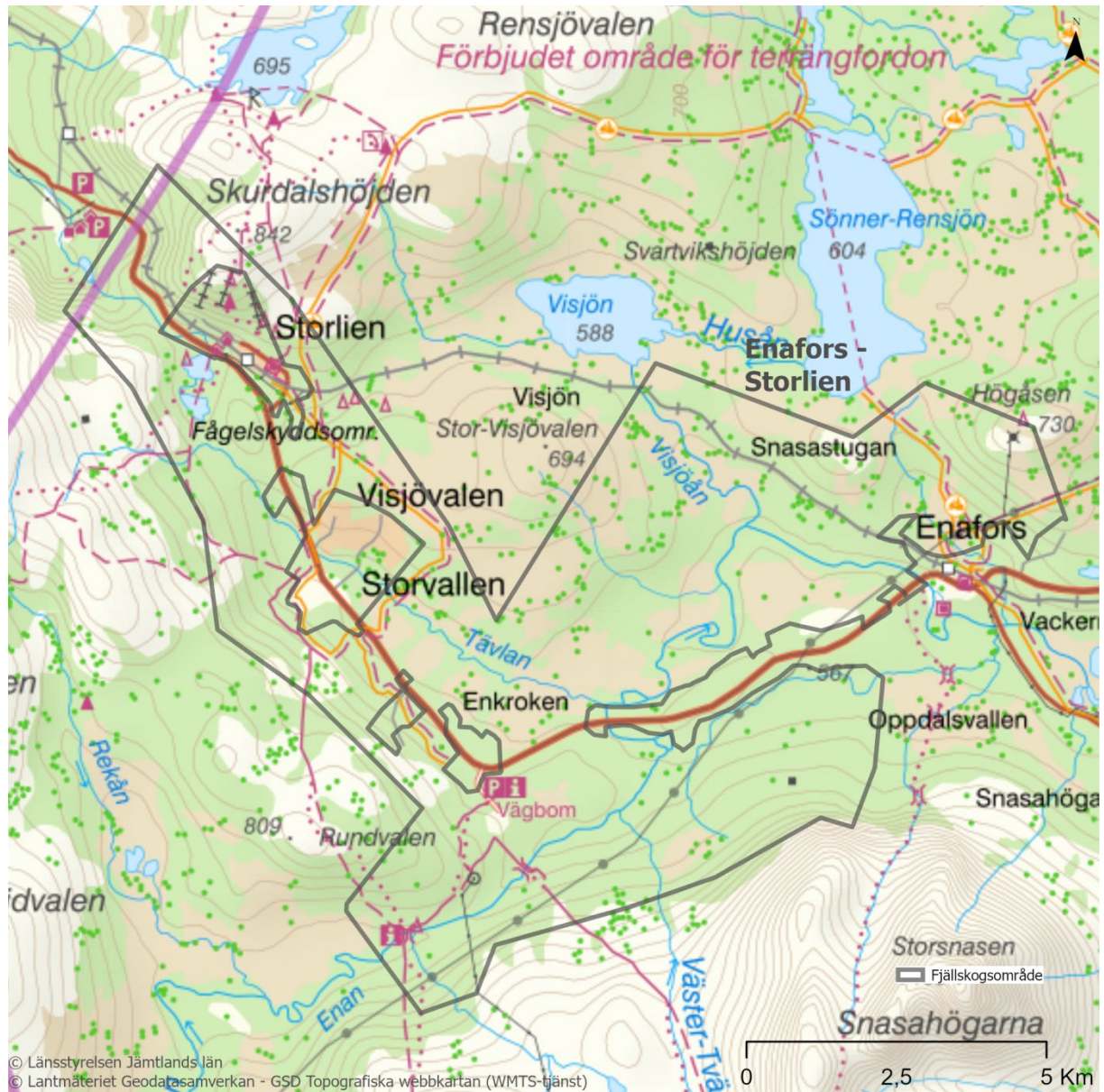

Området bedöms ha höga till mycket höga naturvärden kopplade till gammal granskog. Speciellt för området är den stora förekomsten av högproduktiv granskog, den kalkhaltiga berggrunden och rikedomen på små bäckar och skogskärr. I kombination med den urskogsartade glesa granskogen har området höga förutsättningar för att hysa en mycket hög mångfald med många rödlistade arter och bedöms öka ytterligare när mängden död ved ökar.

Enafors – Storlien Obj.nr: 56

Längs med E14 från Storlien till Enafors ligger ett 8 300 hektar (varav 1 800 hektar produktiv skogsmark) stort område med äldre kontinuitetsskogar, vidsträckt myrar och höga fjäll. Längst med de meandrande åarna Enan, Tävlan och Visjöån växer gammal höglägesgranskog med inslag av högortsskogar nära Enafors. Området är orört från modernt skogsbruk och är ett populärt turistmål för såväl fjällvandrare som skidåkare.

Ånnsjön – Handöl Obj.nr: 57

Mellan Snasahögarna och Ånn ligger ett 9 200 hektar (varav 1 600 hektar produktiv skogsmark) stort naturområde med höga värden kopplade till såväl den fågelrika Ånnsjön, den gamla skogen och till populära vandringsleder och utflyktsmål. Området hyser en mångfald av naturtyper från näringsrik granskog till hedartad tallskog och vidsträckta myrområden. Särskilt speciell är naturen kring Handölforsen med många hotade lavar knutna till forsdimmepåverkad skog⁶.

⁶ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

Snasahögarna

Kommun: Åre

Area: 499 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Myr-skog-mosaik

Figur 1. Ingolvån strax nedströms Silverfallet.

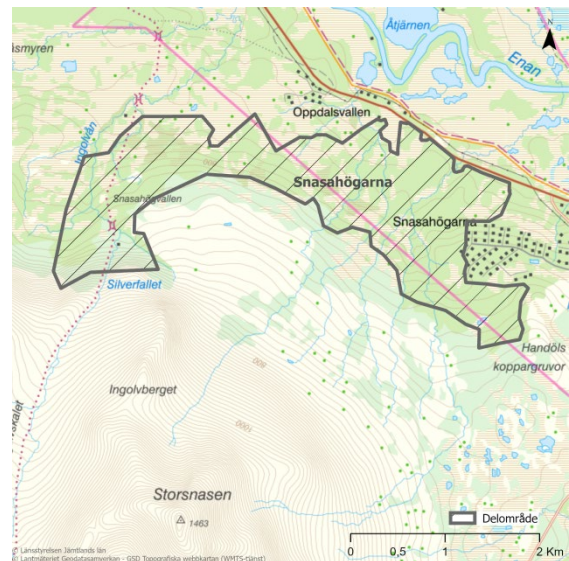
Vid Snasahögarnas fot väster om Handöl, på omkring 600 meters höjd, breder ett band av gammal naturskog ut sig innan nordsluttningen planar ut och övergår i vidsträckt myrar ner mot Enans dalgång. Området genomkorsas av flera vattendrag uppifrån fjället och hyser en mångfald av naturtyper: Näringsrik granskog med rikligt inslag av björk samt en del rönn, hedartad tallskog, fjällbjörkskog, senvuxen granskog och myrar av olika typer.

På och omkring myrar dominerar ofta relativt lågväxta, flerhundraåriga tallar med inslag av taniga gamla granar. I den bördiga sluttningen ovanför tar grov, ganska öppen granskog över med rikligt inslag av gran äldre än 200 år och björk över 100 år. Där ovan tar örtrik fjällbjörkskog vid. I gränzonen mellan sluttningen och myrarna kommer grundvatten upp i källdråg på flera ställen. Spår av äldre tiders plockhuggning finns i stora delar av området, men längst i väster saknas dessa

stubbar och skogen är urskogsartad. Spår av skogsbete och viss vedtäkt kan ses i östra delen samt kring Snasahögsvallen i väster.

Markvegetationen varierar stort men grandominerade områden domineras av omväxlande blåbärstyp, smalbladig grästyp, låg- eller högörttyp på frisk-fuktig mark. Talldominerade partier domieras av lingon- eller kråkbär-ljungtyp med inslag av bara, sandiga fläckar. Myrarna är dels av fattigt typ med t.ex. vitmossor, odon, hjortron, ljung och kråkris och dels, på sluttande mark, något rikare med starr-fräkentyp.

Död ved i olika nedbrytningsstadier och grovlek förekommer allmänt-rikligt i större delen av området. Merparten av lågorna är rötbrutna men vindfällna förekommer lokalt. I den näringsrika granskogen finns rikligt med grova granlågor. På myrholmar och i myrkanter är det vanligare med stående död ved i form av torrakor och silverhögstubbar.

Detta obrutna område med sin mångfald av naturtyper, höga luftfuktighet och stora rikedom på gamla träd och död ved bedöms till största delen ha mycket höga naturvärden.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), grymig filtlav (S), gränsticka (NT), knottig blåslav (NT), korallblylav (S), kuddgelélav (CR), kötticka (NT), liten svartspik

(NT), luddlav (S), läderlappslav (VU), norsk
näverlav (VU), rynskinn (VU), skinnlav (S),
skorpgelélav (NT), skrovellav (NT),
smalskaftslav (VU), spindelblomster (S) stuplav

(S), talltita (NT), tretåig hackspett (spår, NT),
trådticka (S), vedflamlav (NT), vitgrynig nållav
(NT)

Hammerdalsfjället Obj.nr: 58

Hammerdalsfjället är ett 15 400 hektar (varav 6 100 hektar produktiv skogsmark) stort naturområde som sträcker från Ånnsjön i väst till Edsåsdalen i öst. Skogen består av ett stort vidsträckt myr- och skogslandskap där skogen till stor del utgörs av äldre grannaturskog. Berggrunden är bitvis basisk, vilket ger upphov till ett stort inslag av näringsrika granskogar. Områdets storlek samt att det finns få indragna vägar skapar en känsla av orördhet och riktigt vildmark.

Hammerdalsfjället

Kommun: Åre

Area: 12 524 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: myr och skogsmosaik

Hammerdalsfjället ligger cirka en mil sydväst om Åre, strax söder om Duved och Indalsälven. Skogsområdet gränsar i sydväst till Vålådalen naturreservat. I sydväst ligger även Ånnsjön som ingår i Indalsälvens huvudavrinningsområde och är ett Natura 2000-område med rikt fågelliv. I söder ligger även Kösjön. Den största delen av området ligger ovanför den fjällnära gränsen. Höjden över havet varierar från cirka 470 meter längst norrut nära Indalsälven och cirka 825 meter väster om Skårnvalen. Terrängen är ofta kuperad med flera höjder i området men det finns även flackare partier.

Den västra och mellersta delen av skogsområdet domineras av ett vidsträckt myr- och skogsmosaiklandskap. Skogen utgörs till stor del av äldre grannaturskog med björkinslag. Många av granarna är gamla. Kring Korstjärnen bedöms de senvuxna granarna vara över 150 år upp till minst 250 år. Det finns även partier med lövblandad barrskog och enstaka gamla tallar på myrholmar. Riklig förekomst av sålg finns bland annat väster om sjön Moen, norr och sydost om Hensjön. Även asp finns i ett parti öster om Kösjön. I den östra delen är lövinslaget stort, bland annat vid Hammerdalsfjällets västsluttningar, Högflokullen (nordost) och Renfjällets västsluttningar. Här är även delar av skogen är örtrik vilket tyder på näringsrika markförhållanden. Frodig granskog med högorter växer bland annat öster om Kösjön och öster om Stor-gräplingen. Inslag av högorter och gräs finns även norr om Hensjön. Det finns också frodig björkskog med en hel del högorter och gräs i fältskiktet öster om Lillvalen och högre upp i Renfjällets västsluttningar. I allmänhet tenderar gräs och örter att dominera fältskiktet i sluttningarna medan bärris dominerar på flackare mark.

Förekomsten av död ved är i regel måttlig i området men saknas i viss utsträckning längst västerut, bland annat sydost om Korstjärnvallen och norr om Hensjön. En del torrakor finns i den sydvästra delen av skogen, bland annat vid Håltberget. Nordväst om sjön Moen, längs med Sundsbäcken, finns rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier. Även nordväst om Hammerdalsfjället, väster om sjön Greningen, nordväst och väster om Renfjället, och väster om Hensjön finns rikligt med död ved, ofta i olika nedbrytningsstadier.

Strax norr om Hammerdalsfjället och norr om Lillvalen är skogen urskogsartad.

Flera gamla fåbodar finns i området. Även ett flertal fritidsstugor finns framför allt i den östra delen bland annat kring Greningen, Hensjön och Stor-Gräplingen.

Flera stora sjöar finns i området som Greningen, Stor-Gräplingen och Moen. Greningen är en reglerad sjö. Därutöver finns även ett flertal spridda tjärnar och bäckar. Flera av bäckarna förbinder tjärnarna och sjöarna med varandra.

En del partier i området utgörs av yngre eller glesare skog med björkinslag samt sparsam förekomst av lågor. Skogsområdet omges till stora delar av påverkad skogsmark. Det finns även några spridda averkade partier inom området. Skogen är även hårt plockhuggen söder om Hensjön.

Skogen vid Hamnerdalsfjället hyser höga naturvärden med inslag av skog med mycket höga naturvärden. Naturvärdena är bland annat mycket höga kring Stor-Gräpplingen, Greningen och i Hållfjällets sluttningar.

Artfynd

Gammelgransskål (NT), garnlav (NT), kavernularia (NT), skrovellav (NT), ullticka (NT)

Rännberg - Kvarnhusberget

Kommun: Åre

Area: 230 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området domineras av flerskiktade och olikåldriga granskogar med hög och jämn luftfuktighet och av varierande täthet och bonitet. Framst i den västra delen, söder om Fannberget, är boniteten hög med många grova granar. Lövinslaget är rikligt med stor björkdominans men enstaka-måttligt med sälj och asp. Skogens medelålder varierar en del men ligger vanligen mellan 100–140 år. Inslaget av gran över 150 år är måttligt-rikligt och det finns åtminstone enstaka granar över 200 år. Uppåt höjderna är skogen mer senvuxen och gles med inslag av hänglavsrika partier. Gamla stubbar efter plockhuggning förekommer oftast allmänt-rikligt. I senare tid har kalavverkning och gallring bidragit till fragmentering i de nedre delarna av

sluttningen. I öster finns en enklav som avviker något genom en betydligt åldrigare och glesare prägel. Skogen är här lågproduktiv och utgör sannolikt en restskog efter kraftig plockhuggning i äldre tid. Det finns rikligt med gran över 200 år och bitvis rikligt med hänglav.

Mossor dominerar markvegetationen med större eller mindre inslag av bärris. I något rikare partier med ibland rörligt markvatten består fältskiktet till större del av låg- eller högörter. På fuktig mark är starr-fräkentyp med örtinslag vanligt.

Figur 1. Gammelgran med över 200 år på nacken.

I större delen av området förekommer allmänt-rikligt med död ved, men lokalt är frekvensen lägre. Rötlågor av gran och björk dominerar, och främst i västra delen samt i den åldriga enklaven i öster finns lågor i olika nedbrytningsstadier.

Länsstyrelsen bedömer att större delen av det besökta området har höga naturvärden kopplat till variationen av viktiga strukturer som gamla granar och lövträd, grova träd, död ved och en topografi som bidrar till en hög och jämn luftfuktighet. Den östra enklaven med äldre skog bedöms ha mycket höga naturvärden med sin rikedom på gamla granar och senvuxna träd.

Artfynd

Fjällig taggsvamp (S), gammelgransskål (NT),
garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT),

harticka (NT), lavskrika, rödbrun blekspik (NT),
skinnlav (S), skrovellav (NT), spillkråka (NT),
stuplav (S), svavelriska (S), tjäder, tretåig
hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT)

Renfjället Obj.nr: 59

Renfjället är beläget mellan Åre och Edsåsdalen, ett 1 600 hektar (varav 800 hektar produktiv skogsmark) stort område dominerat av granskog i branta sluttningar. Sluttningarna har rikligt med små bäckar, rörligt markvatten med inslag av basisk berggrund vilket ger ett stort inslag av fuktiga näringsrika granskogar och källkär. Längre upp i sluttningen blir skogen mer senvuxen och övergår i en fjällbjörkskog.

En bild som visar

Renfjället

Kommun: Åre

Area: 723 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

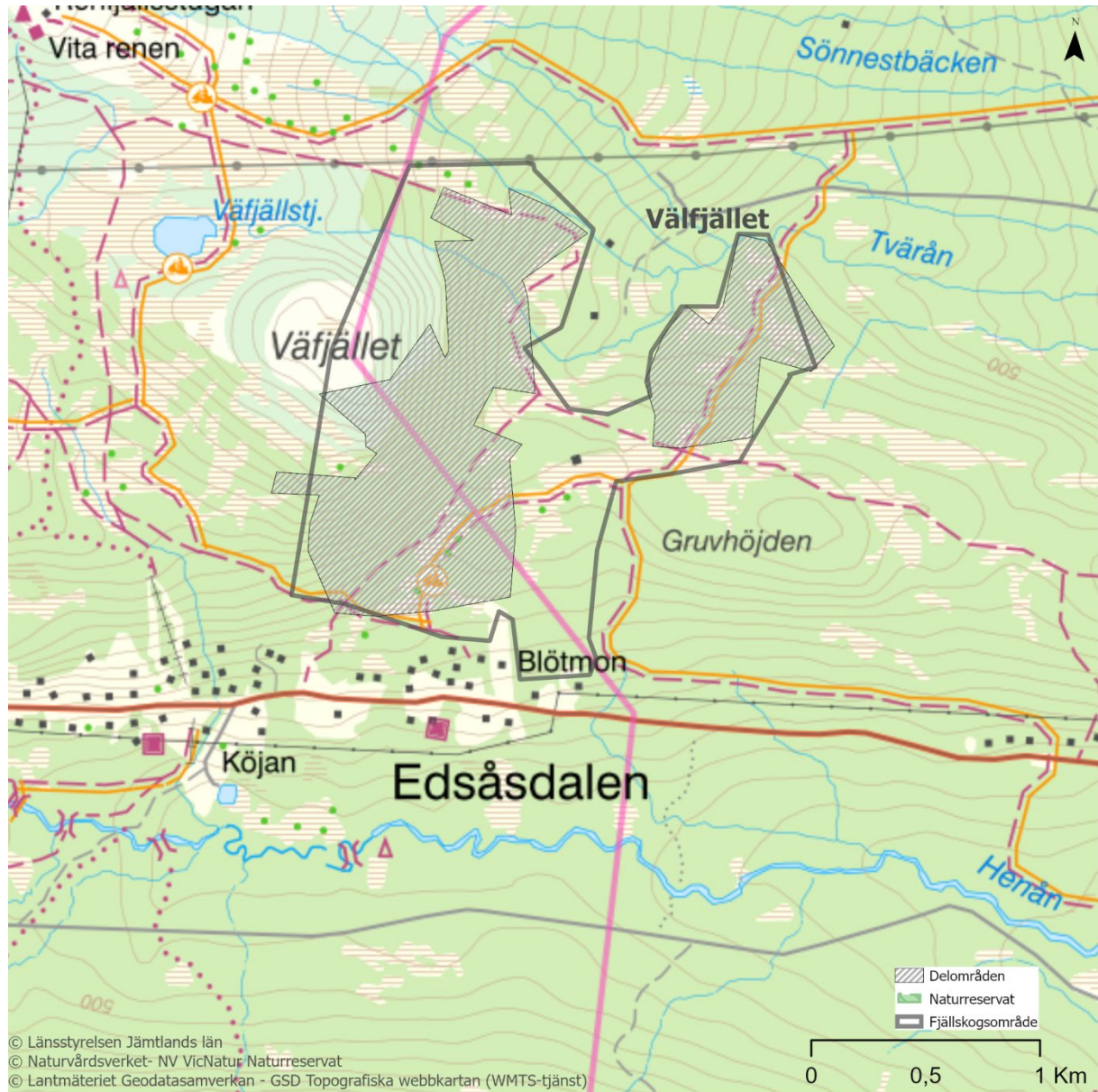
Området är beläget strax söder om Åre i Renfjällets nordostvända sluttningar och domineras av äldre granskog med måttligt till allmänt med död ved. I de brantare delarna av Skorvhögarnas nordsluttning finns riktigt fina naturskogsstrukturer med gott om gamla träd och död ved. Öster om Klingruthögen finns näringrik granskog med högörtsmiljöer kring bäckar. I den branta nordsluttningen närmast

Åresjön finns hög, tät och skuggig granskog med en del torrgranar. Tätheten i skogen gör det dock svårt att bedöma mängden lågor. Längst söderut i Renfjällets östsluttning finns flera mindre bäckraviner och näringsrik granskog. De branta nordostvända sluttningarna skyddar från uttorkande solljus och skapar viktiga miljöer för arter som kräver en jämn och hög luftfuktighet. Skogarna i området har generellt ganska stort inslag av lövträd och inslaget blir ofta högre närmare kalfjället.

Området har höga naturvärden med inslag av mycket höga naturvärden kopplade till gammal granskog i ett fuktigt läge och goda förekomster av död ved.

Välfället Obj.nr: 60

Välfället är ett 280 hektar (varav 170 hektar produktiv skogsmark) stort område beläget i Edsåsdalen sydost om Renfjället. Området domineras av högvuxen näringsrik granskog med rikligt av grova granar, blandat med källkärr. Nedanför sluttningarna planar marken ut till en mosaik av myr och partier med gammal hänglavsrik granskog.

Vä fjället

Kommun: Åre

Area: 156 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: oktober 2019

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Vä fjället ligger drygt åtta kilometer söder om Åre, strax norr om Edsåsdalen. Skogsområdet omfattas av Vä fjällets östra och sydöstra sluttningar samt området norr om Gravaflon. Båda områdena ligger ovanför den fjällnära gränsen. Höjden över havet varierar från cirka 555 meter i Vä fjällets sydostligaste sluttning till cirka 750 meter uppe på Vä fjället. I området norr om Gravaflon varierar höjden över havet från cirka 520 meter i den norra delen till cirka 580 meter i den södra delen. Terrängen är mycket kuperad i Vä fjällets sluttningar medan skogsområdet norr om Gravaflon mestadels är svagt kuperat.

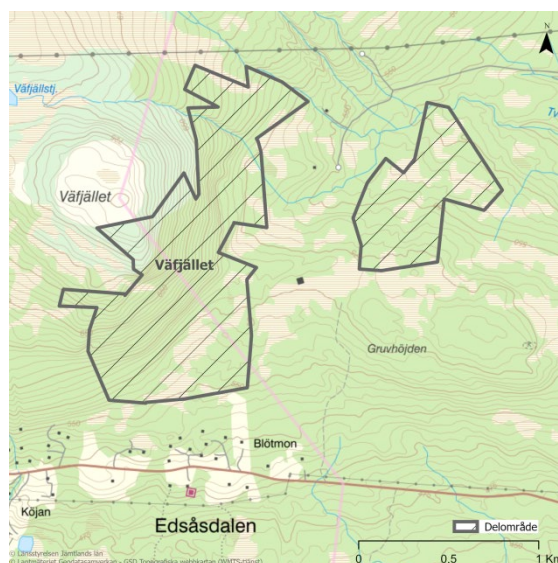
Skogsområdet i Vä fjällets sluttningar är mycket variationsrikt. I den nordligaste delen av området, söder om Bustadbäcken, finns en mosaik av myr- och skogsmarker. Skogen utgörs av hänglavsrik och senvuxen grannaturskog med inslag av björk och sälg. En del av granarna och enstaka lövträd är grova. Skogsmarken är i regel svagt fuktig med blåbärsris- och gräsdominerad vegetation med inslag av låg- och högorter.

I Vä fjällets ostsluttning växer näringsrik granskog med lövinslag, bäckraviner och högörtstråk i bitvis väldigt brant terräng. Flera av granarna är mycket grova. De grövsta granarna växer österut och är riktiga jättar. Även enstaka björk, sälg, rönn och asp är grova. Den näringsrika skogen sträcker sig i en sydvästlig riktning i sydost- och sydsluttningen. De omkringliggande delarna västerut, söderut och österut utgörs av äldre och hänglavsrik granskog med inslag av björk där det finns stråk med låg- och högorter i bitvis något blockig och brant terräng. Många av barrträden är grova, bitvis mycket grova. Åsformationer finns i sydväst.

Skogen blir glesare längre upp i syd- och ostsluttningen där den angränsar mot lövrik

fjällbjörkskog. Närmast Vä fjällen i sydost (även syd och ost) är fjällbjörkskogen gles och hänglavsrik med inslag av gamla granar i blockig och mestadels brant terräng. Även partier med myrmark och kalvfjäll finns här.

Längst i sydväst är granskogen är dikad och växer tätare. Flera av granarna är fortfarande äldre och grova men boniteten är lägre. Död ved förekommer sparsamt bortsett från rötade stående granar och döda och döende björkar.

Förekomsten av död ved, både liggande och stående, är annars i regel god i området, av både gran och björk. Även en del grövre dimensioner finns. Flera grova granar är rötade. Även vindfällen finns liksom döende sälgar och döda rönnar.

I den norra delen av området finns flera bäckraviner och enstaka lokar.

Gamla mossöverbuxna stubbar vittnar om att skogen tidigare har plockhuggits. Delar av skogen har eventuellt tidigare betats, särskilt i sydväst. Några granar har möjligen tecken på bete i södra delen. Även ett mindre parti längst österut i den mellersta delen av skogen, söder om bäcken som rinner ut i Bustadbäcken, där det växer lövrik barrskog finns inslag av vad som troligen är gamla betade fåbodmarker.

Norr om Gravaflon i nordöstra delen finns en mosaik av myr- och skogsmarker. Skogen

utgörs av olikåldrig, senvuxen och hänglavsrik grannaturskog med bitvis stort björkinslag på torråsar och partier med mer fastmark. Flera granar är grova och en del av dem är mycket gamla. Fältskiktet utgörs oftast av blåbärsris och även mer fattigris österut. I någon del av myrmarken växer lågbonitär skog med mestadels klen men gammal gran. Marken är bitvis blöt i några partier där det också finns ett flertal enbuskar. Den döda veden i grannaturskogen utgörs mestadels av stående rötade och döende granar. Även en del både stående och liggande död ved av björk finns. Överlag har skogen norr om Gravaflon troligtvis både plockhuggits och betats tidigare.

Skogen vid Väffället hyser höga till mycket höga naturvärden, framför allt i den näringsrika granskogen. Enstaka mindre partier utgörs av skogsmark som har goda förutsättningar att utveckla höga naturvärden på sikt.

Artfynd

Kambräken (S), spillkråka (spår, NT), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), Skrovellav (NT).

Figur 15. En av de mycket grova granarna, en så kallad jättegren, i den östra delen av skogen vid Väffället.

Edsåsdalen, södra Obj.nr: 61

I de nordvända sluttningarna i Edsåsdalen, beläget norr om Grofjället och Välliste domineras skogen av hänglavsrika gamla granskogar. Den nordvända sluttningen och den rikliga förekomsten av sumpskogar och kärr ger en hög och jämn luftfuktighet vilket skapar förutsättning för många ovanliga och uttorkningskänsliga kryptogamer. Områdets basiska berggrund och rörliga markvatten skapar även ett stort inslag av näringsrika högrötsgranskogar. Området är nästan 1 800 hektar stort (varav 990 hektar produktiv skogsmark).

Ottsjö trillevallen Obj.nr: 62

Norr om Ottsjö i Vällistes och Grofjället sydvända sluttningar ligger ett 4 100 hektar (varav 1 600 hektar produktiv skogsmark) stort område med sammanhängande naturskogar. I de sydvända sluttningarna finns det goda inslag av källkärr och näringsrik högrörtgranskog. Nedanför sluttningen planar området ut i en mosaik av myr och gammal granskog med inslag av tall och lövträd.

Välliste

Kommun: Åre

Area: 4 185 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Mellan Ottsjö och Edsåsdalen ligger ett mycket stort naturskogsområde kring fjällen Välliste och Grofjället. Området domineras nästan helt och hållet av grandominerad äldre skog, i brantare sluttningar relativt högvuxen granskog, med måttliga förekomster av död ved, bl a. torrgranar. Ännu högre naturvärden finns på västra sidan av Grofjället där det är gott om död ved och delvis fina granlågor. Även i den lite brantare sluttningen rakt söder om Vällistes högsta topp samt drygt 500 m söder om Högvallen (nära Trillevallen) finns fina naturskogsstrukturer och mer död ved. Detsamma gäller skogen norr om Trillevallen. I sluttningen rakt öster om Nordtoppen är ett mindre parti som är särskilt fint.

Den nedersta delen av sluttningen ned mot Henån vid Edsåsen är relativt högproduktiv med höga träd, men har också spår av små gamla hyggen. I nordsluttningen av Grofjället (Skavhuggen) finns inslag av högörtsvegetation, mycket björk i skogen, björklågor. Stora delar av de lite brantare sydsluttningarna av Välliste och Grofjället har högörtsinslag och delvis förhållandevis gott om torrgranar. Mindre partier i södra delen av området domineras av äldre tall. Insprängt i området, finns flera ungbestånd och några nyare hyggen, men den äldre skogen är ännu sammanhängande.

Ca 700 m nordväst om Romotoppen i östligaste delen av området gjordes en kort landning för kalibrering. Skogen såg inte så märkvärdig ut uppifrån men visade sig ha höga naturvärden med 100- till 120-åriga granar med inslag av äldre gran, sparsamt till måttligt med granlågor, mest färskare men även äldre,

enstaka torrgranar, en del hänglavar och varierande inslag av björk. Området har ett rikt inslag av sluttande källkärr, rörligt markvatten och bitvis en kalkgynnad flora präglad av den basiska bergarten amfibolit. Troligtvis är skogen präglad av äldre fåbodsbruk då det har funnits flertalet fåbodrar i området.

Området har till största del höga och mycket höga naturvärden kopplade till den rikliga förekomsten av gamla granar som bitvis är ganska högproduktiva med grova högvuxna granar. Områdets storlek, orördhet och variation med såväl branta solbelysta sydsluttningar till fuktiga skuggiga nordsluttningar, stora skogs- och myrkomplex och källkärr skapar mycket goda förutsättningar för en stor mångfald med många krävande rödlistade arter. Särskilt fina naturskogsstrukturer och gammal skog finns i västra sidan om Grofjället och öster om Nordtoppen.

Ottsjö – Nordbottnen Obj.nr: 63

Området är beläget i en sydvästsluttning ner mot Ottsjöns västligaste del. Området är varierat och bitvis starkt präglat av den senaste branden för ca 100 år sedan. Skogen domineras av gamla barrskogar av såväl gran, tall och barrblandskog. En stor del av området består dock av lövbrännor med asp, björk och sälg. Området är nästan 1 200 hektar stort (varav 590 hektar produktiv skogsmark).

Vitlingbäcken

Kommun: Åre

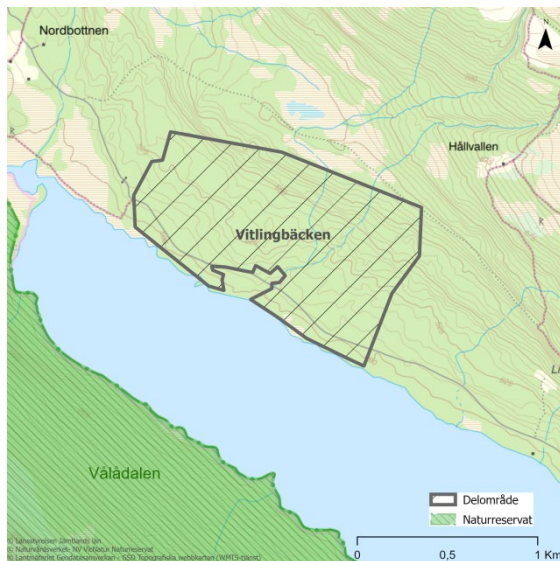
Area: 118 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: oktober 2020

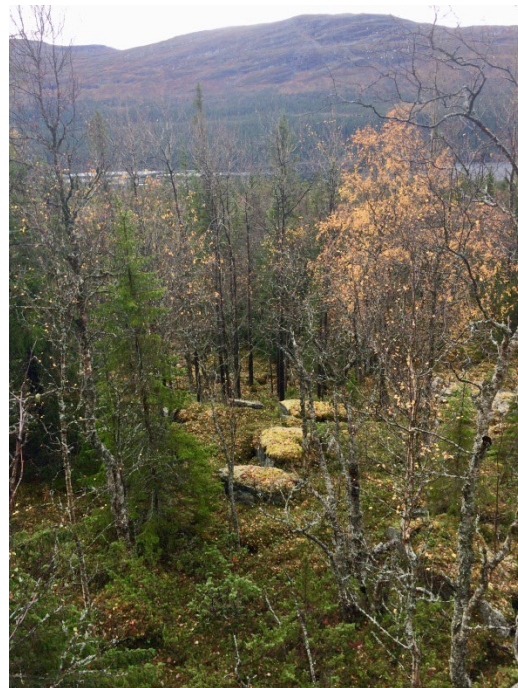
Dominerande skogstyp: Lövrik barrskog

Området är beläget väster om Ottsjö, mellan fåbodvallarna Hållvallen och Nordbotten, i en sydvästsluttning ner mot Ottsjöns västligaste del. I de övre delarna är lutningen bitvis påtaglig med inslag av smärre lodytor medan terrängen blir allt flackare i de lägre partierna. Jordmånen är på många håll tunn och fläckvis förekommer i stort sett trädlösa blockfält. Området domineras av en lövbränna i sen succession men partier med äldre barrbland- eller tallbestånd samt gransumpskog förekommer likväl främst i områdets sydvästra och västra delar.

En stor del av området har brunnit i varierande omfattning för omkring 100 år sedan. Efter branden har en gles-öppen skog med asp, björk och sälg vuxit fram. Gran har kommit in i ett senare skede, förtätat skogen och tagit över i lite bördigare delar, men ännu finns en dynamik i lövsuccessionen med levande och döda träd i många olika stadier och partier som fortfarande helt domineras av lövträd. Extra påtagligt här är en ovanligt rik förekomst av den rödlistade läderlappslaven. I de brantare västra delarna av lövbrännan finns en och annan grov tall, de flesta omkring

100 år. Här hittas även enstaka spår av brand i gamla tallhögstubbar. I väster finns ett parti med gammal gransumpskog som förskonats från brand under mycket lång tid. Enstaka granar överstiger här 200 år. Närmare den skogsbilväg som leder fram till Nordbotten har skogen inte påverkats i samma grad av brand som längre upp i sluttningen. Här finns både gran- och talldominerade bestånd med trädåldrar på allmänt omkring 150 år. Enstaka träd är över 250 år gamla. Inom dessa delar förekommer spår av äldre tiders plockhuggning i varierande grad, medan det i lövbrännan i stort sett saknas avverkningsstubbar. Några sentida avverkningar har naggat området i kanterna, dels utmed vägen till Nordbotten och dels längst i väster. I ett tallbestånd mellan vägen och Ottsjön hittas mer allmänt spår efter brand i både levande och döda tallar.

Figur 1. En anmärkningsvärd rikedom på lövträd som björk, sälg och asp sätter stark prägel på skogarna väster om Ottsjö.

Fältskiktet består mestadels av olika ris som kråkbär, ljung, lingon och blåbär. Här och var är dock fältskiktet dåligt utvecklat och domineras då av mossor. Lokalt finns även ett välutvecklat buskskikt av en. I sumpskog och fuktstråk dominerar vitmossor och starr med visst inslag av örter.

I äldre, gran- eller talldominerade bestånd förekommer lågor samt stående död ved i olika nedbrytningsstadier i måttlig-riklig mängd. Inom lövbrännan är mängden död ved generellt mindre men lokalt ändå riklig. Oftast dominerar klen eller medelgrov lövved, både liggande och stående.

Länsstyrelsens bedömning är att området i stora delar har höga eller mycket höga naturvärden kopplade till den rikliga mängden lövträd samt till variationen i struktur och ålder med både den yngre men av skogsbruk föga påverkade lövbrännan, den brandrefugiala sumpskogen med mycket rötlågor och gamla granar och den äldre, flerskiktade barrblandskogen. Många rödlistade arter kopplade till antingen

trädkontinuitet (i både skuggiga och ljusöppna lägen), gamla lövträd eller död ved finns inom området.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), brunpudrad nållav (NT), bårdlav (s), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), järpe (NT), kambräken (s), knottrig blåslav (NT), korallblylav (s), kortskaftad ärgspik (NT), kötticka (NT), lavskrika, lunglav (NT), läderlappsav (VU), norsk näverlav (VU), rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skinnlav (s), skrovellav (NT), skrovellavsknapp (EN), stuplav (s), talltita (NT), tjäder, tretåig hackspett (NT), trådticka (s), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), vitgrynig nållav (NT),

Korpralshön Obj.nr: 64

Mellan Järpen och Håckrenmagasinet ligger ett 2 000 hektar (varav 1 200 hektar produktiv skogsmark) stort naturområde. Skogen är till stora delar starkt präglad av den stora skogsbranden som ägde rum år 1901, och består av granskog med lokala inslag av tall och överlag rikligt med lövträd. Området är varierat och har till stora delar gott om gamla lövträd och lokala inslag av gamla barrträd och varierar från mycket höga- till måttliga naturvärden.

Tjärnbackhöjden

Kommun: Åre

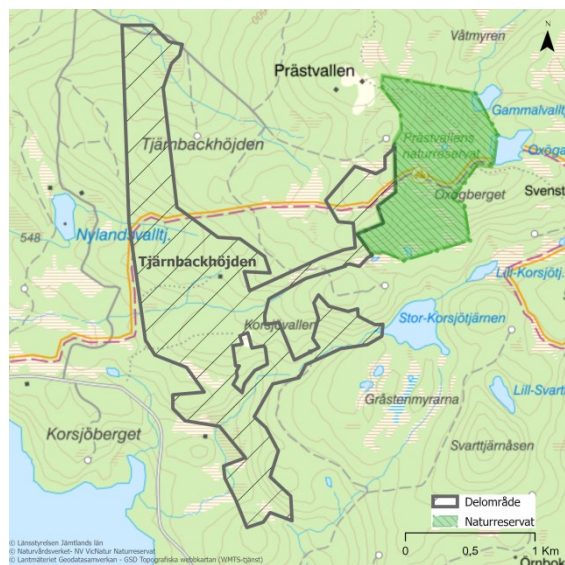
Area: 253 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: 2007, september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Detta område är beläget på omkring 600 meters höjd i de vidsträckt skogarna mellan Indalsälven i norr och Håckrenmagasinet i söder, närmare bestämt i de övre sluttningarna av Gulåns breda dalgång. Huvudsakligen vetter området åt väster, men i ett närmare perspektiv är topografin mer komplex med ryggar och smärre höjder som skapar sluttningar i många olika riktningar. Grannaturskog av varierande bördighet och täthet dominerar men lokalt ökar inslaget av tall. Lövinslaget är inte särskilt påtagligt även om björk är vanlig. Övriga lövträd, främst sälg, förekommer mer enstaka.

Den norra delen av området domineras helt av flerskiktad granskog av ganska sluten typ men med öppnare partier här och var. Granar på 150 år eller äldre förekommer allmänt eller rikligt, men det finns också partier som plockhuggits i större omfattning där skogen är yngre och tätare. Bördiga partier med grova granar och mer lågproduktiva delar avlöser varandra. Söder om den gamla fåbodvallen Korsjövallen är skogen mer tydligt präglad av skogsbränder och har därför en annan och mer varierad dynamik. Inslaget av tall ökar,

spår av brand i form av kolade stubbar ses här och var och i en sydsluttning finns en ren stavatallskog med självvallring av klen tall som sannolikt uppkommit efter den stora skogsbrand som härjade i området 1901. Allra längst i söder finns inslag av riktigt gamla skogspartier, där både tall och gran över 200 år förekommer rikligt. I hela området finns spår av äldre tiders plockhuggning vilket, tillsammans med skogsbrand och i viss mån fåbodbudbruk, satt sin prägel på dagens skog.

Fältskiktet domineras av ristyp, mest blåbär, men här och var i slutna partier saknas välutvecklat fältskikt och marken domineras av mossor. På fuktigare mark övergår vegetationen oftast i starr-fräkentyp, här och var med inslag av örter som nordisk stormhatt, ormbär och kärrfibbla.

Figur 1. Skogssluttning i områdets södra del.

Död ved förekommer överlag i riklig mängd i undersökta delar av området. Rötlågor av gran i olika nedbrytningsstadiet och grovlek dominerar. Vindfällerna är fläckvis vanliga, liksom döda stående granar. Död lövved, främst i form av både lågor och högstubbar av klen eller medelgrova björk, förekommer mest i måttlig mängd i hela området.

Även om området är fragmenterat och till stor del omgivet av produktionsskog utgör det en västlig utlöpare i ett större naturskogsområde beläget i höjdlägen nära men ändå utanför gränsen för fjällnära skog. På grund av den dynamik av naturtyper som finns i området samt rikedom på viktiga strukturer som gamla träd och död ved bedömer

Länsstyrelsen att området har mycket höga naturvärden.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), brunpudrad nållav (NT), garnlav (NT), kolflarnlav (NT), skrovellav (NT), stuplav (s), vedflamlav (NT), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), lavskrika, rosenticka (NT), spillkråka (spår, NT), stjärntagging (NT), svavelrisk (s), tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT)

Brännvallknipparna-Sönerhön

Kommun: Åre

Area: 772 ha

Inventeringsmetod: Fältingventering

Besökt: september 2020

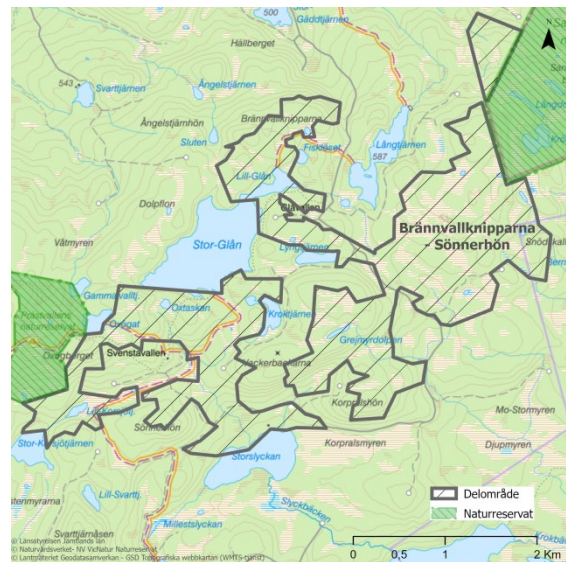
Dominerande skogstyp: Granskog

Långtjärnen är ett av sentida skogsbruk delvis fragmenterat område där naturskogar starkt präglade av en stor skogsbrand 1901 ännu breder ut sig mellan angränsande naturreservat både i öster och väster. Området är kuperat och ligger på ca 540–685 m.ö.h. mellan Indalsälvens dalgång i norr och Håckrenmagasinet i söder.

Stora delar består av olikåldrig och flerskiktad grannaturskog med stort inslag av lövträd som asp, björk, rönn och sälg som till viss del kommit in i en själlvgallrande fas. En betydande areal i områdets östra del kan betecknas som skog-myr-mosaik. Ganska stora ytor har underröjts för ca 20–40 år sedan och mindre partier norr om sjön Storslyckan har även gallrats lätt för minst 30 år sedan. De äldsta granarna är på grund av den omfattande branden med efterföljande rensning av virke normalt inte mer än omkring 100 år, men omkring myrar och i bäckmiljöer och fuktstråk där det brunnit lågintensivt eller kanske inte alls påträffas rester av en äldre skogsgeneration. Grövre granar finns i näringsrika lägen men totalt sett dominerar mer lågproduktiv skog. Spår både från branden och från senare plockhuggning hittas allmänt. Området kring Brännvallknipparna i nordväst avviker tydligt genom att till största

del ha förskonats från skogsbranden 1901. Dock finns även här måttligt med spår efter äldre tiders plockhuggning. I den glesa, grandominerade och bitvis hänglavrika barrblandskogen med inslag av björk och lite sälg påträffas allmänt både granar på 150–300 år och tallar på 200–400 år. Uppåt höjderna är skogen ofta impedimentartad med lågvuxna träd på hållmark.

I merparten av området dominerar antingen bottenskiktets mostäcke eller fältskiktets olika bärris markvegetationen, men här och var finns inslag av smalbladiga gräs. Fuktiga miljöer domineras ofta av vegetation av ris- eller starr-fräkentyp med inslag av örter, men stundom saknas välutvecklat fältskikt och mossvegetationen dominerar. Bitvis finns också ett tydligt buskskikt av en.

I de delar som påverkats mest av storbranden 1901 finns ett tydligt avbrott i lågakontinuiteten och mängden död ved är ofta sparsam eller måttlig, ibland allmän. Där underröjning inte skett pågår en mer eller mindre tydlig själlvgallring av mest klena eller medelgrova lövträd. Annars är det lågor av gran i tidiga nedbrytningsstadier som dominerar. Ofta är det rotvältor, men partier med fler rötbrutna träd förekommer också. I partier som inte brunnit finns en tydligare kontinuitet av lågor av främst gran och björk i olika dimensioner och nedbrytningsstadier. Ett annat inslag är de enstaka kolade, fallna, mossiga högstubbar som återstår från en

tidigare skogsgeneration. I området kring Brännvallknipparna samt längst västerut mot Korsjöjärnarna finns större både mängd och mångfald av död ved. Den tydligaste skillnaden är förekomsten av torrakor och silverhögstubbar, men här påträffas även en del mer exklusiva lågor av gamla, rötbrutna träd.

Länsstyrelsen bedömer att området i sin helhet har höga naturvärden. De mest skyddsvärda delarna av de som besökts mer ingående är Brännvallknipparna i norr samt Oxögberget–Korsjöjärnarna längst i väster. Båda bedöms ha mycket höga naturvärden på grund av långvarig träd- och lågakontinuitet samt stor variation i strukturer. Det senare området visar även spår av en intressant brandhistorik. Övriga områden har vissa eller höga naturvärden kopplade till gamla lövträd och, lokalt, inslag av gamla träd och viss lågakontinuitet. Dessa delar har sannolikt också ett stort värde som spridningskorridor mellan skogar i både öster och väster med högre naturvärden.

Artfynd

Bårdlav (S), doftskinn (NT), doftticka (VU), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka

(NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), korallblylav (S), kötticka (NT), ladlav (NT), lavskrika, rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skinnlav (S), skrovellav (NT), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedtrappmossa (NT), vitgrynig nållav (NT).

Figur 16. Tallskog vid Korsjöjärnarna

Djupsjöarna

Området är ett ca 910 hektar (varav 420 hektar produktiv skogsmark) stort naturområde beläget strax norr om Håckrenmagasinet, ca 15 km söder om Järpen. Området är en blandning av vidsträckt, väglös myr- och skogsmosaik landskap samt yngre lövrika barr- och barrblandskogar uppkomna efter branden 1901.

Djupsjön

Kommun: Åre och Krokom

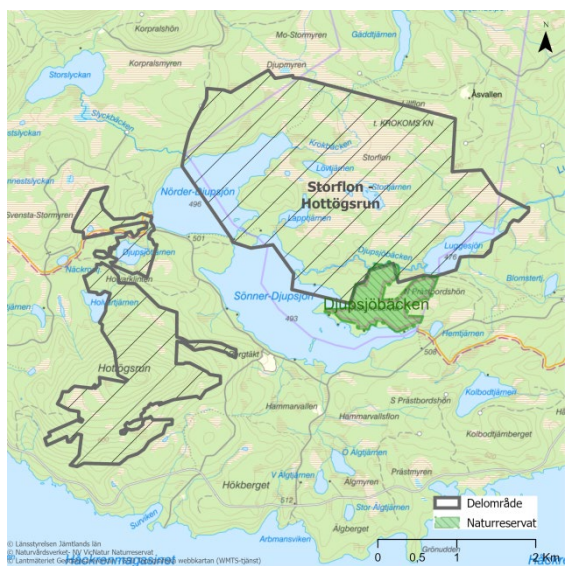
Area: 1 083 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Myr-skog-mosaik

Detta skogsområde ligger sydväst och nordost om de båda Djupsjöarna, mellan Håckrenmagasinet i söder och Indalsälvens dalgång i norr. Höjden över havet varierar från 475 m i östra delen till Hottögsruns nästan kala topp på 691 m. Grovt sett kan området delas in i östra delens vidsträckt och väglösa myr-skog-mosaik kring Storflon, lövrika barrskogar uppkomna efter en stor skogsbrand i området 1901 närmast norr, öster och väster om Nörder-Djupsjön, samt barrblandskog – även denna starkt präglad av nämnda storbrand – söder om Djupsjötjärnen–Holvartjärnen och ner över Hottögsrun.

Den östra delens myr-skog-mosaik uppvisar en stor variation av gran- eller barrblandskogar, ibland rena tallbestånd, där det finns allmänt eller rikligt med träd äldre än 150 år. Förutom björk som oftast förekommer rikligt är det sällsynt med lövträd. Endast lokalt hittas någon asp eller sälg. Fläckvis ter sig skogen urskogsartad, med grova flerhundraåriga tallar och senvuxna gammelgranar. Hela området är dock mer eller mindre påverkat av plockhuggningar. Större uttag av virke har

dessutom gjorts på ett stort antal små ytor i områdets östra del för ca 60–70 år sedan. Återväxten på dessa har skett med hjälp av fröträd som lämnats. Sluttningen norr om Storflon är till stora delar fuktig och beklädd med gles, senvuxen granskog med ett välutvecklat buskskikt av en och viden. Hela området är mer eller mindre präglat av äldre tiders skogsbränder, men det är inte förrän närmast Nörder-Djupsjön som spåren från den senaste stora branden 1901 blir tydliga. Här brann troligen det mesta av skogen, som sedan rensades på kvarvarande, användbart virke. Det gör att skogen idag till stor del består av ca 100-årig granskog som bitvis är rejält grov och mestadels ganska tät eller sluten. Inslaget av löv är oftast stort. Mest tydligt blir detta dels i en tydlig lövbränna på höjden mellan Lapptjärnen och Nörder-Djupsjön, men också norr om nämnda sjö samt väster om densamma – omkring Djupsjötjärnen. Björken är talrikast, men sälg och asp som bitvis är grov förekommer mest allmänt eller rikligt här. Grova tallöverståndare, somliga med brandljud, står här och var kvar som relikter från en tidigare skogsgeneration. I brandrefugiala delar kan äldre granar påträffas. Även Hottögsruns kvarvarande skogar är starkt präglade av skogsbränder, inklusive redan nämnda storbrand 1901. Graden av påverkan varierar dock, vilket medför stor variation i struktur och trädslagsfördelning. Den lövrika barrskogen fortsätter upp i runs norra sluttning. Tall, varav en hel del flerhundraåriga överståndare, dominerar ofta magra marker medan granen tagit över på de lite rikare partierna. Boniteten skiftar mycket. Söder om run, ner mot Håckren, påträffas fläckvis urskogsartade blandskogar med låg påverkan av skogsbruk, men även yngre stavatallskog och refugiala granskogar med stor andel träd över 150 år. Även här är all produktiv skog påverkad av plockhuggning, men även en del sentida kalavverkningar som har fragmenterat området.

Markerna är mest friska–fuktiga och har ett mer eller mindre välutvecklat fältskikt av olika ristyper på frisk mark, där annars bottenskiktet av olika mossor ofta dominerar.

På fuktig mark dominerar ofta vit- och björnmossor med fältskikt av antingen ristyp eller starr-fräkentyp. Inslag av låg- eller högrörter förekommer lokalt på både frisk och fuktig mark.

I områdets brandrefugiala delar samt i delar som inte drabbats så hårt av 1901 års brand finns oftast allmänt-rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier och av olika sort. I vissa delar dominerar rötbrutna träd medan vindfällan är vanligast på andra ställen. Ofta finns även gott om stående död ved. Arterna visar inte sällan på en tydlig kontinuitetsskillnad jämfört med de mer brandhärjade delarna, där lågorna vanligen är både fåtaligare och nästan bara färska, och inslaget av död lövved är mer påtagligt.

I sin helhet bedöms området ha höga naturvärden. Det är ett stort och variationsrikt område som trots fragmentering av sentida skogsbruk och påverkan från äldre tiders plockhuggning och rensning efter branden 1901 har kvar viktiga strukturer som gamla träd och död ved i olika nedbrytningsstadier. Brandhistoriken är också orsak till de lövrika skogar med gott om gammal sålg och asp som utgör viktiga element för den biologiska mångfalden. Myr-skog-mosaiken i områdets östra del utgör ett ovanligt stort sammanhängande område utan vägar och har lång träd- och lågakontinuitet. Här bedöms naturvärdena som mycket höga.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), blågrå svartspik (NT), bårdlav (S), doftticka (VU), fjällig taggsvamp (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), kolflarnlav (NT), korallblylav (S), kötticka (NT), ladlav (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), ostticka (VU), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skinnlav (S), skorpigelälv (NT), skrovellav (NT), spillkråka (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), svavelrisk (S), tjäder, tretåig hackspett (NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), vedtrappmossa (NT), vitgrynig nållav (NT)

Figur 17. Högstubbe med bohål, brandspår och inristning

Hottögsrun Obj.nr: 66

Området är 240 hektar (varav 160 hektar produktiv skogsmark) stort och är beläget strax norr om Håckrenmagasinet, ca 8 km väster om Sällsjö, kring berget Hottögsruns sluttningar. Området är en blandning av gamla glesa, bitvis urskogsartade skogar samt lövrika barrskogar och barrblandskogar uppkomna efter branden år 1901.

Bockskinnfloarna Obj.nr: 67

Strax söder om Sällsjö, öster om Håckrenmagasinet ligger Bockskinnfloarnas naturskogar. Skogen domineras av grannaturskog som inte utsatts för skogsbrand på mycket länge, med en iögonfallande mängd död ved i olika nedbrytningsstadier. Området är 420 hektar stort (varav 350 hektar produktiv skogsmark).

Björnberget

Kommun: Åre

Area: 402 ha

Inventeringsmetod: Fältingventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Detta område breder ut sig över de övre, mestadels svaga sluttningarna och rundade höjderna mellan Sällsjö och Håckrenmagasinets östligaste del, på ca 400–585 m.ö.h. Området domineras helt av grannaturskog som inte utsatts för skogsbrand på mycket länge.

Storområdet har genom några sentida förnygringsavverkningar fragmenterats och delats upp i flera mindre områden, där det västligaste är störst. De skogar som finns kvar är tämligen likartade, med ofta halvöppen, flerskiktad, ibland hänglavsrik, gammal granskog med rikligt inslag av träd äldre än 150 år; ibland över 200 år. Stora delar är lågproduktiva med gott om senvuxna träd. I de bördigare partier som finns är skogen ofta något yngre, ca 90–120 år, och mera sluten. Inslaget av björk är måttligt–rikligt, medan sälg, rönn, asp och gråal förekommer enstaka/lokalt. Enstaka tallar hittas också lokalt. I den östligaste enklaven av storområdet sluttar det ganska brant ner mot Blästerviken. Här är skogen bördig och det finns en kontinuitet av gamla lövträd som sälg och grov asp. Talrika gamla stubbar täckta av

mossa vittnar om att hela området plockhuggits i varierande omfattning i äldre tid.

Frisk mark med fältskikt av blåbärstyp dominerar skogarna, men inslaget av fuktig mark med fältskikt av örtrik starr-fräkentyp är vanligt förekommande i de svaga sluttningarna. Lokalt förekommer rikare vegetation med bl.a. nordisk stormhatt, torta och kransrams.

Figur 1. Öppen, lågproduktiv granskog med rikligt inslag av gamla granar.

Förekomsten av död ved är iögonfallande i stora delar av området. Vanligast är rötlågor av gran, men lokalt är vindfällan vanliga. Oftast finns en lång och tydlig lågakontinuitet med olika dimensioner, olika nedbrytningsstadier och en rad rödlistade vedsvamparter kopplade till dessa substrat. Stående död ved förekommer i måttlig eller allmän mängd som högstubbar av gran eller björk. I en del fuktiga partier är det vanligt med torrgranar.

De skogar som ännu finns kvar bedöms ha höga eller lokalt mycket höga naturvärden, då det finns en kontinuitet av gamla träd och död ved samt rödlistade arter som är kopplade till dessa strukturer. Lokalt finns även naturvärden kopplade till gamla lövträd.

Artfynd

Bårdlav (S), doftskinn (NT), doftticka (VU), fjällig taggsvamp (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT),

kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), spillkråka (spår NT),

spindelblomster (S), stuplav (S), svavelriska (S), tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT), violmussling (NT).

Vålådalen Obj.nr: 68

Området är 3 000 hektar (varav 1 500 hektar produktiv skogsmark) stort, beläget i Vålådalen precis intill det populära friluftsområdet Vålådalens naturreservat. Skogen är varierad med allt från tallnatskogar med 300 åriga tallar, lövrika, och brandpåverkade områden till frodig näringsrik granskog. Det finns även ett stort inslag av myrmark och fläckar av urskogsartade granbestånd.

Vålådalen–Vallbo

Kommun: Åre

Area: 2 151 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Figur 18. Granskogssluttning med 200-åriga granar och rikligt med död ved

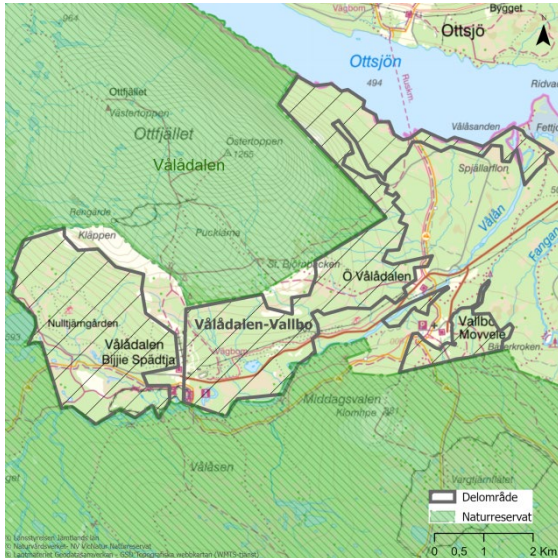
Detta vidsträckta område omfattar i huvudsak de oskyddade delarna av Vålåns dalgång samt Ottfjällets syd- och nordostvända sluttningar från Nulltjärnarna i väster till Ottsjön i öster. Här ryms en mängd olika naturtyper; från tallnurskogar med inslag av sandtallskog omkring Nulltjärnarna via lövrika, brand- och bitvis mer kulturpräglade, ofta grandominerade skogar i Ottfjällets sydsluttningar och kring Vallbo till frodig grannaturskog i Ottfjällets nordostsluttning. I området finns även en stor andel myrmark, såväl öppen som trädbevuxen av senvuxna träd, liksom fläckar av urskogsartade, brandrefugiala granbestånd uppåt fjällkanten.

Denna mångfald av naturtyper innebär en stor variation i skogarnas ålder och struktur, men generellt har vi att göra med äldre, barrdominerade skogar som i olika grad präglats av skogsbränder – de senaste för ca 120 respektive ca 180 år sedan – och vanligen plockhuggning under främst 1900-talets första hälft. Mellan Nulltjärnarna och Vålån längst i väster dominerar tallnurskog. Här finns rikligt med grova tallar över 200 år, men träd på uppåt 400–500 år är inte ovanliga. Föryngringen av tall är dålig, istället kommer

ofta björk och gran underifrån. Stora områden utmed Vålån domineras av fjällbjörkskog med inslag av både tall och gran samt med välutvecklat buskskikt av en. Längre upp i Ottfjällets sydsluttningar liksom söder och öster om Vallbo dominerar grannaturskogar som stundom är bördiga men övervägande lågproduktiva. Här och var finns urskogsartade brandrefugier där granarna kan vara betydligt äldre och grövre. Urskogsprägel har även delar av sluttningen öster om Vålådalens slalombacke bort mot Östra Vålådalen, men här handlar det om en blandad skog som uppkommit efter hård brand för 180 år sedan där det plockhuggits i väldigt liten skala eller inte alls. Tall- och björkslaget är ofta rikligt men även sälg förekommer allmänt. Kring de många myrarna är inslaget av riktigt gamla tallar påtagligt, och det är ofta på dessa man hittar spår efter de bränder som härjat i området. Skogarna mellan Vallbo och Vålån är mer tydligt präglade av människan genom plockhuggning, både äldre och mer sentida, samt även genom skogsbyte. Området uppåt Ottsjön består av en brant nordostsluttning som planar ut alltmer ner mot sjön. Den bördiga granskogen med granar som är uppåt 80 cm grova och ett måttligt lövinslag med en del grova sälgar i den branta sluttningen övergår i mera lågproduktiv, ofta senvuxen grannaturskog med inslag av tall främst i anslutning till myrar samt utmed sjön. Hela detta område har förskonats från brand under mycket lång tid men däremot plockhuggits i varierande grad, senast för ca 80 år sedan. Trots detta finns gott om gamla träd mellan 150–250 år.

På friska marker dominerar olika ris som blåbär, lingon, odon, kråkbär och ljung fältskiktet. I bördigare delar kan inslaget av lågörter eller högörter vara betydande, stundom dominerande. Fuktigare partier har ofta ett fältskikt av olika starr- och fräkenarter, medan vitmossor dominerar på andra håll.

I stora delar förekommer rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier och dimensioner. Rötfallda lågor överväger, men lokalt kan vindfällan vara vanligare. Stående död ved förekommer också nästan överallt men i olika omfattning. Mest påtagligt är kanske myrkanternas torrakor och silverhögstubbar som ibland är kolade av gamla tiders bränder. Området norr och nordöst om Vallbo avviker här med sparsam förekomst av död ved. Här syns spår av ett mer aktivt sentida skogsbruk.

Länsstyrelsens bedömning är att området som helhet hyser en mycket stor andel värdekärnor med höga eller mycket höga naturvärden. Dessa är kopplade till lång kontinuitet av både levande gamla träd och död ved av olika slag och i olika stadier av nedbrytning. Naturvärden finns även knutna till gamla lövträd och sumpskogsmiljöer. En lång rad naturvårdsarter påträffades vid inventeringen, och dessa speglar väl den mångfald av naturtyper som finns representerade här.

Artfynd

Bårdlav (S), blanksvart spiklav (NT), blodticka (S), bronshjon (S), brudsporre, brunpudrad nållav (NT), doftskinn (NT), dvärgbägarlav (NT), fjällsotlav (VU), flattoppad klubbsvamp (NT), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), grantickeporing (VU), gräddporing (VU), gränsticka (NT), grönhjon (NT), harticka (NT), järpe (NT),

kambräken (S), knottrig blåslav (NT), kolflarnlav (NT), korallblylav (S), korallrot, kornig nållav (S), kortskaftad ärgspik (NT), knärot (VU), kärffibbla (S), kötticka (NT), ladlav (NT), lavskrika, liten sotlav (VU), liten svartspik (NT), luddfingersvamp (NT), luddlav (S), lunglav (NT), läderlappslav (VU), mörk kolflarnlav (NT), nordfladdermus (NT), nordisk stormhatt (S), norsk näverlav (VU), ormbär (S), rödbrun blekspik (NT), rosa skärelav (NT), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), smalskaftslav (VU), smålom (NT, häckning), spillkråka (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tajgaskinn (VU), tallticka (NT), tjäder, tretåig hackspett (NT), trådticka (S), tvåblad, ullticka (NT), ulltickeporing (VU), vaddporing (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), vedtrappmossa (NT), vitgrynig nållav (NT), vitplätt (NT), vågbandad barkbock (S), ängsnycklar, ögonpyrola (S)

Härlighem

Kommun: Åre

Area: 157 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

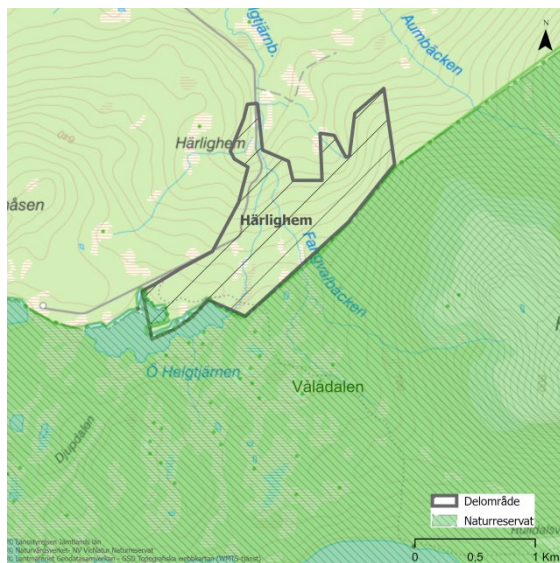
Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Barrblandskog

Denna grandominerade barrblandskog ligger ca fem kilometer sydost om byn Fångåmon och angränsar i sydost till Vålådalens naturreservat. Den är belägen i en sluttning som huvudsakligen vetter mot norr till väst och genomkorsas i de centrala delarna av två större, bitvis ganska djupt nedskurna bäckar som rinner ner till Aumen. Terrängen är här och var något blockig. I områdets östra, brantare delar är marken bitvis källpåverkad och små, stundtals underjordiska bäckar kan höras här och var.

Väster om bäckarna ligger trädens medelålder på omkring 130–150 år, men det är inte sällsynt med betydligt äldre träd. Inslaget av björk, ofta gamla, är rikligt. Längre österut i området ökar medelåldern på träden till över 150 år och många både granar och tallar är bortåt 250–300 år. Här finns förutom fortsatt rikligt med björk även enstaka sälgar och aspar. Strukturen på skogen är gles eller öppen, ibland mera luckig. Den bär drag av ett

restbestånd där de största träden dimensionsavverkats eller plockhuggits och skogen glesats ut så mycket att återväxten hämmats. Gamla stubbar efter dessa virkesuttag i äldre tider förekommer i varierande grad i nästan hela området, men mindre fläckar utan stubbar och med stark urskogsprägel finns också kvar. Även om det inte är någon bördig mark så finns här och var grövre träd och lågor, men inslaget av senvuxna träd är ändå dominerande, framför allt i den östra delen.

Fältskiktet domineras helt av ristyp på frisk mark. I fuktstråk kommer mer starr, fräken och vitmossor in, men på sluttande fuktig mark i områdets östra del är det åter fattigris som ljung, odon och kråkbär som dominerar. Lokalt förekommer torrare åsar med tunt jordlager där inslaget av renlavar är tydligt.

Generellt inom området finns allmänt eller rikligt med död ved. Variationen är stor i typ och kvalitet: Här finns rötlågor av gran i olika grovlek och nedbrytningsstadium, rötlågor av tall och björk i måttligare och mer lokal omfattning, vindfällena av tall och gran som fläckvis dominerar samt torrträd och

högstubbar av gran, tall och björk som förekommer väl spritt men i sparsam eller måttlig mängd.

Länsstyrelsen bedömer att området med tanke på höga trädåldrar, mängden och variationen av död ved samt många fynd av rödlistade arter hyser mycket höga naturvärden. Den del som ligger väster om Helgtjärnsbäcken har en något högre påverkansgrad men här finns ändå höga naturvärden.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), blodticka (S), brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), kötticka (NT), lavskrika, läderlappslav (VU), orre, ostticka (VU), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skinnlav (S), skorpigelav (NT), skrovellav (NT), spillkråka (NT), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), violmussling (NT), vitgrynig nållav (NT)

Figur 1. Bäckmiljö med gammal gran

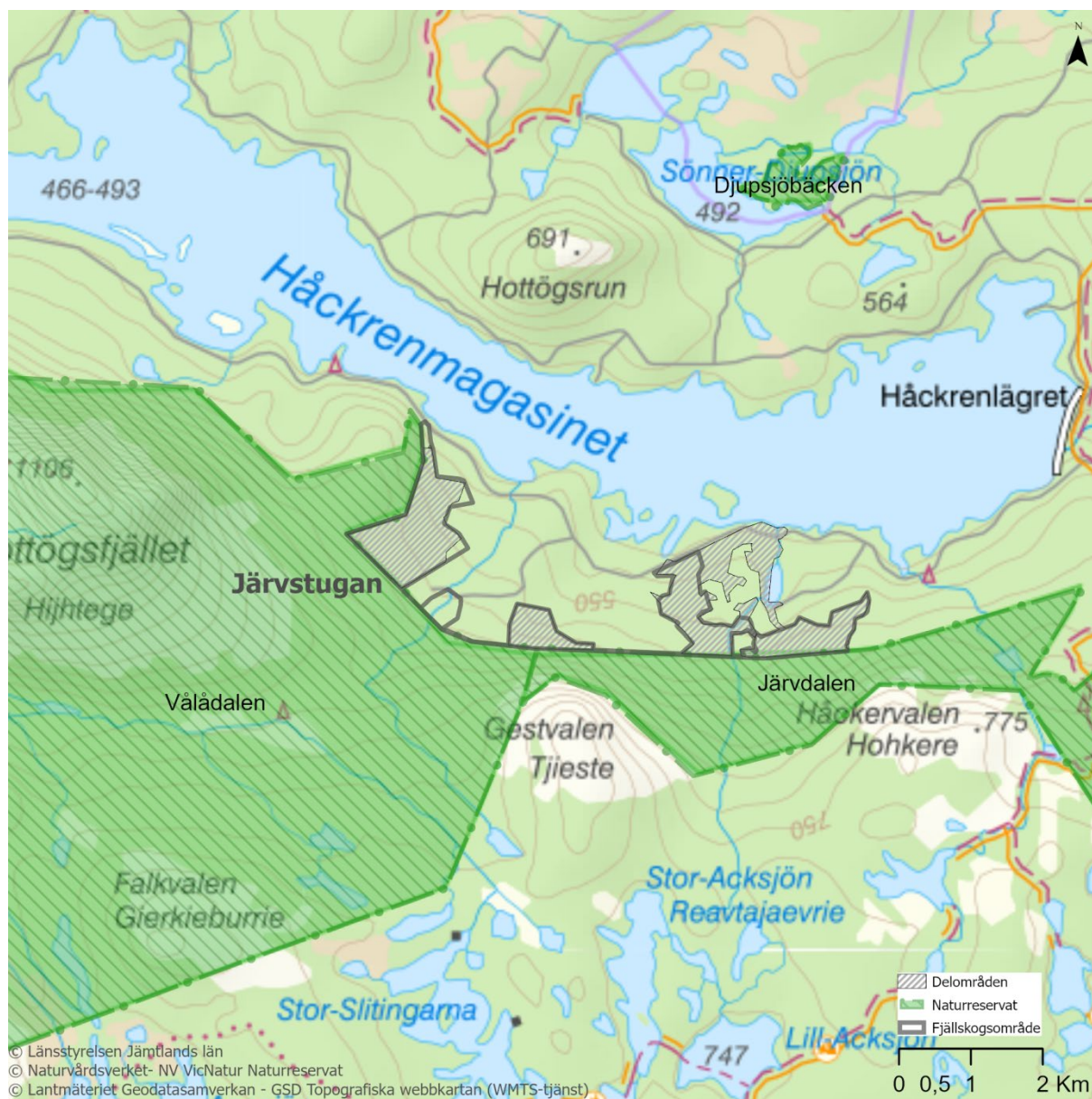
Håckren ekopark Obj.nr: 69

Håckren ekopark är beläget norr om Vålådalens naturreservat, i Hottögsfjällets nordsluttningar. Området består av ca 1 700 hektar (varav 1 200 hektar produktiv skogsmark) stort område dominerat av gamla tallnatskogar med inslag av grannatskogar. Området är framförallt känt för sitt stora inslag av riktiga gammeltallar (200 - 400 år). Enligt Sveaskog är den äldsta tallen 450 år gammal.

Järvstugan Obj.nr: 70

Norr om Järvdalens naturreservat, nära Håckrenmagasinet, ligger Järvstugan som är ett 360 hektar (varav 290 hektar produktiv skogsmark) stort. Området består av en blandning av gran- eller talldominerade skogar. Stora delar är präglad av brand med inslag av brandrefugiala gransumpskogar. Skogen är av varierande kvalitet från urskogsartade skogar till skogar som påverkats kraftigt av plockhuggning. Området ingår i ett stort sammanhängande naturskogsområde.

Holmtjärnen-Djupdalsbäcken

Kommun: Åre

Area: 173 ha

Inventeringsmetod: Fältingventering

Besökt: juli 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

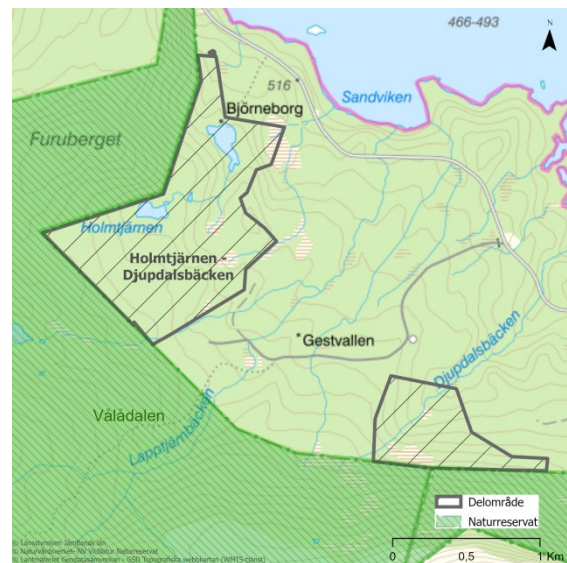

Granarna i området är ofta senvuxna, gamla och rötade.

Området ligger i Gestvalens nordsluttning, intill Vålådalens naturreservat, och består av glesa senvuxna äldre gran- tall- och blandnaturskogar. Nära naturreservatsgränsen är granarna allmänt runt 200 år. Längre ner i slutningen håller granarna allmänt en ålder av cirka 140 år. Bitvis finns yngre partier där beståndets ålder är lägre, runt 100 år. En bit ner i slutningen finns ett mindre inslag av sluten gransumpskog och näringsrik granskog med rörligt markvatten. I den näringsrika granskogen förekommer grova granar allmänt, i övriga området förekommer grova granar sparsamt. De talldominerade miljöerna domineras av riktiga gammeltallar över 200 år med inslag av gamla björkar och klena lika gamla granar. Enstaka tallar bär spår av en tidigare brand.

Marken är består mestadels av frisk mark som domineras av blåbär med inslag av lingon, ekbräken, och kråkbär, bitvis stort inslag av smalbladiga gräs och på torrare mark finns det inslag av renlavar. Fuktstråk som omväxlande domineras av fräken, lågört och högorter finns sparsamt i området. I fältskiktet finns också bitvis riklig föryngring av björk, rönn och gran.

I nordvästra delen av området finns det mindre grandominerade partier med rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier. I övrigt är mängden död ved av gran allmän, främst i form av relativt nya rötlågor, mängden äldre granlågor är måttlig. I hela området finns sparsamt förekomst av grova lågor och högstubbar av gran. Död ved av björk förekommer allmänt. Hela området har plockhuggits i äldre tid, mosklädda stubbar förekommer allmänt. I området förekommer myrstackar över en meter höga. Ofta finns det tydligt inslag av torrakor, brandstubbar och liggande hårda silverfurar med inslag av gran och björkved i de talldominerade partierna.

Området har blandat höga och mycket höga naturvärden med små inslag av utvecklingsmark. Naturvärden är främst knutna till kontinuiteten av gamla tallar, granar och björkar, och förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier. Området har en god ekologisk konnektivitet i och med att skogen gränsar till Vålådalens naturreservat.

Artfynd

Blågrå svartspik (NT), Gammelgransskål (NT), Garnlav (NT), Gränsticka (NT), Granticka (NT), Harticka (NT), Knottrig blåslav (NT), Liten sotlav (VU), Lunglav (NT), Mörk husmossa (S), Mörk kolflarnlav (NT), Plattlumner (S), Rödbrun blekspik (NT), Skrovellav (NT), Spindelblomster (S), Tretåig hackspett (spår, NT), Vedflamlav (NT), Vedflikmossa (NT),

Vedskivlav (NT), Vedtrappmossa (NT),
Vitgryng nållav (NT), Vitskaftad svartspik (NT)

Järvstuga - Kiala

Kommun: Åre

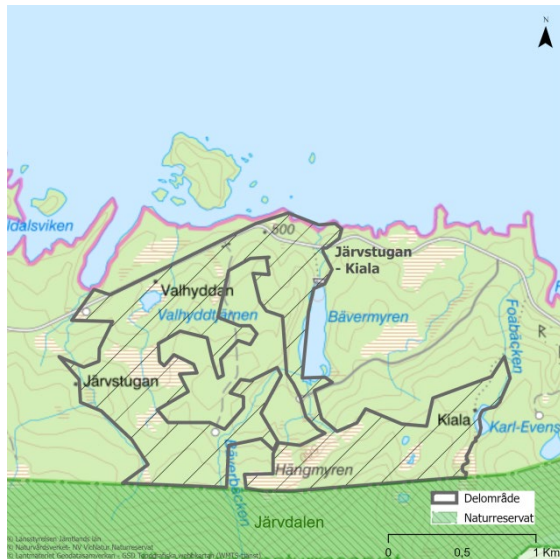
Area: 226 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Barrblandskog

Utför den flacka nordslutningen med småkuperad och bitvis något blockig terräng mellan Järvdalens naturreservat i söder och Håckrenmagasinet i norr sträcker ännu tungor av kontinuitetsskog ut sig i ett i övrigt starkt fragmenterat skogslandskap. Här finns såväl gran- och talldominerade skogar som barrblandskogar, ofta med rikligt lövinslag.

Stora delar av området är präglad av brand och trädåldrarna är mestadels 100–130 år. Träd äldre än 150 år, ibland över 200 år, finns främst i anslutning till brandrefugier t.ex. intill myrar och bäckar. Björk dominerar lövinslaget men sälg förekommer måttligt–lokalt rikligt och asp finns lokalt, t.ex. i slutningen väster om Bävermyren. Tallar som är omkring 40 cm i brösthöjdsdiameter är en vanlig syn, medan grova granar är mer sällsynta. Brandspår hittas i stora delar allmänt i död ved som gamla

silverstubbar och rotvältor men saknas i levande träd. Sannolikt har området plockhuggits kraftigt i äldre tid så att dessa träd har försvunnit. Nära vägen som skär genom områdets norra del har man gallrat i senare tid och skapat ett parkartad tallbestånd. Liknande struktur har även skogen öster om Hängmyren. I övrigt är skogarna olikåldriga och flerskiktade.

Frisk mark med risvegetation som blåbär, lingon och kråkbär dominerar stort i området. Där fuktigare partier finns är olika mossor dominerande men har inslag av ristyp.

I de ovan nämnda parkartade tallbestånden är mängden död ved sparsam. I övrigt är mängdendöd ved mest allmän och består av en blandning av vindfällda och rötbrutna träd. Viss lågakontinuitet finns, främst i mindre brandpåverkade delar, men i övrigt överväger relativt sentida lågor i tidiga nedbrytningsstadier.

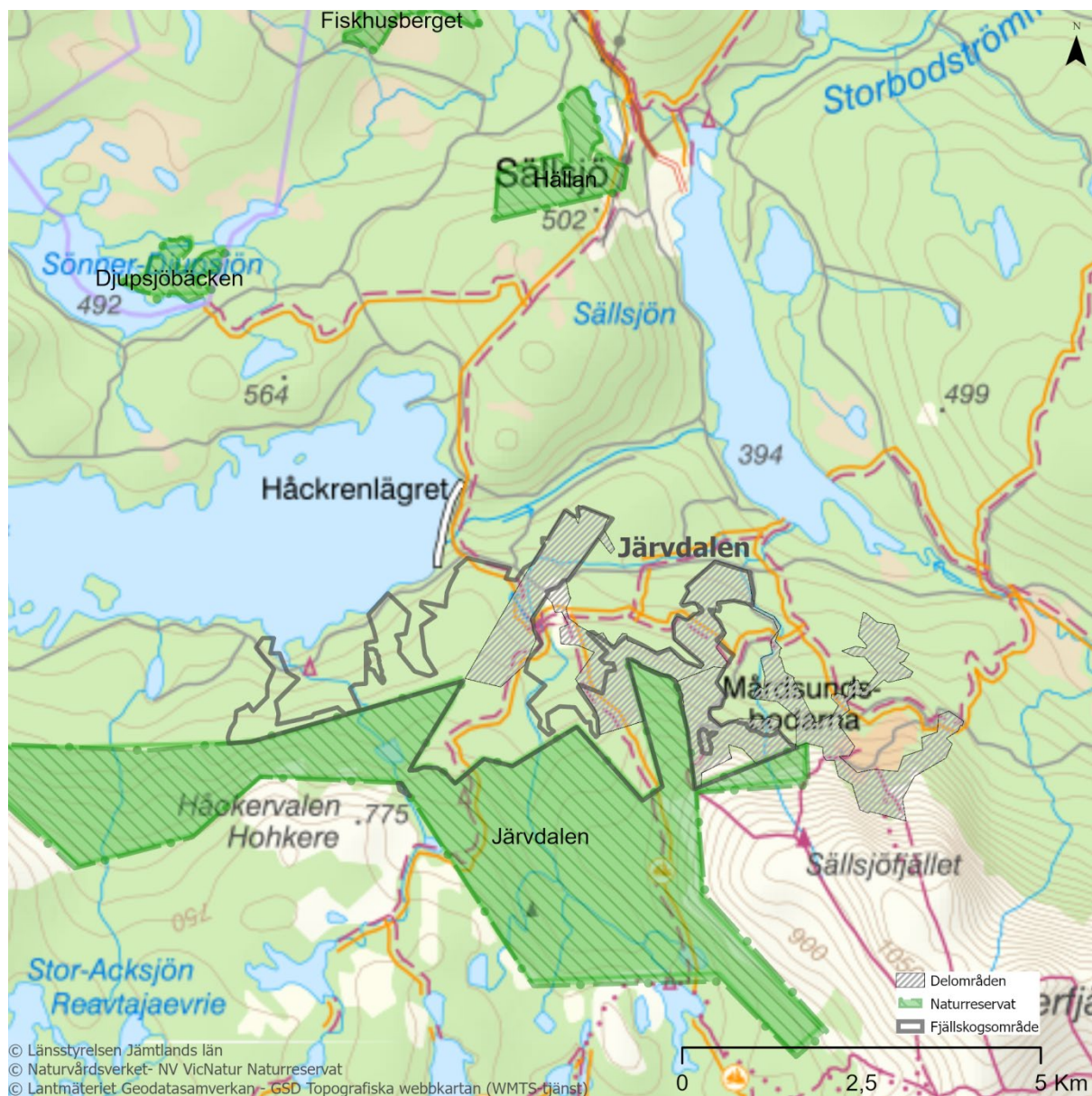
De delar av området som är opåverkade av sentida skogsbruk bedöms ha höga naturvärden kopplade till gamla träd, lövträd och viss lågakontinuitet. Skogen är dessutom variationsrik med flera olika naturtyper. Delar som gallrats i senare tid har ett lägre naturvärde och klassas som utvecklingsmark, vilka har goda möjligheter att inom en snar framtid utveckla höga naturvärden.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), blågrå svartspik (NT), doftticka (VU), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), Hydnum sp. (S), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), kortskaftad ärgspik (NT), kötticka (NT), lunglav (NT), rosenticka (NT), skrovellav (NT), spillkråka (spår, NT), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT).

Järvdalen Obj.nr: 71

Järvdalen är ett 980 hektar (varav 780 hektar produktiv skogsmark) stort område beläget norr om Oviksfjällen, i Sällsjöfjällets nordvända sluttningar. Skogen består av barrblandskogar och granskogar med rikligt inslag av lövträd. Området är tydligt präglat av en stor skogsbrand som ägde rum för ca 150 år sedan. Det finns även flera bäckraviner med brandrefugial granskog och skogar som påverkats av fåbodbruk.

Järvdalsbodarna

Kommun: Åre

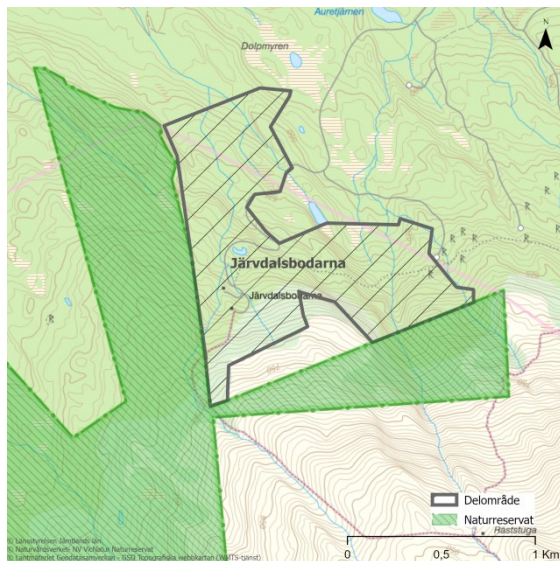
Area: 112 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Strax väster om Mårdsundsbodarna, på Oviksfjällens bitvis branta nordsluttningar, ligger Järvdalsbodarna med Järvdalens naturreservat angränsande i söder och väster. Flera bäckraviner skär genom området och utgör brandrefugier med gammal granskog med hög bonitet. I områdets nordligaste del löper en ås med spår av skogsbrand och gles, klen–medelgrov granskog med inslag av tall, björk och asp. Omkring Järvdalsbodarna är skogen tydligt präglad av fåbodbruk och de forna betydligt mer öppna markerna har vuxit igen med yviga granar.

Hela området har plockhuggits i varierande grad. Den skiftande topografin har gjort att återväxten ser lite olika ut och därför är skogen bitvis ganska tät med mycket unggran medan andra partier har en mera luckig struktur. I anslutning till bäckarna är boniteten bitvis mycket hög och flera granar på över 80 cm i brösthöjdsdiameter påträffades. Inslaget av gran över 150 år är mest allmänt–rikligt. Av övriga trädslag förekommer tall lokalt och sparsamt, björk måttligt–rikligt i hela området och asp, rönn och sälg sparsamt–måttligt. Ett litet parti intill vägen i områdets norra del har

blädats i samband med en nylig kalavverkning på andra sidan vägen; här var en avverkad gran drygt 200 år.

Fältskiktet domineras av blåbärstyp på frisk mark. Inslag av låg- och högört förekommer, i fuktiga sluttningar mera rikligt. I den betspräglade delen kring fåboden består fältskiktet mest av smalbladigt gräs.

I brandrefugiala bäckraviner förekommer rikligt med död ved i olika nedbrytningsstadier och grovlek. Veden utgörs av rötlågor, vindfällan och stående torrträd, huvudsakligen av gran men även en del björk. I övriga delar förekommer måttliga–allmänna kvantiteter död ved.

Området bedöms ha mycket höga naturvärden främst tack vare den bördiga granskogen med hög och jämn luftfuktighet, gamla och grova träd samt rikligt med död ved av god kvalitet.

Artfynd

Bårdlav (S), doftskinn (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), luddlav (S), lunglav (NT), läderlapps-lav (VU), mörk husmossa (S), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), trådticka (S), ullticka (NT), vedflamlav (NT)

Figur 1. Åldersspridning i grannaturskogen.

Mårdsundsbodarna Obj.nr: 72

Området är nästan 1 300 hektar (varav 660 hektar produktiv skogsmark) stort, beläget vid Västerfjället, som ligger i Oviksfjällen, drygt fyra mil väster om Östersund. Området domineras av äldre granskogar i sluttningar med partier av lövblandad barrskog och myrmark med tall. Längre upp i sluttningarna är skogen ofta senvuxen, lövrik med många uråldriga granar. Längre ner i sluttningen består skogen av mer produktiv granskog, påverkad av plockhuggning, med inslag av näringsrik granskog med rikligt av grova granar.

Storostflon

Kommun: Åre

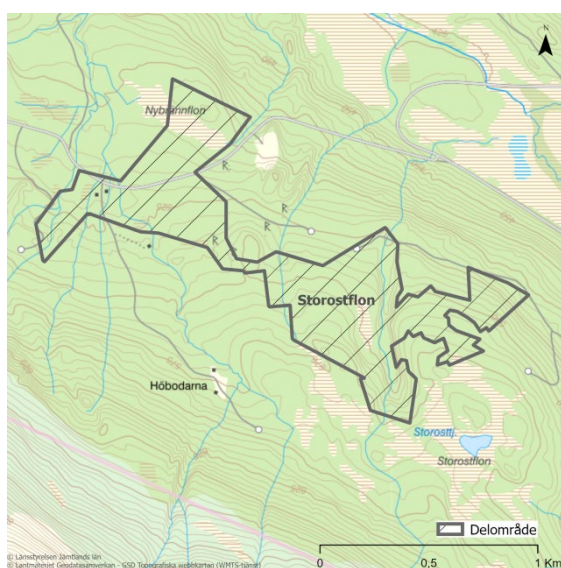
Area: 80 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget på nordostkanten av Oviksfjällen, strax öster om Mårdsundsbodarna, och sluttar åt norr eller nordost. Skogen domineras helt av gran med sparsamt–rikligt inslag av björk samt en och annan klen sälg. Kring myrar och hållmarker förekommer en del tall.

Skogen är mestadels sluten eller tät, tydligt flerskiktad och olikåldrig. Medelåldern torde ligga mellan 100–140 år, men i den fuktiga nordslutningen ner mot landsvägen till Mårdsundsbodarna finns gott om senvuxna granar på uppemot 250 år. I andra, mer bördiga delar förekommer grova granar allmänt. Gamla mossiga stubbar tyder på kraftig plockhuggning i området för ca 80–100 år sedan.

Markvegetationen domineras på frisk mark av mossor med ett ofta klen utvecklat fältskikt av blåbärstyp. I fuktiga partier övertar starrfräkenstyp med inslag av gräs och örter.

Död ved förekommer i måttlig–riklig mängd med viss variation inom området. Rötlågor av gran dominerar och främst i västra delen finns en tydlig kontinuitet med lågor i olika

nedbrytningsstadier. Även björklågor och stående torrgranar utgör viktiga inslag. Lokalt är vindfällerna vanliga.

Bortsett från den planterade ungskogen i östra delarna bedöms granskogen hysa höga naturvärden kopplat främst till förekomsten av död ved och arter knutna till denna. Den fuktiga nordslutningen ner mot landsvägen och Nybrännflon är särskilt intressant med sin rika förekomst av senvuxna gamla träd och naturvårdsarter som tyder på lång skoglig kontinuitet.

Artfynd

Doftskinn (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), lavskrika, rynkskinn (VU), spillkråka (spår, NT), spindelblomster (S), svavelrisk (S) tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT).

Figur 1. Livsmiljö för ullticka och doftskinn bland gamla granar.

Västerfjället

Kommun: Åre

Area: 218 ha

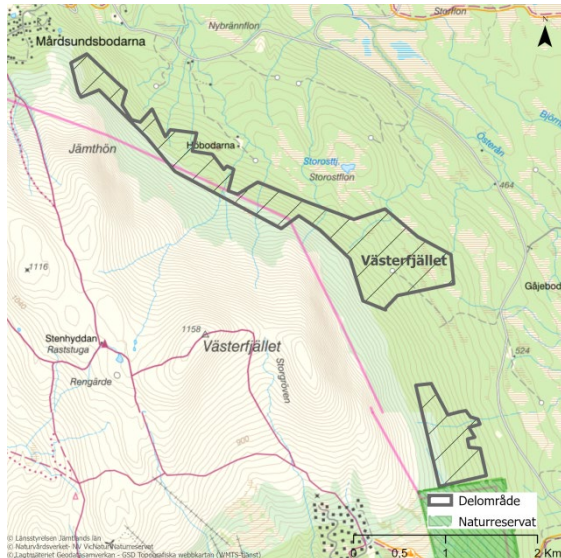
Inventeringsmetod: helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Västerfjället ligger i Oviksfjällen drygt fyra mil väster om Östersund, knappt två mil söder om Mörsil. Skogsområdet omfattas av Jämthöns och Västerfjällets nordöstra sluttningar där terrängen mestadels är mycket brant. Höjden över havet varierar från cirka 550 meter i den sydöstra delen av det största området till cirka

730 meter längst sydväst i Jämthöns nordostliga sluttningar. Större delen av området ligger ovanför fjällnära gränsen bortsett från den sydöstra delen i det större området i norr.

Här växer en grandominerad naturskog med partier av lövblandad barrskog högre upp i sluttningarna. Fältskiktet är mestadels örtrikt med förekomst av både låg- och högorter i olika delar av skogen. Förekomsten av död ved är bitvis riklig av både lågor och torrträ. I området finns det många små bäckar, små bäckraviner samt ett par djupt nedskurna raviner. Området har en mycket hög och jämn luftfuktighet till följd av att sluttningen vetter mot nordöst och att de höga bergen Västerfjället, och Sällsjöfjället blockerar direkt solljus.

Naturskogen vid Västerfjällets sluttningar hyser höga naturvärden kopplade till den bitvis rikliga mängden och variationen av död ved, branta sluttningar rikt på fuktiga mikroklimat, en hög och jämn luftfuktighet och inslaget av näringsrika granskogar med grov gran. Den sydligaste delen av området som bedömdes ha höga naturvärden, avverkades strax efter inventeringen.

Fjälbodmyren

Kommun: Åre

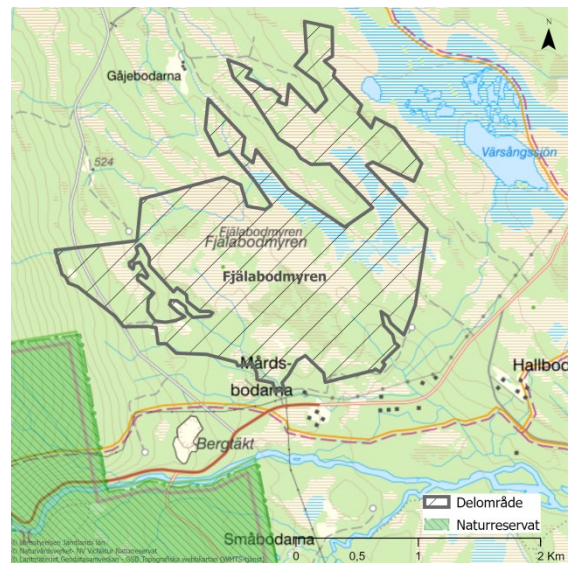
Area: 412 ha

Inventeringsmetod: Helikopter och fältinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Myr- och skogsmosaik, granskog

Området består mestadels av äldre grandominerad skog med måttligt med död ved, i västligaste och östligaste delarna finns en del torrgranar. I sydöstra delarna finns allmänt eller ganska allmänt med björk. De centrala myrholmarna täcks av gammal, lite glesare barrblandskog, till större delen talldominerad, med måttlig förekomst av död ved. I nordvästra delen ligger en mindre granskog med mycket höga naturvärden med gott om död ved.

I de södra fältbesökta delarna består skogen dels av 120-årig tät granskog med måttligt inslag av gran äldre än 150år och viss lågkontinuitet, dels mer lågproduktiv olikåldrig myrskog med allmänt till rikligt av gran och tall över 150år. Det finns även inslag av grova träd över 40cm i brösthöjdsdiameter. I området finns en stor variation i mängden död ved från sparsamt till allmän förekomst av rötbrutna granar på frisk mark medan skogen i myrkomplexet oftast har sparsamt till måttlig förekomst av död ved med inslag av stående

död ved i form av klena-medelgrova silverhögstubbar och torrakor.

Vegetationen i de södra skogsmiljöerna domineras av frisk-fuktig mark, där den friska marken domineras av ett tjockt mosstäck med ett fältskikt av blåbär medan de fuktigare delarna består av kråkbär-ljung eller fattigris. Myrområdet är till största del orörd från dikning med undantag för ett par diken i västra delen och några diken utanför området som kan ha viss påverkan på hydrologin. Skogen är påverkad av plockhuggning i varierande grad, bitvis sparsamt och bitvis kraftigt plockhugget.

Området har höga naturvärden kopplade till goda förekomsten och kontinuiteten av gamla träd, död ved och rötade levande träd.

Bydalen

Kommun: Åre

Area: 210 ha

Inventeringsmetod: Fältingventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

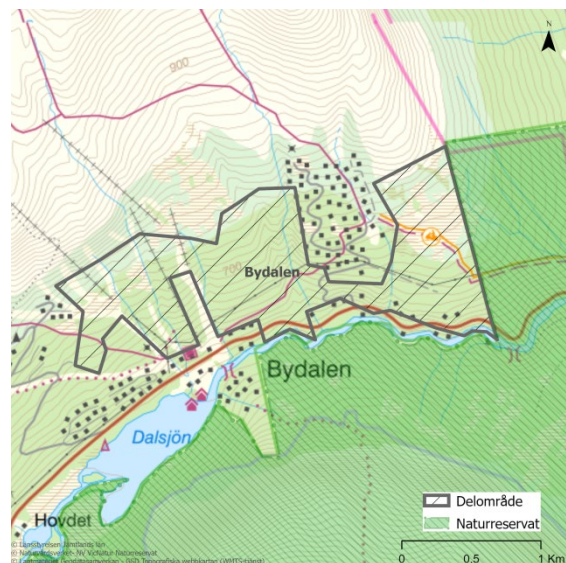
Detta område innefattar de grandominerade skogar som omger delar av Bydalens turistanläggning med skidbackar och fritidshusbebyggelse. Det är beläget i en syd-till sydstlussning med måttlig–stark lutning och ett flertal djupt nedskurna raviner med forsande bäckar.

Skogarna är överlag 100–150 år gamla med allmänt–riktigt inslag av granar över 150 år. Tall förekommer endast lokalt på och omkring myrar. Björk är överallt rikligt förekommande medan rönn finns enstaka–sparsamt över hela området. Sälg finns endast lokalt i någon bäckravin. Partierna närmast fjället är ofta senvuxna med inslag av träd över 200 år, medan det längre ner i sluttningarna är bördigare med allmän–riktig förekomst av grova träd. Flera delar är hänglavsrika, inte minst i de fukthållande bäckravinerna. Längst i öster bidrar marknära grundvatten i stark lutning till en mycket frodig skog. Stubbar efter äldre tiders plockhuggning förekommer mestadels allmänt, men mindre påverkade

områden finns lokalt. I senare tid har området påverkats av skidanläggningens och fritidshusbebyggelsens expansion samt någon mindre gallring sydost om Fjällhalsen.

Markvegetationen domineras på frisk–fuktig mark av mossor med ett fältskikt av ristyp. Variationen är dock stor med inslag av smalbladigt gräs, ormbunkar, fräken, starr, låg- och högört. Stråk av mer renodlad örttyp förekommer främst längs fukttråg och bäckar.

Mestadels är förekomsten av död ved av gran och björk allmän–riktig. Både vindfällda och rötbrutna träd är vanliga. Ett undantag är i de mellersta delarna av området, ovanför Bydalen samt mellan Bydalen och Fjällhalsen, där frekvensen av granlågor är något lägre. Öster om Fjällhalsen ökar inslaget av torrträd och högstubbar i den senvuxna skogen närmast fjället, medan det längre ner mot dalen är extra rikligt med lågor i olika nedbrytningsstadier och grovlek.

Länsstyrelsen bedömer att området som helhet hyser höga naturvärden. Turismen och fritidshusbebyggelsen har förvisso bidragit till stor fragmentering i området, men kvarvarande skogar har kvar viktiga strukturer som gamla träd, död ved och raviner med hög luftfuktighet. I den östligaste delen som angränsar till Bastudalens naturreservat är naturvärdena mycket höga med sin kontinuitet av gamla träd och rikliga förekomst av död ved.

Artfynd

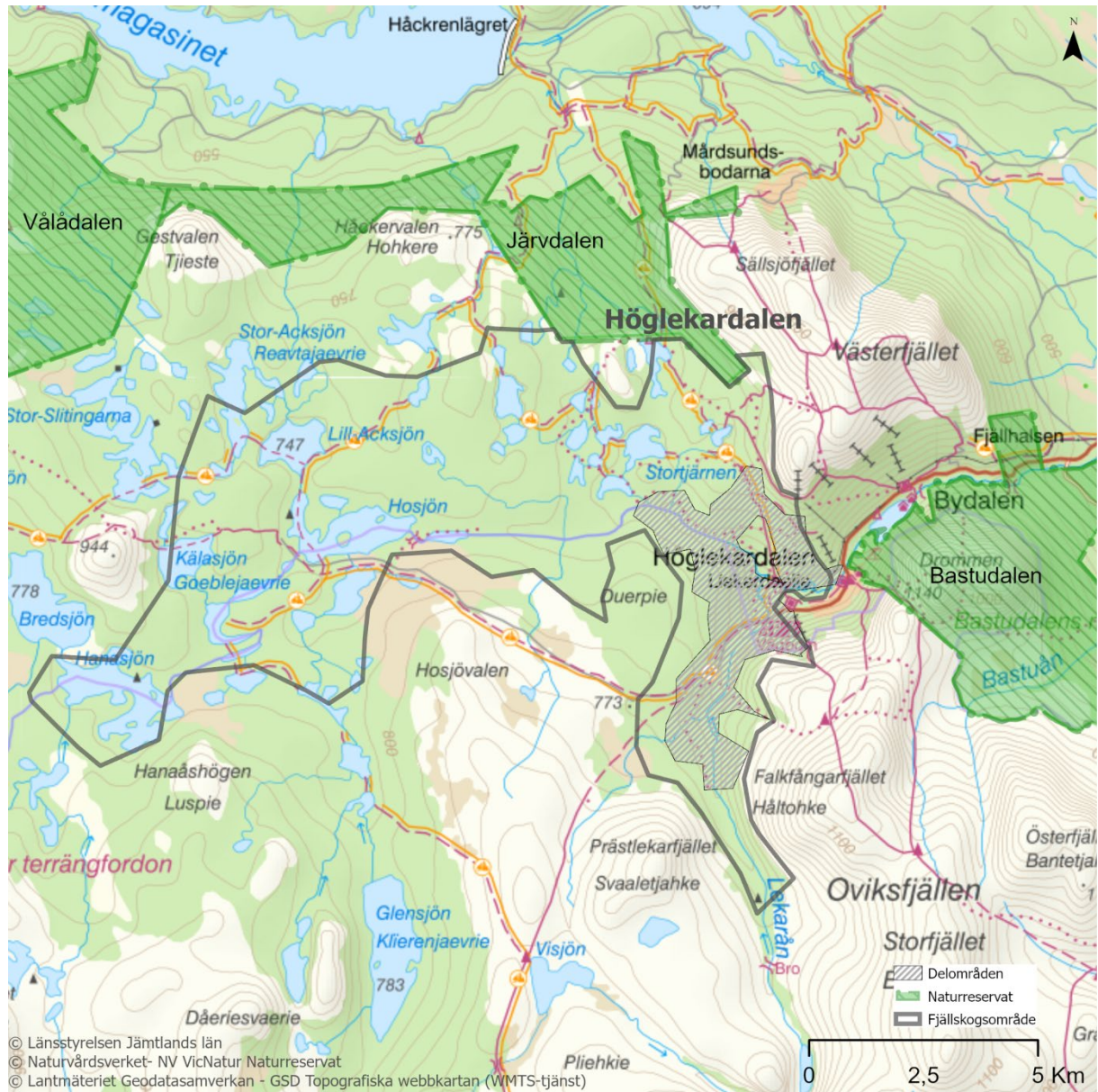
Blodticka (S), bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), knottrig blåslav (NT), kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), Ramaria sp. (S), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skorpgelelav (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), svavelriska (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT).

Figur 19. Vy mot en av de djupa ravinerna i området.

Höglekardalen Obj.nr: 73

Höglekardalen är 8 900 hektar (varav 850 hektar produktiv skogsmark) stort oskyddat område, beläget i Öviksfjällens nordvästra del, som angränsar till Järvdalens naturreservat i norr och Vålådalsens i väst. Området består till stor del av väglöst land med många sjöar och lågproduktiv gammelskog med undantag för Höglekardalen med sina branta sluttningar ner mot Lekarån. Där består stora delar av mer produktiv gammal granskog med mindre partier av äldre tallskog.

Höglekardalen

Kommuner: Åre och Berg

Area: 1 239 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Höglekardalen ligger i Oviksfjällen, cirka 45 kilometer sydväst om Östersund, cirka två mil sydost om Mörsil. Skogsområdet gränsar i öster till byn Höglekardalen där det även finns en stugby och skidanläggning. I nordost ligger Hovdehögen och i sydost Falkfångarfjället. Nordost om byn Höglekardalen ligger även naturreservatet Bastudalen som utgörs av fjället Drommen. Terrängen i skogsområdet är mestadels kuperad och blir bitvis riktigt brant i Falkfångarfjällets nordvästsluttningar och norr om byn Höglekardalen. Höjden över havet varierar från cirka 585 meter i närheten av Höglekardalen till cirka 815 meter i Falkfångarfjällets nordvästsluttningar. Hela området ligger ovanför fjällnära gränsen.

Stora delar av området utgörs av grandominerad naturskog, framför allt längs vattendragen, men i nordväst och i nordost finns både mindre och större partier med äldre tallskog. Även lövinslaget ökar i den norra delen, i den centrala delen längs med en skogsbilväg samt söderut, särskilt högre upp i fjällsluttningarna. Spridda partier med tallskog finns även här och var söderut, liksom lövblandad barrskog. Enstaka myrmarker finns spridda i området. Delar av skogen är blockig och i nordost finns partier med stenskravel.

Förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier är i regel måttlig till riklig i området, särskilt längs med vattendragen. Det finns även en del gamla lågor och torrträd av tall i den talldominerade naturskogen.

Två större åar rinner genom området, Storån i väst-östlig riktning och Lekarån i nord-sydlig riktning. Båda åarna har sitt huvudavrinningsområde i Indalsälven. Utmed de branta sluttningarna finns många mindre bäckar och bäckraviner. Även ett antal tjärnar av varierande storlek finns i den norra delen av skogen. I den nordöstra delen av området finns en del fritidsstugor. En skogsbilväg går från Höglekardalen genom området i sydvästlig riktning.

Skogsområdet vid Höglekardalen hyser mycket höga naturvärden.

Utanför fjällskogsområde

Svenstahön

Kommun: Åre

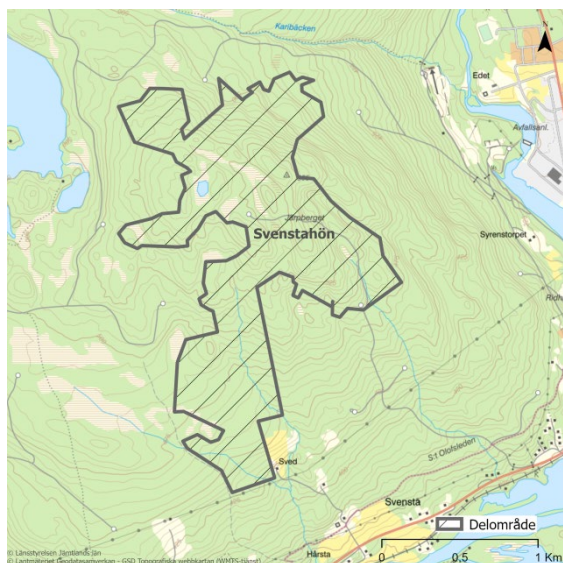
Area: 194 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Barrblandskog

Detta område är beläget på en höjd strax väster om Järpen och sträcker sig från drygt 400 m.ö.h. i sydsluttningen ner mot Svensta till 565 m.ö.h. på Järpbergets topp. Uppe på höjden är terrängen flack men något småkuperad. Här finns inslag av hällmark och impedimentartad skog i höjdlägena. Sluttningarna är stundtals branta, framför allt från Järpbergets topp mot nordost där smärre lodytor förekommer. Myrmark av både rikare och fattigare typ finns.

Skogen, som ligger som en ö i ett annars hårt skogsbrukat landskap, består av både gandominerad barrblandskog och mer rena gran- eller tallbestånd. Inslaget av björk är rikligt medan asp, sälg och rönn förekommer från enstaka till stundom måttligt. Skogen är i många delar åldrig med rikligt med granar över 200 år. På åsar och i torrare lägen står flerhundraåriga tallar. I höjdlägen är skogen luckig eller öppen-gles medan den tätnar i svackor och sluttningar. Lågproduktiva delar på höjden har gott om senvuxna träd, men i

främst ostsluttningarna ökar bördigheten påtagligt och inslaget av grova granar är rikligt. Här finns även viss kalk- och källpåverkan. Stora delar av området är rika på hänglavar. Påtagligt många stora myrstackar påträffades i området. I de torrare västra och södra delarna hittas en del spår av skogsbränder i både levande och döda träd. Smärre partier med självgallrande, knappt hundraåriga tallar tyder på brand eller möjligen någon annan störning för ca 100 år sedan. Plockhuggning har förekommit i hela området under 1900-talets första hälft, men det sätter inte präge på skogen i någon högre grad. En aktuell avverkningsanmälan inom området har föranlett en nybruten skogsbilväg ända upp på höjden.

Blåbärstyp dominerar fältskiktet på frisk mark men främst i ostsluttningar finns inslag av låg- och högrter, ibland rikligt. På höjdernas hällmarksområden dominerar lav-ristyp med inslag av blåbärstyp. På fuktig mark ökar högrtsinslaget men övergår i starr-fräkentyp på blötare mark.

Mestadels är mängden död ved riklig. Granlågor i olika nedbrytningsstadier och grovlek dominerar men talllågor och -högstubbar finns inom vissa områden. Klen eller medelgrov död björk förekommer allmänt i hela området. I vissa partier finns rikligt med vindfällda träd, men rötbrutna lågor dominerar.

Länsstyrelsen bedömer att den norra halvan av området, med sin kombination av åldrig höjdlägeskog och bördiga ostsluttningar med hög luftfuktighet samt lång kontinuitet av gamla träd och lågor, har mycket höga naturvärden. Den södra halvan är något mer påverkad men bedöms ändå ha höga naturvärden då det även här ofta finns gott om död ved och en kontinuitet av gamla träd.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), dofttaggvamp (NT), fjällig taggvamp (S),

gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), grantickeporing (VU), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), knärot (VU), korallblylav (S), källpraktmossa (S), kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), mörk husmossa (S), rynkskinn (VU), skogsnycklar (S), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), svavelriska (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vitgrynig nållav (NT)

Figur 1. Hänglavsrik höjdlägesskog på Järpberget.

Saumyrhöjden

Kommun: Åre

Area: 270 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Saumyrhöjden ligger mellan Ånnsjön och Gevsjön och den flacka topplatån når ungefär 670 m.ö.h. Västerut är sluttningen måttligt–kraftigt lutande medan den är mera flack norrut. På topplatån finns en del lågvuxen och gles höjdlägesskog och myrskog. Den övergår till granskogar med rikligt inslag av björk i sluttningarna, där skogen i den västra sluttningen har hög bonitet medan den i norr är mera lågproduktiv.

I den västra sluttningen dominerar träd i åldrarna 100–140 år med sparsamt inslag av äldre granar. Närmare toppen samt kring myrar och fuktstråk finns dock ett större inslag av träd äldre än 150 år. Boniteten är hög och det finns rikligt med grova granar. Skogen plockhöggs troligen hårt för 70–80 år sedan

och i luckorna därefter finns i dag ett kraftigt uppslag av unggran. Det skapar en ganska tät struktur med smärre luckor. Enstaka gamla sälgar och rönnar står ännu kvar och minner om en ljusare skog. Längre norrut i samma sluttning avtar boniteten och runt myrar hittas en del granar som överstiger 200 år. Norra sluttningen består mest av öppen–gles ganska senvuxen granskog med rikligt inslag av gammal björk. Vid myrar finns någon enstaka senvuxen tall. Inslaget av träd äldre än 150 år är allmänt och spåren efter plockhuggning likaså. Neråt järnvägen ökar boniteten något och inslaget av grova granar ökar.

Olika bärris dominerar i huvudsak markvegetationen på frisk mark. I bördigare partier med tätare skog dominerar dock mosskiktet med inslag av av lågört eller bärris i fältskiktet. Nordsluttningen är till stor del fuktig–blöt med mossor, starr och ett välutvecklat buskskikt av en.

I den västra sluttningen förekommer generellt rikligt med rötlågor varav många grova. Vindfällerna och högstubbar finns allmänt. I de brantaste delarna är mängden död ved verkligen iögonfallande. Lågor finns i olika nedbrytningsstadier, men sannolikt har den kraftiga plockhuggningen inneburit ett visst kontinuitetsbrott, då det tycks saknas mer exklusiva vedsvampar. I den mindre bördiga norra sluttningen är mängden död ved måttlig–allmän, med rötlågor av gran och björk som viktigaste inslag.

Området hyser rikligt med död ved och gamla, bitvis grova granar. Det är dock fragmenterat av hyggen och vägar samt relativt kraftigt påverkat av äldre tiders skogsbruk. Länsstyrelsen bedömer därför att området har höga naturvärden då det hänger ihop och skapar funktionalitet med större sammanhängande naturskogsområden främst söderut.

Artfynd

Doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), kötticka (NT), ladlav (NT), lavskrika, mörk husmossa (S), rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), sotlav (S), spillkråka (NT), stuplav (S), svavelriska (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vitgrynig nållav (NT), vågbandad barkbock (S)

Figur 1. En grov gammal sälg står gömd i den täta granskogen.

Hållandshön

Kommun: Åre

Area: 267 ha

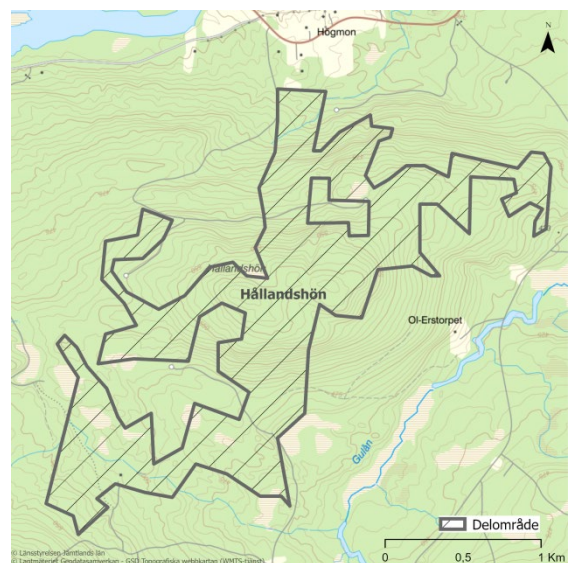
Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Strax söder om Undersåker, mellan Indalsälvens och Gulåns dalgångar, reser sig Hållandshön till omkring 580 m.ö.h. Även om höjden och dess sluttningar är fragmenterad av sentida skogsbruk finns ännu kontinuitetsskog av betydande areal kvar. Relativt produktiva granskogar med inslag av björk och tall dominerar, men här finns även rena tallbestånd, senvuxen höjdlägesskog och kalkgranskog.

Även om medelåldern generellt är något lägre (ca 100–140 år) så förekommer rikligt inslag av träd över 150 år i de flesta delar av området. Vissa delar är särskilt åldriga med många träd över 200 år. I främst nord- och ostsluttningar är luftfuktigheten hög och jämn och bitvis finns rikligt med hänglavar. Strukturen varierar mycket – såväl glesa eller öppna bestånd som mer slutna partier förekommer. Plockhuggning har förekommit i olika omgångar och varierande grad i hela området. Några mindre ytor kring höjden har varit mer eller mindre kalavverkade för ca 70 år sedan, så här är skogen betydligt yngre. Endast i sydvästra hörnet av området hittades enstaka gamla spår av skogsbrand i död ved, så sannolikt har största delen av området inte brunnit på mycket länge. Det mycket sparsamma inslaget av asp och sälg är också ett tecken på detta. I sluttningen närmast Högmon längst i norr tyder artfynd på stort inslag av kalk i marken.

Där fältskikt finns består det huvudsakligen av olika bärris, men på vissa håll domineras markvegetationen av mossor. I området finns även betydande inslag av hållmark där renlavor och fattigris dominerar.

Död ved förekommer generellt allmänt-rikligt i området, men i yngre och mer påverkade delar är mängden måttlig. Rötllågor av gran i olika nedbrytningsstadier är vanligast, men även björk- och tallågor förekommer. Stående död ved förekommer i form av högstubbar och torrträd av björk och gran här och var, men torrakor av tall saknas.

Trots fragmentering och omfattande plockhuggning bedömer Länsstyrelsen att området har höga naturvärden, lokalt till och med mycket höga. I området finns även inslag av smärre ytor med gammal kalavverkning som har låga naturvärden. Den rika tillgången på gamla träd och död ved i olika nedbrytningsstadier utgör viktiga element för många av skogens hotade arter. Topografin och höjdskillnaden skapar dessutom stor variation i naturtyp och luftfuktighet vilket bidrar till ökad mångfald.

Figur 1. Gles, senvuxen höjdlägesskog på östra delen av Hållandshön.

Artfynd

Bårdlav (s), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), korallblylav (s), kötticka (NT), lavskrika, lunglav (NT), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), spillkråka (NT),

spindelblomster (S), stuplav (s), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (s), ullticka (NT)

Baksjöhallen

Kommun: Åre

Area: 322 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

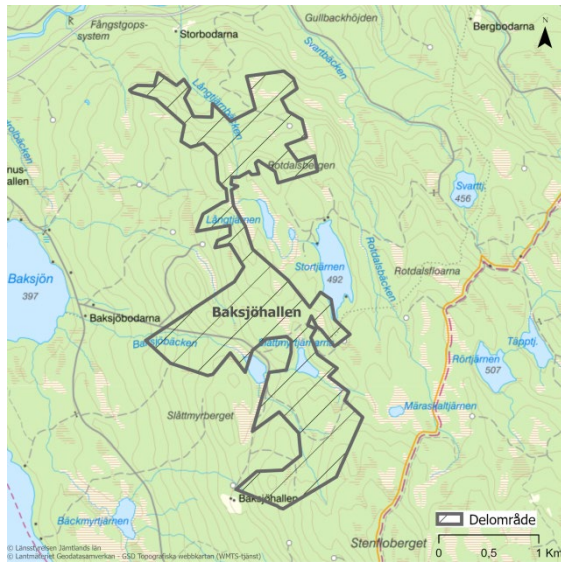
Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Öster om Sällsjöns dalgång reser sig en sluttning upp till omkring 500 m.ö.h. Längs den höjdrygg i nord-sydlig riktning som markerar toppen av sluttningen finns ett naturskogsområde kvar i ett landskap som annars är hårt skogsbrukat. De talrika småhöjderna utmed ryggen har ofta mer eller mindre lodräta branter av varierande höjd som vetter åt ost eller nordost. Denna topografi jämte placeringen i landskapet med öppet spelrum för de förhärskande västvindarna har skapat skogar med hög och jämn luftfuktighet. Lågproduktiva eller impedimentartade, antingen gran- eller talldominerade höjdlägesskogar avlöses av sänkor eller raviner med mer eller mindre bördig granskog. Men här finns också mer vidsträckt barrskogar med varierande täthet, oftast dominerade av gran som stundom har inslag av tall. Smärre talldominerade bestånd finns också. Inslaget av lövträd varierar, men björk förekommer sparsamt-rikligt medan sälg och asp växer enstaka-sparsamt. Mellan Stortjärnen och Slåttmyrtjärnarna i områdets centrala delar finns dock ett parti med rikligt inslag av asp, där somliga är grova.

Området hyser en hel del spår som tyder på att det brunnit med varierande intensitet för bortåt 150 år sedan. Skogens medelålder torde därför ligga på ca 120–130 år, men oftast finns inslag av träd som är över 150 år. Inslaget av grova träd är måttligt. På många håll finns gott om hänglavor. Utmed Baksjöbäcken i västra delen har den slutna granskogen drag av stavatyp med alla träd i mer eller mindre samma ålder och grovlek. I hela området finns allmänt med stubbar från äldre tidens plockhuggning, liksom någon enstaka dimensionsstubbe. Det naggas även alltmer i kanten av modernt skogsbruk – flera

sentida kalhyggen och gallringar har genomförts både i norr, söder och öster.

Marken domineras vanligen av mossor. Där fältskikt finns består det oftast av lingon- och blåbärsris, men på fattigare mark kommer kråkbär och ljung in. Här och var finns inslag av lågörter och utmed någon bäck även lite högörter. På höjder med hållmarksinslag består markvegetationen av lavtyp med fattigris. De talrika fuktstråken har vanligen fältskikt av starr-fräkentyp med inslag av örter. En förekommer lokalt rikligt.

Rötlågor av gran i olika nedbrytningsstadier men mest medelgrova dimensioner dominerar förekomsten av död ved i granskogarna. Oftast är mängden allmän-riklig. I utsatta höjdlägen dominerar vindfällena som lokalt kan vara rikligt förekommande, men vanligen måttligt. Lokalt hittas enstaka gamla silverlågor med brandspår. Död lövved förekommer mest i sparsam mängd. Björk dominerar men i norra delen finns även en del sälglågor.

Länsstyrelsen bedömer att områdets kvarvarande skogar har höga naturvärden

trots den relativt stora påverkan och fragmentering som skogsbruket orsakat i både äldre och senare tid. Den varierande topografin skapar speciella livsmiljöer med omväxlande exponerade höjdlägesskogar och skyddade, fuktiga sänkor bakom de talrika lodytorna. Viss kontinuitet av gamla träd och granlågor skapar utrymme för flera hotade arter.

Artfynd

Blodticka (S), bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), fjällig taggsvamp (S), harticka (NT), järpe (NT), knottrig blåslav (NT), korallblylav (S), kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), mörk husmossa (S), ostticka (VU), rosenticka (NT), skinnlav (S), skrovellav (NT), spillkråka (spår, NT), spindelblomster (S) stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), violmussling (NT)

Figur 20. Sälga draperad med lunglav.

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Telefon: 010-225 30 00
jamtland@lansstyrelsen.se
www.lansstyrelsen.se/jamtland